FLORIAN - ALEXANDRU CHIHAI

PSIHOLOGIE DEVELOPMENTALĂ

EDIŢIA A 2-A REMONITORIZATĂ & SPORITĂ

Ministerul
Educației
Cercetării
și Inovării

ISBN 978 - 973 - 7711 - 85 - 4

FLORIAN - ALEXANDRU CHIHAI

PSIHOLOGIE DEVELOPMENTALĂ

EDIŢIA A 2-A REMONITORIZATA & SPORITĂ

ISBN 978 - 973 - 7711 - 85 - 4

 INSPECTORATUL SCOLAR AL MUNICIPIULUI BUCURESTI

DECIZIA

nr. 8864 din 22-09. 2008

Inspectorul Scolar General al Inspectoratului Scolar al Municipiului Bucuresti, numit prin Ordinul M.E.C.T nr. 3346/03.03.2008,

Avand in vedere cererea inregistrata cu nr. **18256/2008**, prin care doamna/domnul **CHIHAI FLORIAN ALEXANDRU**, cadru didactic titular detasat pe/la postul/catedra de profesor in centre si cabinete de asistenta psihopedagogica la **Centrul de Resurse si Asistenta Educationala al Municipiului Bucuresti** din cadrul **Colegiului National „Octav Onicescu", sector 4, Bucuresti,** solicita pe perioada **15 septembrie 2008 – 13 martie 2009, concediul platit pentru 6 luni.**

Vazand contractul nr. 688/2008 al Casei Corpului Didactic Mehedinti, prin care certifica faptul doamna/domnul **CHIHAI FLORIAN ALEXANDRU**, in calitate de executant pentru lucrarea Psihologie Developmentala si hotararea **C.A. al I.S.M.B.** din data de **9 septembrie 2008;**

In conformitate cu art. 103 lit. „d" din Legea 128/1997 privind Statutul personalului didactic, modificata si completata.

In temeiul art.6 din Regulamentul de organizare si functionare a inspectoratelor scolare si art.142, lit. „b" din Legea nr.84/1995, republicata, modificata si completata.

DECIDE:

Art.1. In perioada **15 septembrie 2008 – 13 martie 2009**, doamna/domnul **CHIHAI FLORIAN ALEXANDRU**, cadru didactic titular detasat pe/la postul/catedra de profesor in centre si cabinete de asistenta psihopedagogica la **Centrul de Resurse si Asistenta Educationala al Municipiului Bucuresti** din cadrul **Colegiului National „Octav Onicescu", sector 4, beneficiaza de concediu platit pentru 6 luni.**

Art.2. Pe perioada respectiva, doamna/domnul **CHIHAI FLORIAN ALEXANDRU** nu va fi incadrat in activitati de cumul sau plata cu ora.

Art. 3. Directorul unitatii de invatamant de la **Colegiului National „Octav Onicescu", sector 4, Bucuresti,** va lua masuri de incadrare pe postul didactic a unui cadru didactic calificat.

Art. 4. Inspectorul scolar cu managementul resurselor umane pentru **Sectorul 4** si directorul de la **Centrul de Resurse si Asistenta Educationala al Municipiului Bucuresti** si directorul de la **Colegiul National „Octav Onicescu", sector 4, Bucuresti,** vor duce la indeplinire prevederile prezentei decizii.

INSPECTOR SCOLAR GENERAL
Fedorca Stelian Victor

Inspector scolar cu managementul resurselor umane
Nicolae Nutu

Of. juridic,

SV/d_teza de doc./ cam. 2

INDEX :

ARGUMENT

Psihologia Dezvoltării scrisă de Psiholog FLORIAN – ALEXANDRU CHIHAI gestionează diacronic şi interpretează pe baza relaţiei imuabile Genotip – Fenotip secvenţele emancipării psihosomatice integrate licit în sintaxa empirică. Cititorul are acces foileton la istoria personală articulată şi prezumată ştiinţific pe liziera revelaţiei acolo unde se avântă sentimentul că viaţa e cel mai frumos nume dat miracolului. Autorul nu are în intenţie să epuizeze subiectul acestei cărţi dar - sau tocmai de aceea - el caută să ni-l restituie din perspectiva ontogenetică. Fiecare dintre noi are şansa de-a se descoperi şi valida la orizontul unei alte lumi ca martor şi - mai ales - erou. Autorul face pentru a respecta astfel diferenţa care adesea este un pseudonim apt de sacrificiu în numele propriului destin. Cuvântul iese din tipar(e) pentru a fi de această (memorabilă) dată mult mai aproape de noi. Titularul cărţii ne convinge de faptul că paşii pe care o fiinţă umană e sortită să-i parcurgă, lasă (moştenire) urme adânci în memoria timpului interior.

Această nouă apariţie a cărţii (EDIŢIA a 2-a) amplifică tapetul scientologic, catapultat peste graniţele intuiţiei împinse spre inedit sau chiar demolate pentru a lăsa loc fiinţei autentice - prejudecăţile sunt gata să evadeze din omul contemporan surprins original, în afara (*Diaspora*) propriilor cutume, mai aproape de el însuşi . . .

Clipa ce stă să se nască bate - din vreme sau dincolo de ea cu speranţă şi respect la porţile devenirii. E posibil să nu fie auzită aproape sau mai ales de nimeni. Ea se confundă cu bătăile propriilor noastre inimi. Aveţi ocazia legitimă să-i citiţi pentru a vă asuma, astfel, propria *Biografie.*

DATA ,

15 SEPTEMBRIE 2008

Prof. Univ. Dr. CONSTANTIN STANCIU

VIITORUL ... LA PREZENT

Verbul A FI pentru a se conjuga la *Timpul Interior* cere sau confiscă acel MOMENT responsabil de intrarea în lume a subiectului sortit a se descoperi în PRAGUL celui mai captivant mister apt să asedieze, din vreme, nu existenţa ci sensul arondat ei.

FECUNDAŢIA

Procesul de fuziune dintre cei 23 de cromozomi ai spermatozoidului şi cei 23 de cromozomi ai ovulului - cea mai mare celulă din corpul uman. ***(ANEXA 1)***

ETAPA EMBRIONARĂ

30 de ore

Celula ``ou`` este clivată.

3 zile

Celula ``ou`` (zigotul) se divide în 16 sectoare.

5 zile

Oul, clivat, prezintă 3 foiţe embrionare.

Ectodermul formează celulele pielii, sistemul glandular, părul, unghiile, organele senzoriale şi sistemul nervos[1]. *Mezodermul* determină geneza muşchilor, structurilor profunde ale pielii şi edificarea sistemului excretor. *Ectodermul* dă naştere la organele interne (plămânii, glanda tiroidă, timusul şi glandele salivare). Zigotul migrează din trompa uterină în uter.

1 săptămână

Zigotul capătă o nouă identitate: *blastocist*.

10 zile

Volumul embrionului creşte de 8.000 de X iar diametrul - de 20 de X.

---

[1] De fapt nu nervii ci sinapsele sunt elemente fatigabile.

14 zile

Apar celulele STEM.

Fiecare în parte e capabilă să editeze / depaneze memoria protogenetică a individului. La naştere din cordonul ombilical se recoltează aceste celule STEM pentru a le folosi la restaurarea cenestezică a titularului lor în caz de cancer, malformaţii, distrofii, etc.

3 săptămâni

Ritmul de Multiplicare a celulei nervoase urcă la 20.000 de neuroni / min.

1 lună

Embrionul de 3 mm secretă hormoni speciali care blochează menstruaţia.

5 săptămâni

Inima începe să bată . . . Embrionul îşi dezvoltă placenta şi bursa amniotică.

Placenta se fixează în pereţii uterului pentru a-şi extrage oxigenul şi substanţele nutritive din organismul mamei.[2] Nutriţia este *histotrofă* - hrănirea se face din secreţia mucoasei interne şi din substanţele sacului vitelin.

7 săptămâni

Se formează ochii / limba / gura. Embrionul iniţiază primele reacţii motrice.

Ficatul e capabil să producă celulele din sânge.

9 săptămâni

EMBRIONUL ajunge FETUS de 2,5 cm cu toate organele corpului formate. Mâinile şi picioarele îşi dezvoltă degetele. Dinţii încep să se structureze în mapa gingiei.

[2] Gravidele vor renunţa la pâinea albă lipsită de germeni şi de tărâţe adică de partea cu adevărat nutritivă şi utilă funcţiilor organismului. Făina albă e frustrată de vitamina B - indispensabilă vitalităţii sistemului nervos - şi acuză penuria a circa 30 de săruri minerale.

10 săptămâni

Degetele sunt încă unite prin membrane.

11 săptămâni

Fetusul de peste *7 cm* înoată comod prin oceanul amniotic.

12 săptămâni

Pleoapele unite se dezvoltă peste ochii deja complet formaţi. Suge degetul. Apar unghiile. Corzile vocale sunt finalizate. Se constată o simptomatologie a plânsului uteral.
Ritmul de multiplicare a celulei nervoase atinge 30.000 de neuroni / minut.

ETAPA FETALĂ PRECOCE

16 săptămâni

Fetusul de 14 cm la nevoie sughite.

Sunt formate genele şi sprâncenele.

Limba e acum dotată cu papile gustative.

Cel mai mult se dezvoltă sistemul muscular.

Se finalizează procesul organogenezei.

20 săptămâni

Osificarea pleacă de la o matrice cartilaginoasă.

Fetusul de 21 cm poate auzi sunete din exterior.

Buricele degetelor dispun, în sfârşit, de amprente.

24 săptămâni

Fetusul de 33 cm e protejat la nivelul pielii cu păr fin de centura neodermă.

Copilul inspiră şi expiră lichidul amniotic prin plămânii deja formaţi.

26 săptămâni - fătul *cască*. Surâsul şi plânsul interferează.

ETAPA FETALĂ TARDIVĂ

28 săptămâni

Există 6 straturi în mapa scoarţei cerebrale.

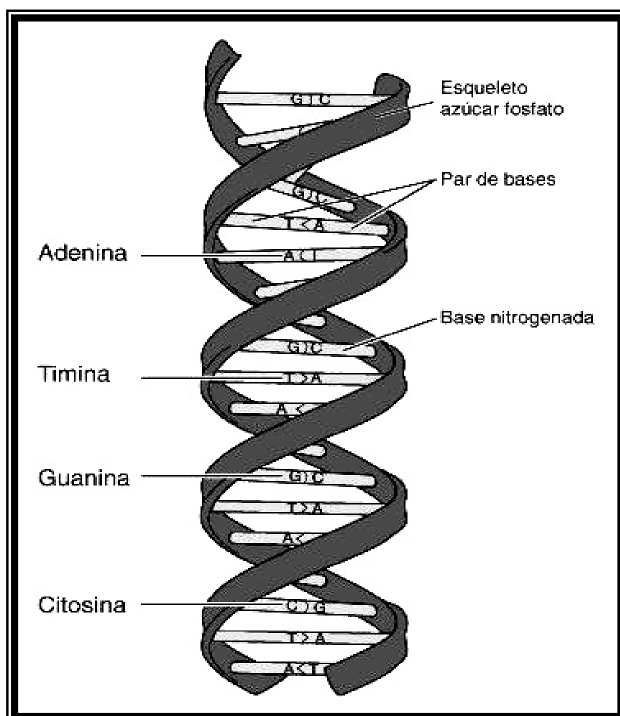
După 2 $^{1}/_{2}$ luni de la fecundaţie şi până la naştere nutriţia devine *hematotrofă*: hrănirea are loc prin sângele matern care trece, în noua viaţă, prin cordonul ombilical.

38 săptămâni

Apar hormonii care vor demara travaliul.

Există cca. 100 trilioane de celule în corpul uman. La naştere volumul creierului nu e dezvoltat decât în proporţie de 25 % ! Genomul uman conţine 3164,7 milioane baze chimice.[3] ***Adenina + Guanina & Citosina (Citozina) + Timina*** constituie prototipul ADN.

ADENINA e cea care participă la sinteza unor componenţi chimici ai creierului dar şi la eliminarea grăsimilor din ficat. Sincron mediază transmiterea impulsurilor nervoase. În cazul absenţei ADENINEI din alimentaţie şi organismul o poate sintetiza din componenţi dar acest lucru survine foarte rar pentru că ADENINA există în extrem de multe produse alimentare - uleiuri vegetale (adenina libera), sursele de origine animala (adenina lecitina). Favorizează absorbţia fierului, participă la metabolismul aminoacid, biosinteza acizilor nucleici, a hemoglobinei şi-a globulelor roşii. Este antidot pentru anemii. Vitamina B4 intră în componenţa unei substanţe extrem de importante a creierului (acetilcolină) şi este revendicată în sinteza majorităţii componenţilor

[3] Benzile de ADN conţinute într-o singură celulă dacă ar fi rulate la maximum pentru a fi surprinse rectiliniu atunci ar ajunge la 2 m. Dacă toate benzile de ADN aflate în fiecare celulă a corpului uman ar fi ``sudate`` s-ar parcurge, ipotetic, de peste 600 de ori distanţa Terra - Soare.

lipizi ai membranelor celulelor. ADENINA alimentară (lecitina) sporeşte cantitatea colesterolului bun, cu densitate crescută şi reduce cantitatea colesterolului rău, care după cum s-a intuit are o densitate antagonică - scăzută. O asemenea substituire poate normaliza cantitatea lipidelor din sânge şi sabotează riscul afecţiunilor cardiace. Insuficienţa ADENINEI sau chiulul vitaminei B4 poate contribui la dezvoltarea cirozei în cazul alcoolicilor prin ofensiva grăsimilor degenerate, asemănătoare cu cele scanate în cazul distrugerii ficatului sub acţiunea alcoolului. În cazul unui nivel anemic al adeninei în alimentaţie, nivelul carnitinei (oxidează acizii graşi pentru obţinerea energiei) se reduce în cord, ficat şi muşchi. Penuria de acid folic flatează malformaţiile congenitale. Exegeza Alabama (2008) a intuit şi dovedit că acidul folic are un rol sidiar în profilaxia cancerului de col uterin. Vitamina B4 poate fi găsită în ouă, ficat, boabe de soia, fulgi de ovăz, conopidă, varză, arahide. Sugarii au nevoie de adenina - supliment, intrinsecă pentru securizarea dezvoltării sanogenice a sistemului nervos. Pentru a scrie codul întregului genom uman o persoană ar trebui să tasteze 60 de cuvinte în fiecare oră (din cele 8) zilnic timp de aproape 50 de ani. Un bloc de ADN anhidratat având gabaritul unui cub sub 1 mm poate capta tot atâta informaţie cât un 3-lion de DVD-uri. Fiecare om din 10 va dezvolta o sincrazie (tulburare) genetică moştenită inaleatoriu în viaţă. Nu toate avariile genetice sunt în detrimentul sănătăţii. În anemia celulelor formă de semilună o copie a celulei izoforme conferă organismului rezistenţă la malarie. Câmpurile magnetice produc avorturi spontane. Nou-născutul are urme de meconiu (``scaun`` prenatal), depistat volant în mediul amniotic. Perimetrul craniului natal - 34 cm. Cutumal, psihologia plasează detenta memoriei la vârsta de 3 ani pentru că foarte puţini oameni au capacitatea de-a gestiona conştient amintirile în primele 36 de luni post-naştere. Cu toate acestea, un volum mare de cercetări demonstrează că memoria există încă din perioada prenatală. Unii copii îşi reamintesc spontan evenimentul naşterii (chiar aspecte ţinute secrete faţă de ei), dar exprimarea acestor amintiri este amânată până când ei pot să vorbească. Înainte de-a folosi cuvintele, ei îşi pot exprima amintirile non-verbal utilizând desene, folosind pantomima, arătând anumite zone de pe corp, sau proliferând sunetele specifice unor dispozitive solicitate pentru respiraţie la naştere (*alveoscopul*). Aceşti copii ne avertizează asupra faptului că memoria şi învăţarea precoce sunt reale.

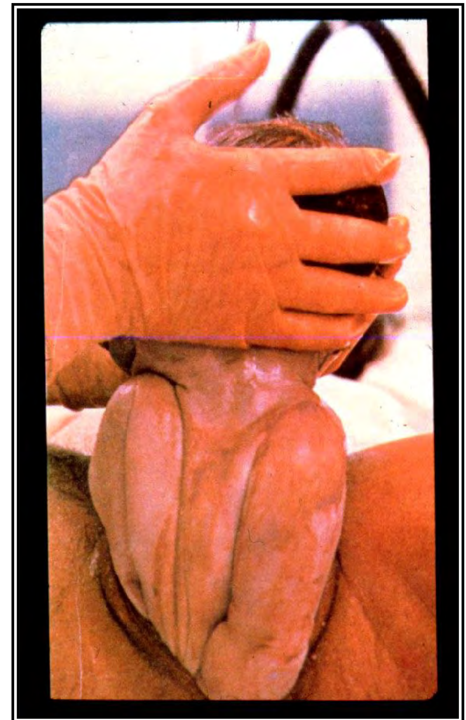
În cazul gemenilor, se observă prin exegeza 4D (Echo-Scanner / Phono-Scanner) dezvoltarea anumitor gesturi şi obiceiuri la vârsta gestaţională de 20 de săptămâni care persistă şi-n viaţa lor, post-natală. Au fost văzuţi, prenatal, un frate şi o soră cum se jucau lipindu-şi obrajii unul de celălalt prin membrana clivatorie. La 1 an, jocul lor favorit era să se aşeze de-o parte şi de alta a perdelei, chicotind, râzând, atingându-se, jucându-se prin intermediul perdelei. Casper de la Universitatea Carolina de Nord a făcut un experiment care a devenit faimos - mai multor femei gravide li s-a indicat să citească o anumită poveste la intervale regulate. La naştere, copiilor li se dădea posibilitatea să asculte vocea mamei spunând povestirea doar dacă sugeau cu o anume vigoare un sân artificial. După câteva probe, ei puteau suge la orice viteză li se cerea doar ca să audă povestea spusă de mama lor. La fel, anumite pasaje de muzica pe care au ascultat-o cu regularitate în perioada prenatală au fost identificate şi preferate imediat după naştere. Într-un alt studiu, câteva femei gravide din Franţa au citit o poezie pentru copiii din pântece ferm şi cu regularitate între săptămânile 33 şi 37. La capătul acestei perioade (fiind încă în uter), prunculeţii au demonstrat o elocventă capacitate de-a învăţa şi memora aceste rime comparativ cu altele, inedite pentru ei. Copiii învaţă limba maternă înainte de-a se naşte! Acest lucru este posibil deoarece auzul se emancipează la vârsta gestaţională de 16 săptămâni. Vocea mamei ajunge la uter cu puţine distorsiuni şi asta pentru că undele sonore trec direct prin corpul ei. Învăţarea limbii materne încă din perioada prenatală a fost demonstrată prin spectroscopie acustică, cea care livrează portrete detaliate ale sunetelor similare cu amprentele digitale. La vârsta de 27 de săptămâni, plânsul uteral al copilului deja conţine ceva din maniera de-a vorbi, din ritmurile şi din caracteristicile vocii materne. Reacţiile nou-născuţilor la limbaj se bazează confortabil pe sunetele auzite în uter. Bebeluşii francezi preferă să privească persoanele conaţionale iar bebeluşii ruşi preferă să urmărească persoanele care vorbesc limba slavă. Dovezi inaşteptate ale învăţării şi memoriei prenatale provin de la studii ale gustului şi mirosului. Se considera - iniţial - că olfacţia este posibilă doar în prezenţa aerului şi din această cauză nu se concepea experienţa izonimă prenatală. Ulterior s-a recunoscut interacţiunea complexă a chemo-receptorilor la nivelul uterului. Mulţi compuşi chimici, incluzând pe cei prezenţi în dieta mamei, trec prin placentă şi ajung intra-uterin la copil, în timp ce alţii trec în capilarele mucoasei nazale. Prin înghiţirea lichidului amniotic, bebeluşul devine familiarizat cu dieta mamei, cum ar fi de exemplu,

usturoiul. Chiar înainte de expunerea la mirosul laptelui de sân, bebeluşii deja cunosc şi prefera laptele propriei lor mame. Schimbările abrupte în dieta mamei în perioada neonatală pot produce confuzie bebeluşului şi pot afecta suptul. Copiii învaţă starea emoţională a mamei lor - fătul a fost sensibilizat şi adesea marcat de tensiunea prin care mama a trecut timp de 20 de minute vizionând un **THRILLER** . . .

NAŞTEREA

72 ORE

Copilul poate pierde cca. 10 % din greutatea natală - 3300 g. Talia natală e de 50 cm. Reacţionează la figura umană şi e sensibil la lumină. Suspensia ventrală nu permite controlul asupra poziţiei capului. Copilul neonatal are ochii albaştri întrucât irisul nu dispune încă de melanocite. Treptat aceştia produc pigmenţi care determină şi explică schimbarea culorii irisului.

3 SĂPTĂMÂNI

Pruncul întoarce capul dintr-o parte în cealaltă. Suferinţa migrează dinspre cenestezic spre nivelul infrapsihic.

1 LUNĂ

Ridică pieptul. Membrele inferioare sunt destinse.

Ţine capul în suspensie ventrală câteva secunde.

Emite sunete laringiene.

Se constată reflexul de mers şi de-apucare prin flectarea degetelor în pumn.

Priveşte persoane şi urmăreşte obiecte cinetice.

E atent la faţa mamei atunci când aceasta îi vorbeşte.

Comută privirea în direcţia sunetului.

Plânge la foame / disconfort. Face mişcări atunci când i se vorbeşte sau zâmbeşte.

6 SĂPTĂMÂNI

Apar lacrimile.

2 LUNI

Localizează şi fixează obiectele. Recunoaşte figura mamei. Apar surâsul şi plăcerea. Emite vocale solitare faţă de care este însă, permanent, solidar.

E atent când i se vorbeşte. Zâmbeşte la contacte sociale.

3 LUNI

Întinde mâna spre jucărie dar nu o nimereşte. Apare râsul[4] şi se constată mimica dezolării. Urmăreşte mişcările propriilor mâini. Localizează direcţia sunetului. Prin sunete articulate se manifestă gânguritul. Până să coboare laringele cu cca. 3 cm copilul, simultan, emite sunete şi deglutează. Reflexul hidrocinetic al pruncului[5] se explică prin experienţa ancorată intrauterin în oceanul amniotic. Toţi ştim să înotăm de la naştere până la cca. 6 luni după care acest exerciţiu se cere ``învăţat`` . . .

4 LUNI

Greutatea se dublează în raport cu cea natală.

Poziţia capului e fermă iar mâinile se ating în joacă.

Nu poate ridica jucăriile pe care le scapă din mâini.

Mimica şi gestica trădează plăcerea. Râde în hohote sau cascadă.

Manifestă supărare şi furie la fractura contactului social.

---

4 Permite prin augmentarea temperaturii corpului producerea imuno-globulinei IgA.

5 Apa intră nu în plămâni ci - prin exerciţiul esofagian - în stomac.

5 LUNI

Apar anxietatea şi agresivitatea.

Se sprijină în antebraţe şi îşi duce piciorul la gură.

Ţine spatele drept.

Duce obiectele la gură cu ambele mâini.

Stropeşte cu apă.

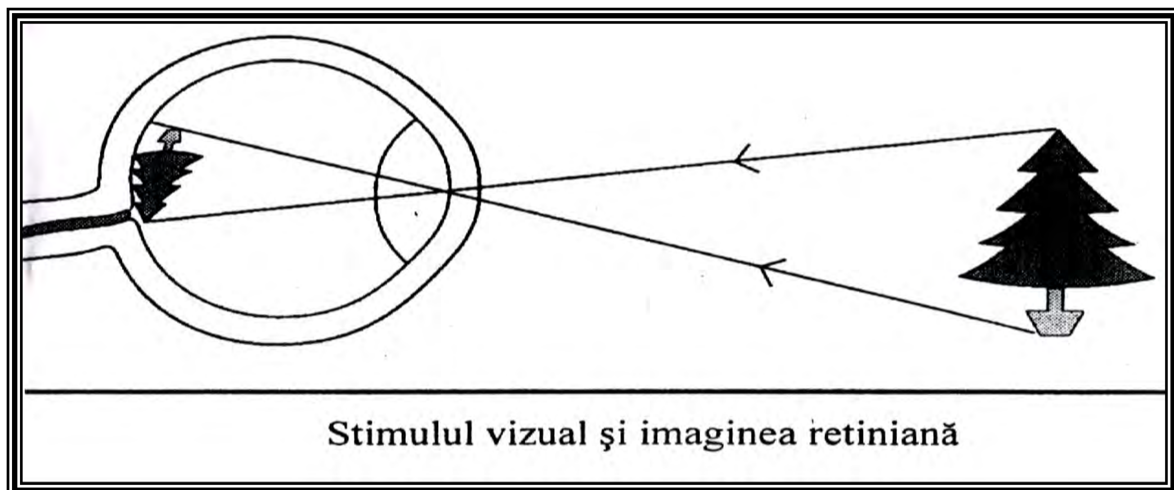
Întinde braţele spre biberon.

Caută cu privirea obiectul de joacă atunci când îl scapă.

Reţine în mână un obiect şi priveşte la altul.

Mama devine persoana privilegiată. Remarcă prezenţa străinilor . . .

Ochiul uman vede răsturnat totul. Creierul rezolvă problema - ortostatic:

Stimulul vizual şi imaginea retiniană

6 LUNI

Volumul creierului atinge 50 % din valoarea definitivă.

Zâmbeşte imaginii din oglindă. Caută să recupereze obiectul pierdut.

Surâde persoanei cunoscute. Trece repede de la plâns la râs.

Imită vehement mimica anturajului. Ştie că este epicentrul atenţiei . . .

7 LUNI

Se sprijină pe o mână şi se rostogoleşte.

Ridică spontan capul. Duce mâncarea la gură cu o singură mână.

Transferă un cub dintr-o mână în cealaltă.

Spune *Ba* sau *Da* ori *Ea*.

Vrea să fie cu mama şi-n braţele ei în momentele de relaxare ori cel puţin până adoarme. Un grup de cercetători (Universitatea Tûrku / Finlanda) a descoperit că, dacă bebeluşilor adormiţi li se creează un mediu cu anumite sunete, în dimineaţa următoare ei le vor recunoaşte. Una din explicaţiile date de medici acestui fenomen este aceea că bebeluşii nu-şi debranşează creierul atunci când dorm, aşa cum se întâmplă la adulţi.

La o vârstă precoce se ştie faptul că intuiţia şi instinctele acţionează în mod prioritar pentru că lipsesc experienţele şi elementele care structurează o judecată analitică. Dar puiul de om rămâne conectat în mare măsură la stimulii externi - sunet, lumină, miros, contactul fizic - pentru a colecta experienţe continuu, dincolo de bariera ciclului veghe - somn.

DORM PE SPATE

Sunt optimişti. *Grijile celorlalţi n-au efect asupra lor. Nu au planuri. Ocazional, aceasta atitudine îi face vulnerabili prin raportare la viitor.*

DORM PE BURTICĂ

Sunt serioşi şi refractari / orgolioşi. *Au convingeri puternice şi încearcă să facă exact aşa cum şi-au propus. Sunt încordaţi şi concentraţi.*
Nu cedează facil.

DORM PE-O PARTE

Sunt calmi / pasivi. *Nu sunt foarte excitabili şi nici extrem de sensibili. Sunt stabili, acţionează aşa cum se aşteaptă de la ei. Obţin cât pot de mult de la viaţă şi, de regulă, în absenţa unui efort considerabil.*

DORM GHEMUIT (DEFENSIV)

Dau dovadă de stres. Se află constant sub presiune, fie pentru a supravieţui crizelor, fie pentru a merge mai departe. Instabilitatea exogenă flirtează cu dezechilibrul endogen.

DORM ÎN POZIŢIA FETUSULUI

Sunt încrezători, naturali.
Văd lumea în roz şi sunt afabili.
Ignoră partea sumbră a vieţii.
Tânjesc după protecţie, intimitate.

EMISFERELE CEREBRALE - principalele specializări:

``EC`` ***STÂNGĂ***	``EC`` ***DREAPTĂ***
Capacitate lingvistică elevată	Capacitate lingvistică pauperă
Are nevoie de cuvinte	Construieşte imagini
Respectă sintaxa	Non-verbal / Para-verbal
Spirit logic	Sintaxă vizuală
Ia decizii şi le execută	Sintaxă fonică
Atenţie focalizată	Atenţie difuză
Conştiinţa timpului	Non-temporal
Limbaj digital	Limbaj analogic
Nevoia de explicaţie	Se sprijină pe intuiţie
Gândire secvenţială	Holognosie

Trecând prin copilărie şi adolescenţă, emisfera stângă a creierului e stimulată prioritar (memorie, analiză, strategie, logică), în detrimentul emisferei drepte (instinct, intuiţie, creativitate). La adulţi în timpul somnului creierul se rupe de la realitate, ceea ce permite emisferei cerebrale din partea stângă să se refacă. În locul ei este activată complementara – emisfera cerebrală dreaptă. La copii - până la o anumită vârstă - creierul rămâne, în timpul somnului, conectat la stimulii externi, ceea ce înseamnă că bebeluşii accesează concomitent serviciile ambelor emisfere ale creierului. În starea de veghe se păstrează acelaşi tip de gândire izocronă - mult mai productivă şi mai vastă. Când se produce fisura - trecerea la gândirea alternativă? Acest proces negativ începe odată cu intrarea copilului în sistemul educaţional instituţionalizat, unde - în mod eronat - se stimulează o gândire analitică, ceea ce provoacă un grav dezechilibru în personalitatea, comportamentul şi modul de-a raţiona al omului din viitor.

8 LUNI

Cuvintele sunt tranşate sau *măcelărite…*

Elementele izofone sunt iterate: *MA-MA & TA-TA & PA-PA*.

Apare bucuria. Revendică prezenţa mamei şi teama faţă de persoanele alogene.

Prin furie caută să obţină / refuză ceva.

Plânge când este certat şi se bucură atunci când i se vorbeşte frumos.

9 LUNI

Adoptă şi speculează poziţia şarpelui.

Descoperă obiectele ascunse. Se ridică - singur - în picioare.

Arată un obiect cu arătătorul. Pronunţă un cuvânt cu sens.

Bea din cană. Se exprimă prin gestică. Se deplasează ori imită *Marche - Arriere.*

10 LUNI

Proteinele produc ascensarea cerinţelor energetice cu 30 % şi a grăsimilor cu 14 %.

Glucidele răspund şi ele printr-o augmentare de 5 %.

Greutatea în raport cu cea natală a crescut de 3 X.

Suge policele. Reacţionează când i se pronunţă numele.

``Ascultă`` ca un doctor . . . inima mamei şi pulsul ceasului (``TIC – TAC``).

1 AN

Volumul creierului atinge 60 % din valoarea celui definitiv.

Copilul se ridică şi face câţiva paşi dar cade.

Se deplasează sprijinindu-se pe mâni şi-n picioare.

Loveşte mingea şi selectează jocurile. Emite primele onomatopee şi ``îngână`` ceasul.

Manipulează linguriţa. Merge ţinut de-o mână. Râde când îşi vede chipul în oglindă. Vrea să-l atingă dar nu-l recunoaşte încă! Reuşeşte să emită sunete cărora li se dă / recunoaşte un sens[6].

[6] Pentru orice cuvânt rostit se consumă 0 , 5 calorii.

1 AN + 3 LUNI

Merge singur. Se caţără pe scări. Stă în genunchi. Clădeşte Turnul din 2 cuburi.

Trasează o linie cu creionul. Priveşte atent imaginile tomice (album).

Manifestă câteva dorinţe sau necesităţi. Se hrăneşte singur cu linguriţa.

Îşi îmbrăţişează părinţii.

1 $^{1}/_{2}$ AN

Copilul e sigur pe mersul lui. Construieşte Turnul din 3 cuburi.

Îl interesează şi numeşte pozele. Sare pe ambele picioare. Fuge cu dificultate.

Răsfoieşte cartea ventilând 2 pagini deodată. Arată 2 părţi ale corpului. Execută 2 ordine elementare. Cunoaşte semnificaţia a 10 cuvinte. Vorbeşte despre el la altă persoană.

Recită pentru a identifica mai multe părţi ale corpului.

Formează propoziţii simple. Ajută la strânsul jucăriilor. Se echipează singur.

2 ANI

A parcurs deja, cu voie sau nu, 150 KM (!)

Volumul creierului atinge 75 % din valoarea definitivă.

Capul reprezintă $^{1}/_{5}$ din corp. Răsfoieşte o carte, filă cu filă.

Desenează cercul şi linia verticală. Clădeşte Turnul din 6 cuburi.

Numeşte 4 părţi ale corpului. Execută 4 ordine, simple.

Spune când vrea să meargă la toaletă. Exersează *Marche - Arriere*.

Aleargă subit pe rută predictibilă (şosea / locul de joacă). Cere hrană şi de băut.

Repetă obsesiv cuvintele mamei.

2 $^{1}/_{2}$ ANI

Apare controlul sfincterial. Merge pe vârfurile picioarelor.

Copilul sare cu vădit interes. Construieşte Turnul din 8 cuburi.

Ţine creionul strâns în pumn. Realizează şi-l preocupă diferenţele vizibile de sex.

Numeşte 7 ilustrate cromate şi obiectele uzuale. Cunoaşte cel puţin o culoare.

Foloseşte pronumele *Eu* - îşi descoperă numele întreg.

3 ANI

Se completează dentiţia provizorie. Apare sentimentul de pudoare.

Întreabă mereu *De ce?* Realizează dihotomia *Mea Culpa* / *Alter Culpa*.

Descoperă şi valorifică elemente de topică (sus - jos + faţă - spate).

Încearcă să deseneze o dreaptă, paralelă cu una din marginile mesei.

Copiază un cerc şi o cruce. Se spală pe mâini. Mănâncă decent dar tracasat de privirile adulţilor. Înalţă Turnul din 9 cuburi. Urcă scările alternând picioarele. Merge pe bicicletă. Numără până la 10. Numeşte 2 culori. Stă într-un picior. Participă la jocuri simple. Repetă cântece. Îşi cunoaşte numele şi sexul.

Lobul frontal drept al creierului controlează deja percepţia Sinelui (instanţă psihică).

4 ANI

Copilul are o înălţime de 2 X mai mare prin raportare la cea natală.

Achiziţionează cca. 50 de cuvinte / lună. Sare într-un picior.

Apare mândria. Orgoliul (Sinele) trasează, astfel, graniţa cu vanitatea (Eul).

Celălalt sau rivalul este obiect de identificare. Merge singur la toaletă.

Desenează o cruce şi un pătrat. Trasează dreapta paralel cu marginea suportului doar atunci când linia NU face unghiul drept cu masa. Distinge dreapta - stânga. Copilul nu înţelege noţiunea de ``= distanţă``. Numără monede. Spune o poveste. Mitraliază cuvintele.

5 ANI

Fineţea auzului se dublează.

Se raportează prin disimulare sau nu la alţii, imitându-i. Apare limbajul interior.

Distinge dimineaţa de seară. Diferenţiază culorile intermediare - portocaliu / indigo.

Copiază un 3unghi. Numără 10 monede, corect. Numeşte 4 culori.

Pune întrebări asupra sensului indicat / vehiculat de cuvinte. Repetă regulile.

Distalul ca noţiune este asimilat doar pentru mijlocul mobil, instabil: comportă mai multe amplasamente - absenţa noţiunii de punct. Pe linia generalizării observăm plasarea simetrică a punctelor de-o parte şi de-alta a mijlocului (calarea / intercalarea).

6 ANI

Interogarea / interpelarea celorlalţi vizează 29 % explicaţii etiologice 50 % motivări psihologice şi 21 % justificarea exigenţelor societăţii. Numeşte anotimpurile.
Capul reprezintă $^1/_6$ din corp.

7 ANI

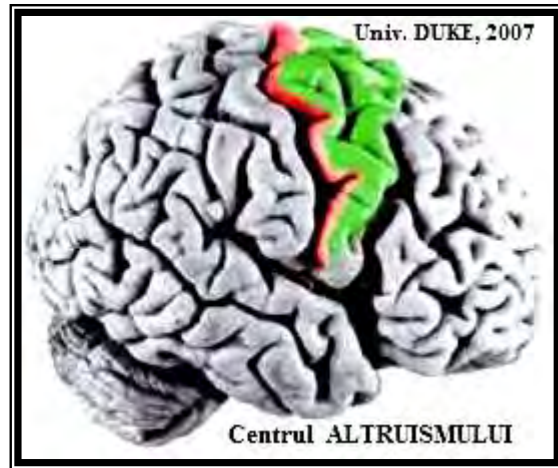
Creierul are 1.200 g. Descoperă conservarea masei.
Cresc îndeosebi lobii frontali a căror pondere ajunge la 27 % din masa cerebrală.
Se cultivă simţul topografic pe un teren arid încă dar, ori tocmai de-aceea, stabil.
Ajunge la generalizarea raportului de echidistanţă - punctele dispuse în linie dreaptă.
Va realiza la interval de 1 an conservarea volumului / greutăţii.

Inteligenţa presupune concentrare de potasiu în creier - un laborator chimic apodictic.

Potasiul este betaradioactiv şi emite antineutrini implicaţi în telestezie / telepatie. Emisia undelor Teta sucombă. Ele apar la adulţi doar în actele de dominare sau extensie a personalităţii, frustrare şi decizie. La omul mânios până şi plantele reacţionează printr-o suferinţă a lor. Se confirmă Experimentul Alfa - Omega unde apar tămăduiri miraculoase prin simpla atingere ori la masajul unei răni sau mutilări. Pe această cale se exersează conectarea rinencefalului pacientului în stare Alfa şi stabilirea unei comunicări izogene de la terapeut la pacient. Prin urmare se declanşează în banda Omega accelerarea diviziunii celulare a unui organ rănit fapt ce explică vindecarea aproape subită a unei leziuni. Antrenamentul Godefroy arată că se poate accelera diviziunea celulară de până la 30 de X. Această regenerare, spontană, arată cum organismul uman posedă gene care au controlat clădirea embrionară / fetală pentru ca mai apoi să cadă într-o letargie. Odată detectate pentru a fi trezite, respectivele gene, represate, vor permite la nevoie facerea trupului idemal celui nativ. Fiziologic japonezii au o particularitate care poate fi în avantajul lor - datorită unor sunete melodice ce domiciliază în limba lor, percep unele cuvinte cu *emisfera* cerebrală *dreaptă* - acolo unde noi percepem sunetele. Alfabetul nipon are cca. 28.000 de semne şi 14 feluri de pronunţie. Occidentalii au propus un experiment de flotare a percepţiei cerebrale de la emisfera cerebrală stângă la cea

complementară prin conotarea sunetelor în coduri conceptuale. Catapultarea concluziei a solicitat existenţa unui poligon inedit pentru arealul problemei tratate. Se extinde pentru *Emisfera Dreaptă* tipul de gândire *Black-Box*. Categoriile dionisiace vor prolifera, aşadar, homoflanc. Potenţa sinaptică la om este uimitoare - dacă ar fi să numărăm toate conexiunile de pe suprafaţa creierului atunci am avea nevoie de cca. 32 milioane de ani (!) Adualismul expiră prin separarea propriului Eu de non-Eu fapt pentru care se câştigă şi apără o identitate - imaginea de Sine. Acest eveniment se enunţă - pentru Huizinga - din perspectivă antropocentrică - *orice acţiune umană derivă din joc - Homo Faber* se vrea tradus prin *Homo Ludens.* Fantezia cu rol de echilibru în tranzacţiile impenitente ale psihicului acceptă în geografia ei circumstanţe sau evenimente ce fac sau probează obiectul conştiinţei capabile să pună în relief - prin funcţia atavică a jocului - actualizarea în mod spontan dar nu aleatoriu a unor tendinţe de rivalitate sau ameninţare de-astă dată *blindate* după reguli instituite de comun acord. Winnicott a văzut că jocul survine prin anxietatea asumată conştient în relaţia cu obiectul ei ce devine, astfel, unul de cunoaştere.

Abilităţi Motorii - COPII	***50 % din LOT***	***90 % din LOT***
Aşezaţi pe burtă, întorc capul la 90 GRADE	**2, 2 luni**	**3, 2 luni**
Se rostogoleşte	**2 luni**	**4, 5 luni**
Îşi ţine capul	**2 luni**	**4 luni**
Stă fără sprijin	**5 luni**	**7 luni**
Stă în picioare ţinându-se de ceva	**5, 6 luni**	**10 luni**
Merge ţinându-se de ceva	**9 luni**	**12, 6 luni**
Stă singur în picioare	**9, 6 luni**	**13 luni**
Merge bine	**1 an**	**14 luni**

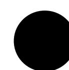
Adaptarea la propria inadaptare emerge din sevraj. Eul apare ca enclavă alogenă în propria imagine. Copilul vorbeşte de (la) Sine, pentru început, exclusiv la persoana a III-a ... Nevoia de autonomie şi cea de afiliere deşi se află pe poziţii beligerante duc o luptă pentru o cauză comună - integritatea psihică a omului. Cum s-a înţeles sau măcar intuit egoismul (primul exerciţiu de conştiinţă) şi ***ALTRUISMUL*** (sistem de valori ce depăşeşte pentru a forma o individualitate), nu doar se exclud dar ori tocmai de-aceea fiecare termen se investeşte sau câştigă prin celălalt. Jocul presupune aşadar circumstanţe capabile să viabilizeze aceste concepte nu discriminativ ci-n tandem pentru că orice individ, normal, tinde să se acomodeze nu doar în relaţia cu lumea ci şi cu propriul Sine. Centrul anxietal din creier este amorsat de galben - prima culoare pe care ochiul uman o detectează. Verdele are efect analgezic în perioada de erupţie dentară la bebeluşi. Cazurile de sinucidere au scăzut cu peste $^1/_3$ atunci când podul *Black-Friar* (``*Călugărul Negru*``) din Londra a fost *green*-izat.

PATA OARBĂ este singurul loc unde ambasada oculară nu mai permite proiecţia vizuală la nivel infrapsihic. Altfel spus, cordoanele nervoase care vin dinspre cei 2 ochi fac, la pronaosul cerebelar, o ``CRUCE``, cele din stânga optând să-şi continue ascensiunea spre emisfera cerebrală opusă (dreaptă) şi invers. (***ANEXA 2***)

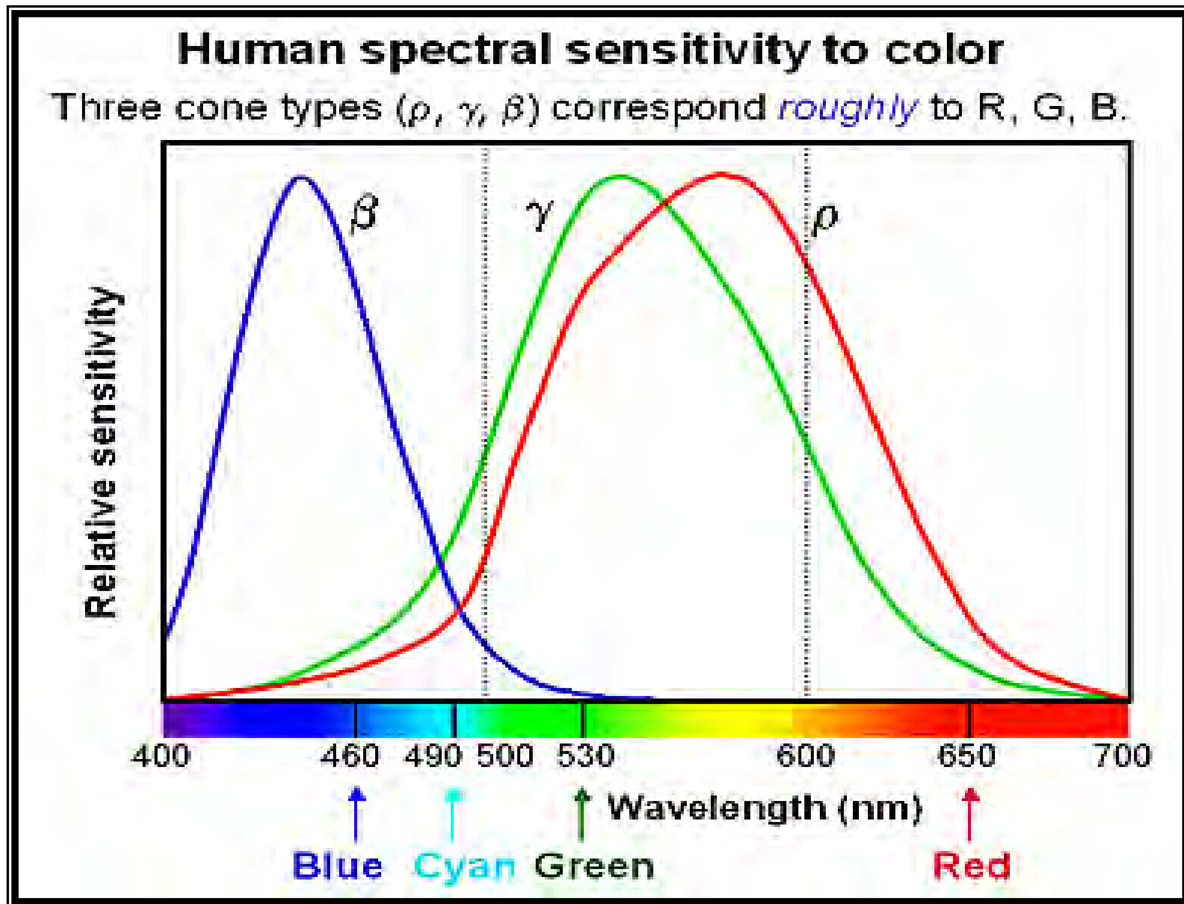
Experiment: Acoperă ochiul stâng, aflat în dreptul PĂTRATULUI pe care vei ţine fixată, cât mai stabil şi mult, privirea ochiului drept. În acelaşi timp, supune pagina unei mişcări line DU-TE / VINO pe toată anvergura braţelor . . .

Pe inaşteptate, CERCUL dispare!

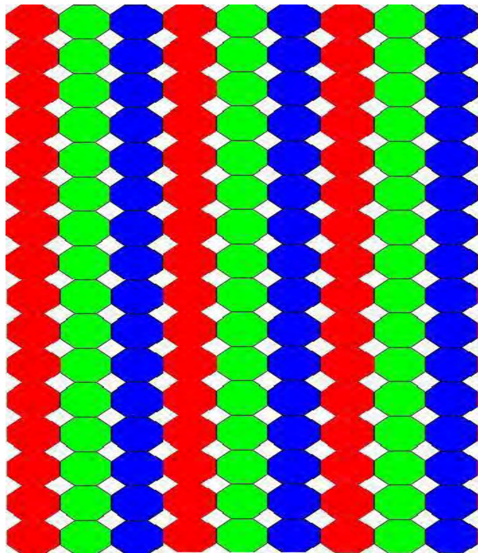

Ochiul uman poate diferenţia peste 10 milioane de nuanţe pe baza a 3 **CULORI - SIDIARE** (PRIMARE) ***Roşu / Verde / Albastru*** Rodopsina generează o garnitură de ***biocurenţi*** cerebrali atunci când, în prezenţa luminii oculare, se descompune după logica **MAPA SENZITIVĂ a LUNGIMILOR de UNDĂ** specifice pentru fiecare culoare, în parte, conurile fiind maxim concentrate la etajul ***Macula Lutea*** (*Pata Galbenă*).

Young a observat cele 3 tipuri de ***conuri*** sensibile la 3 culori fundamentale (**ROŞU / VERDE / ALBASTRU**) pentru ***vederea diurnă***, color. La periferia retiniană există doar celule cu ***bastonaşe***, aici fiind detectată la nivel maxim cantitatea specifică pentru ***vederea nocturnă***, răspunzând la hotomia (diferenţa) culorilor ***Alb***, ***Negru***, ***Cenuşiu***.

TV este un alt fel de RETINĂ - ARTIFICIALĂ compusă doar din cele 3 culori bazale **ROŞU / VERDE / ALBASTRU** dispuse catenar **(``FAGURE``)**. Dacă veţi lua o lupă pentru a studia cât mai de aproape TELEVIZORUL şi-n prealabil daţi imaginea pe ALB – NEGRU veţi observa că, de fapt, ECRANUL rămâne inundat ``color`` (**R / V / A**)

Noile suporturi media LCD / PLASMA nu mai răspund, elocvent, la acest experiment pentru că sistemele funcţionează diferit. În incinta Display-ului se afla milioane de alveole sticlate, umplute cu gaz. În momentul aprinderii, electricitatea "incendiază" gradual gazul din fiecare nano-celulă, strălucind funcţie de lungimea naturală a undei, specifice culorii - target. Performanţa ECRANULUI - PLASMĂ poate urca la 68 mld. culori deci cu mult peste cele 8 mld. realizate de ECRANUL - LCD care posedă un strat de cristale lichide pasate între 2 placi de sticlă polarizată, una dotată cu filtru cromatic sensibil la voltajul aplicat. LCD-ul nu poate crea propria lumina şi pe cale de consecinţă o revendică în spatele tapetului de sticlă. Trend-ul ştiinţific nu are graniţe sau cel puţin le împinge spre infinit . . . Ecranele TV plate, de tipul LCD sau celor cu plasmă, au devenit deja modele "tradiţionale", pentru că oamenii de ştiinţă au inventat ecranul Hyper-Slim (Hyper-Zvelt), pliabil! Ecranele TV flexibile, de doar 1 mm grosime pot fi solicitate chiar pentru realizarea unor ziare electronice, care vor permite cititorilor să primească, zilnic, pe acest tip de suport electronic noile informaţii. Conceptul aparţine celor de la SONY (Japonia) + Institutul ``Max Planck`` (Germania), convinşi de faptul că toate ecranele TV rigide sau afişele cu imagini statice vor ajunge desuete pentru că noul ecran - maleabil - este realizat din molecule organice care emit lumină în toate direcţiile pentru a produce imaginea flexibilă & transparentă. Acest Display revendică foarte puţină energie şi are unghiul de vizualizare cvasi-total. Nu implică luminarea din spate iar timpul de răspuns este de 10 X mai rapid decât la 1 LCD, ceea ce duce la mişcări ultra-fine fără ca imaginea să intre în ``smog``. Prin folosirea mai multor straturi, se pot realiza efectele 3-D. Posterele cu imagini cinetice + personaje care vorbesc vor intra din filmele SF în cotidian.

CALLOIS surprinde şi califică experienţa ludică:

- *AGONY* (jocul de emulaţie)

Competiţia e mai întâi rivalitate. Subiectul se luptă cu altul pentru a învăţa să se cucerească pe Sine.

- *MIMICRY* (jocul prin imitare)

Copilul este celălalt înainte de-a fi el însuşi.

- *VENTURE* (jocul riscant)

Dacă pasarea rolurilor absentează atunci experienţa ludică e percepută în Sine ca predestinare de Subiectul actant.

- *ILL* (jocul patologic)

Victima - sau dovada unei traume - repetă obsesiv / inoportun şi avandictibil doar anumite secvenţe ludice.

Ergonomia psihicului uman - *Taxonomia Kraepelin* :

★ *faza impulsului iniţial* (vital)

Apare inconştient prin activarea difuză dar certă a sistemului cognitiv

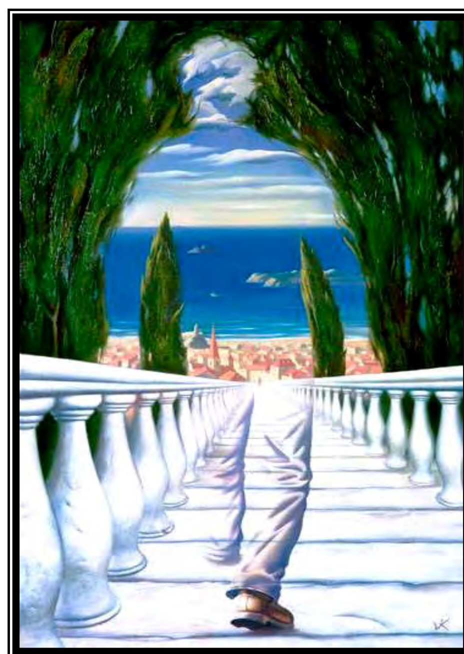
★ *faza de acomodare* (psihofizică)

Intelectul şi somaticul se declină în aceeaşi identitate

★ *faza de recul* (eroarea şi frustrarea)

Favorizează agresivitatea şi conduita anti-socială

★ *faza impulsului final*

Răspunsurile intelectului la exigenţele sau provocările mediului se califică şi ameliorează. Jocul articulează aceste stadii în posologia rolurilor. Acceptarea lor în consecinţă este, de regulă facultativă dar, niciodată, gratuită. ***Personalitatea îşi descoperă constructele după principiul Puzzle de vreme ce fiecare dintre noi e câte puţin din tot ce-a întâlnit.*** Trecerea prin *A FI* e *Jocul Imanental* prin care subiectul se oferă lumii pentru a se edifica şi investi pe Sine. ***Zoom-ul acestei deschideri, spre alţii din interiorul propriei fiinţe, este autentificat şi surprins de joc prin experienţă ``deportată`` în prezent.***

Ceea ce a fost cândva inevitabil ajunge **…** convenţie. Primează aşadar *con*semnul ca formă de asimilare sau paradigmare a experienţei de viaţă în *Game-Space.* Jocul devine învăţare pentru că în prealabil el îi *confiscă* şi probează acesteia capacităţile sau armele peremtorii în dresarea tendinţelor anti-sociale prin absolvirea frustrărilor de moment la cote ale unui comportament dezirabil. Callois observa că *jocul are rezidenţa în afara cotidianului* (şi) *pentru că el nu negociază cu adversarul sau aliatul subiectului ci cu destinul fiecăruia dintre ei*. *Poligonul Intermediar* (Winnicott) care acceptă şi califică punerea adevărului individual în poziţie antagonică faţă de cel impersonal sau colectiv e apt să instituie şi să califice relaţia dintre percept şi concept. Se invocă şi în consecinţă proliferează simbolic fantezia inconştientului sau deziderate traduse prin limbajul cotidian în morfologia onirică. Bascularea şi iterarea experienţelor infaste - în loja unor atare condiţii - augmentează capacitatea de torsiune / retorsiune a subiectului antrenat ludic.

Instinctul de conservare poate securiza fiinţa dar pentru ca ea să se afirme e nevoie de concursul / jocul celuilalt. Căutându-ne în alţii putem să ne regăsim. Jocul a speculat teleologic acest truism panaceu tradus foileton prin episoadele tranzacţionale - *experienţa*

personală - sub escorta celor tranziţionale - *experienţa împărtăşită* - apte să frecventeze palierele cognitive şi afective ale individului care se enunţă şi restituie lumii din perspectivă epistemică. *Lupta lui Iacob cu Îngerul* e Primul Joc din Universul Ectenic. ***Eul învaţă să-şi descopere şi domine Sinele. Experienţa acestei conflagraţii nu este facultativă ci se traduce printr-un credit ontologic pe care noi trebuie să-l rambursăm filogenetic.*** Piéron observa că în momentul naşterii fiecare dintre noi reprezintă un *candidat la umanitate* şi ca atare o potenţialitate care va urca treptele socializării doar sub acţiunea sinergică a factorilor educativi. Vârsta copilăriei este incontestabil mai lungă la om decât la orice altă specie. Numărul de bătăi ale cordului la toate mamiferele - inclusiv omul - comportă un *Average Full-Life* (AFL = 800 milioane).

Orientarea *teleomorfă* apare desuetă pentru că a interpretat psihicul copilului după tiparele oferite de cel adult. *Teoria Homunculus* în baza căreia copilul este un *omuleţ* va fi detonată şi rămasă - prin urmare - fără temei în urma intervenţiei lui Rousseau - autorul romanului *Emil sau despre Educaţie* - 1762. Binet & Simion proiectează şi înalţă *Scara Metrică a Inteligenţei* (1909). După opinia lui Wallon survine ontogenetic seria de *crize* ce modifică - izocron - personalitatea individului. Dacă Piaget e preocupat de geneza logicii, Wallon acordă în traficul sau curentul de opinie prioritate afectivităţii fiind interesat de geneza fiinţei umane. Piaget e ctitorul *Epistemologiei Genetice* în baza căreia se abordează şi califică structurile operatorii antrenate sau manipulate pe traseul ori în pasajele evoluţiei ontogenetice a gândirii copilului. Inteligenţa şi gândirea reprezintă operaţiile ce iau naştere prin interiorizarea unor acţiuni. Gândirea formală semnifică momentul superior de echilibrare dintre obiect şi subiect - 13 ani. Afectivitatea ocupă un loc periferic şi aceasta pentru că ea *nu creează nimic intelectual.* Goethe spunea că în realitate copiii reprezintă *Dimineaţa Minunată a Omenirii.* Gibran compara părinţii cu arcul de la care copiii sunt trimişi departe, ca nişte *Săgeţi Vii.*

Constantin Noica nota în Jurnalul Filozofic - *Discipolul vine la tine să-ţi ceară. Tu trebuie să-l înveţi că nu are nimic de primit şi că trebuie să crească. Discipolul vrea să ajungă iederă*... *deşi trebuie să devină doar el însuşi.*

Ereditatea constituie premisa şi Mediul - condiţia iar Educaţia se declară interfaţa în raport cu cei 2 factori regenţi. Proprietatea fundamentală a materiei vii e de-a se prezerva şi transmite de la antecesori la succesori ceea ce e definitoriu pentru specia respectivă. Genele sunt plasate pe cromozomi într-o liniară exigenţă şi sunt formate din acizi nucleici - ARN şi ADN. *Mapa genetică* se traduce la naştere prin *Genotip*. Fiecare celulă umană are un gabarit între 20.000 şi 125.000 de gene. Potenţialul genetic rezultă din mixarea unităţilor materne şi paterne. Orice specie are un anumit număr de cromozomi - omul posedă 23 de ligi unde 22 de perechi sunt autozomi şi sunt prezenţi la ambele sexe iar o pereche de cromozomi - heterozomi. Ovulul conţine întotdeauna un cromozom X în timp ce spermatozoidul poate conţine şi unul Y ceea ce indică faptul că sexul viitorului prunc e hotărât doar de spermatozoid. Nu toate genele de pe cromozomul X au echivalente pe cromozomul Y şi asta pentru că primul e de 5 ori mai mare decât celălalt. Prin urmare la sexul masculin apar *caractere recesive Sex-Linkate.* Genetic băiatul e inavantajat pentru că nu posedă decât un cromozom X şi aceasta explică şi de ce el se dezvoltă mai lent decât fata de la vârsta intrauterină până la pubertate. Rata nou-născuţilor care au ``*tare*`` (vicii) cromozomiale este destul de frecventă (1 / 100).

Amniocenteza constă în prelevarea unei mostre de lichid amniotic ce conţine şi celule ale fetusului de la femeia gravidă în a XVI-a săptămână de sarcină pentru diagnoza prenatală a eventualelor anomalii genetice:

- Sonografia sau *Fono-Storm*-ul acuză - acolo unde e cazul - picocefalia şi acefalia.

Maladii cromozomiale

- *Sindromul Down* sau mongolismul e provocat de apariţia în timpul meiozei a unei aberaţii la nivelul celei de-a 21-a perechi de autozomi care generează fie o perturbare a pedantării cromozomilor fie prezenţa redundantă a unui cromozom adică 47 în loc de 46 cât e normal pentru om. Această maladie apare frecvent la senescenţă.

- *Sindromul Turner* e specific sexului feminin şi e cauzat de absenţa unui cromozom X din perechea XX ceea ce înseamnă că-n acest caz există doar 45 de cromozomi iar marca specifică e XO. Pacientele respective sunt sterile şi scunde cu forma bizară a gurii şi a lobilor auditivi (urechii).

Sindromul 3X e prezent doar la femei şi explică astfel formula ptaismozomială XXX. Nu se poate vorbi de un retard mental.

- *Sindromul Klinefelter* survine exclusiv la sexul masculin prin intruziunea unui cromozom X ceea ce duce la formula XXY.

- *Sindromul ``X``* fragil se denunţă prin formula XYY.

Fenotipul precede şi traduce interacţiunea ***Genotip*** (ereditate) ***Mediu*** (psihosocial).

Aberaţiile cromozomiale inexistente la părinţii şi la bunicii maladivului trebuie considerate native dar nu moştenite. Ereditatea e o premisă cu o logică probabilistică ce poate remite individului o şansă dar şi o *tară*. Psihicul aparţine Fenotipului şi ca atare el presupune interacţiunea Ereditate - Mediu. Când pentru gemelari unul dintre fraţi suferă de schizofrenie şansele ca şi celălalt să dezvolte o maladie idemică sunt de 50 % pentru mono-vitelini şi de doar 15 % pentru bivitelini. Copiii părinţilor schizofrenici vor fi de 10 X mai afectaţi de respectiva boală în comparaţie cu restul populaţiei.

Patrimoniul nostru ereditar e constelat multiplu şi difuz ceea ce înseamnă că e funcţie de solicitările şi consecinţele recurente ale Fenotipului. La naştere orice fiinţă umană ce posedă un IQ 90 (standard) tezaurizează o anume potenţialitate creatoare.

Sarcina gemelară este dependentă de momentul la care se produce *clivarea* zigotului:
- dacă aceasta are loc în prima zi post-fertilizare gemenii respectivi posedă separat placentă, corion, sac amniotic
- dacă diviziunea survine în următoarele 7 zile de la concepţie monovitelinii îşi dispută placenta şi corionul dar au sacul amniotic separat
- dacă diviziunea survine în intervalul din a 7-a şi a 13-a zi de la fecundare, gemenii monovitelini partajează placenta, corionul şi sacul amniotic

- dacă diviziunea survine între a 13-a şi a 14-a zi post-fecundare atunci apar siamezii

Deoarece partajează acelaşi spaţiu uterin unul dintre gemeni e mereu dezavantajat ceea ce îi va determina o constituţie fragilă, cu viitorul casant. Adesea cel mai mic e mai precoce şi mai dinamic după naştere. Gemenii se dezvoltă într-un ritm oarecum tardiv şi asta pentru că fiecare din ei se mulţumeşte cu celălalt. Mediul devine *situaţie* atunci când probează seria de ipostaze concrete. Factorii interni - fătul e capabil să decodifice serenitatea (liniştea / seninătatea) şi inevitabil resimte abandonul uterin. Factorii externi sunt fizici / sociali. Se ia în custodia atenţei faptul că decăderea Imperiului Roman s-ar fi datorat (şi) infastului obicei de prezervare a alimentelor în recipiente de plumb.

Înainte de contactul cu semenii şi cu grupul său omul nu e altceva decât o sumă de virtualităţi. Structura şi modul de funcţionare a proceselor psihice în general oscilează (frenetic) funcţie de tipul de civilizaţie din care face parte ori se regăseşte individul.

Insula Samoa - tinerii nu traversează criza adolescenţei iar în Guineea, unde rolurile sociale sunt ranversate (bărbatul îşi asumă atât cât se poate sarcinile maternale iar femeia - pe cele paterne) se constată o dezvoltare vehementă a potenţialului agresiv feminin.

Evoluţia ontogenetică a omului: *Capitole distincte ale aceleiaşi povestiri* (Debesse). În fiecare secvenţă a dezvoltării asistăm la o evoluţie inegală a proceselor psihice. E vorba de acel decalaj vertical sau transversal reliefat de Piaget.

Freud a dispus la temelia dinamismului psihologic un *Palemos* (conflict infradiadic). Libido-ul va avea mereu supremaţia în raport cu instinctul succesiv identificat cu cel al Eului / Agresivităţii / Morţii (Thanatos).

Dialectica lui Sigmund Freud este generos integrată pentru a fi tratată la *Modelul Ipseital*, capitolul special consacrat, din cuprinsul altei cărţi [7].

[7] **Florian - Alexandru CHIHAI, *Psihologie Eclativă*, Editura ``Casa Corpului Didactic`` MH (2006)**

Secvenţele ontogenezei :

- stadiul oral (gura - zonă erogenă)
- stadiul anal (acum se structurează sado-masochismul)
- stadiul falic (*Complexul Oedip* la băieţi - teama de castrare)
  (*Complexul Electra* la fete - invidia de penis)
- latenţa (refularea camuflează însă ori tocmai prin aceasta ea denunţă onanismul)
- stadiul genital (actul sexual) (tendinţă / comportament / identitate / conduita erotică)

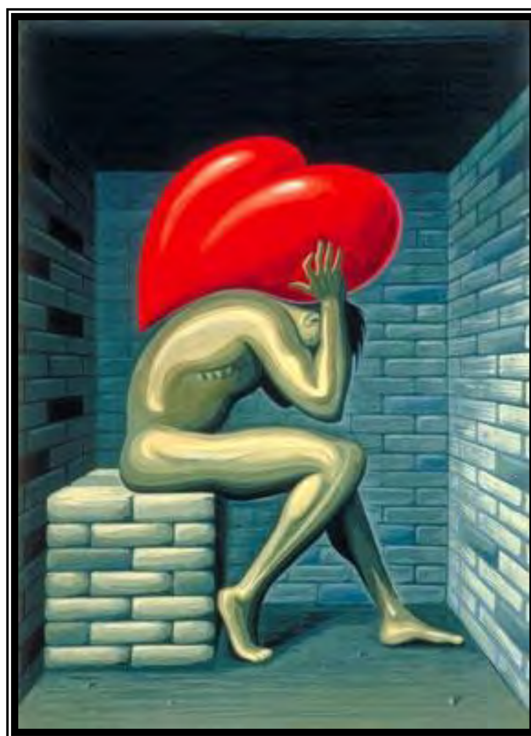
Experienţa subiectului developată foileton - *Taxonomia Erikson*:

- 1 an (încredere sau nu)
- 1 copilărie (autonomie / pudoare / ruşine / îndoială)
- preşcolaritatea (iniţiativă / culpă)
- copilăria mediană (activitate / inferioritate)
- adolescenţa (identitate / confuzie de rol)
- adultul tânăr (intimitate / izolare)
- adultul median (carieră / claustrare)
- senescenţa (integritate / anxietate)

La copiii din familii este valabilă *Teoria Complexelor* (Oedip / Electra) inaugurată de Freud pe când la orfani se impune *Teoria Deprivării Materne* (Bowlby).

Malinowski, făcând cercetări pe Insula Trobriand, unde unchiul este capul familiei şi nu tatăl, demonstrează cum aici Complexul lui Oedip nu se manifestă. Conflictele ar fi aceleaşi, dar fiecare cultură pune la dispoziţia individului căi şi alternative particulare de dezvoltare. Bowlby afirmă că relaţiile prunc-mamă se dezvoltă ca rezultat al procesului de *Imprinting* - tip special de învăţare din prima etapa a copilăriei, stabilindu-se la 7 luni un ataşament profund, o relaţie emoţională strânsă din partea unui *animal* tânăr faţă de părinţii săi. Apare astfel ideea de monotropie, conform căreia la copil s-ar dezvolta un singur ataşament (faţă de mama lui / persoana care are grijă de el), complet diferit faţă de celelalte relaţii ale sale, ataşament care, dacă

s-ar rupe, ar cauza o mare suferinţă şi inajunsuri copilului - având în vedere importantele funcţii pe care le are pentru minor - suport emoţional şi companie umană, atât de importante pentru viitoarele relaţionări sociale. Adesea, copiii dezvoltă ataşamente multiple şi intră în relaţie mai curând cu persoanele care interacţionează cu ei în maniera cea mai înţelegătoare decât cu cea care dezvoltă servicii de securitate afectivă la adresa minorului. (Shaffer & Emerson) Un experiment celebru l-a realizat Harlow - puii de maimuţă aveau de ales între o ``mamă`` de sârmă (destinată pentru alăptare) şi una de pluş. El a constatat faptul că maimuţa de pluş oferea mai mult confort puilor ce-şi abandonau cealaltă mamă - uneori până la a-şi provoca moartea, prin inaniţie. *Hrana în sine a fost insuficientă pentru a crea ataşamentul* (Feldman). Există 3 Pattern-uri de ataşament (securitate / evitare / 2-valenţă). În Japonia 68 % dintre copii sunt securizant ataşaţi, faţă de cca. 35 % în Germania, nemţii favorizând independenţa chiar de la o vârstă fragedă, spre deosebire de cei japonezi. Totuşi, importanţa şi semnificaţia tipului specific de ataşament variază funcţie de cultură. Odată cu vârsta, manifestările comportamentului de ataşament se schimbă - după vârsta de 3 ani, el devine mai puţin frecvent şi scade în intensitate, e mai puţin activ, evadând prin simbol - fotografii, scrisori, conversaţii telefonice. Françoise Gaspari-Carrière - *Copilul abandonat pare trist, distant şi-n acelaşi timp hyper-afectuos, instabil, drăgăstos şi instatornic. Este capabil a se ataşa de oricine, fără a crea legături profunde cu nimeni, ca şi cum s-ar prezerva. Respingerea îl face răutăcios, agresiv. Tandreţea îl face să fugă. Este într-o căutare afectivă incontenită.*

Studiile antropologice dispun în evidenţă faptul că-n familiile extinse (de exemplu, în cazul triburilor Samoa, unde femeile alăptează pe rând diferiţi prunci) copiii nu suferă sau cel puţin nu

acuză acest fenomen de glaciaţiune afectivă. Dolto considera copilul abandonat ca fiind o fiinţă foarte puternică, pentru că a suportat o probă deosebit de grea şi i-a supravieţuit. Copilul abandonat se află într-o situaţie analitică, pentru că nu are cum să se elibereze de proiecţiile pe care le-ar fi putut face părinţii asupra lui (referitoare la un copil sau la un sex imaginar). Nu e obiectul proiecţiei din partea adulţilor. Françoise Gaspari-Carrière - orfanul nu înfruntă şi nu poate depăşi vreodată Complexul Oedip în sensul lui clasic şi nu va şti să tolereze / depaneze riscul unui refuz de factură Oedip dar nici să-şi imagineze limite pentru dorinţele sale incestuoase, care vor rămâne prizoniere pe domeniul ipotetic. Sindromul abandonului este aşadar o nevroză avan-Oedip. Chiar dacă-n *Orfelinat* există personaje feminine (personalul de îngrijire) care ar putea suporta proiecţia unei figuri materne şi deci, aparent, la băieţi s-ar permite manifestarea unor simptome anexate Complexului Oedip, nu există totuşi o figură paternă cu care copilul să intre în conflict pentru dragostea ataşată relaţiei cu ``mama``. Adeseori expresia masculină apare doar ca vector pentru experienţe sexuale traumatizante. Teama şi sentimentul culpei apte să explice identificarea cu „tatăl” nu mai există . . . pentru că dezertează din ``Complexul`` Oedip. În cazul copiilor proveniţi din familii s-a preferat sa se lucreze cu cei unici la părinţi, deci fără fraţi sau surori, datorită specificităţii variabilelor ce se doreau a fi urmărite (Complexul Oedip) - prezenţa unor fraţi putând induce perturbări de genul geloziei între copii (Complexul Cain). Tot pentru evitarea efectelor unor posibile variabile perturbatoare s-a preferat ca pre-şcolarii să provină din familii nucleare, iar dintre cei aflaţi în Centrul de Plasament au fost selectaţi doar cei care au fost străini de orice contact cu familia de origine. Expresia grafică la copiii proveniţi dintr-un mediu familial era - la *Testul Familiei* - în general bună, indiferent de vârsta lor, atât ca realizare a personajelor, a detaliilor legate de înfăţişarea lor, cât şi de aşezarea spaţială în pagină. Culorile folosite erau de asemenea adecvate şi vii, optimiste. La ei apărea în majoritatea cazurilor 3-unghiul familial tată - mamă - copil şi eventual alte personaje, cum ar fi bunici, veri, animale preferate, etc. Toţi aceştia desfăşurau diverse activităţi în şi de comun acord. Copilul - liber să-şi exprime sentimentele şi dorinţele pe suportul afectiv remis de familie - se identifica legitim şi advertent - în ce priveşte vârsta şi sexul - chiar cu unul dintre prietenii desenaţi. Preşcolarii crescuţi în familii nucleare au primit scoruri mult mai mari la indicatorii construiţi pentru TF. Mai puţin de jumătate dintre ei (43 %) au primit

însă un scor maxim, şi aceasta din cauza faptului că nu inefemer au apărut marcante sentimente de ostilitate faţă de părintele de acelaşi sex, ci doar acel sentiment de competiţie, dorinţa de a câştiga, dar şi teama că-si vor răni astfel părintele, pe care nu încetează de altfel să afirme că-l iubesc. Cel mai adesea părintele de sex opus era mai aproape de copil decât celălalt părinte - eventual copilul era între ei, ca o piedică în calea dorinţei de a fi împreuna a părinţilor - cei 2 ``complici`` rulând o activitate plăcută împreună (de exemplu jucau tenis), activitate la care părintele de acelaşi sex şi autorul desenului nu participau, fiind observatori pasivi. SF1 - *Acum tatăl şi fetita jucau tenis împreună. Era rândul lor să joace pentru că fetiţa jucase deja cu mama şi-o învinsese iar tenis nu se poate juca în 3. . .*

Mama altei fetiţe devine - la rândul ei - copil, deci un adversar de luptă egal, prin prezenţa în desen a bunicii materne, care-şi domina fiica - inaugmentare.
SM2 - Tata nu e bun de nimic . . .

Sentimentele de culpabilitate sunt blindate printr-o compensare elocventă - excluderea părintelui de acelaşi sex / devalorizarea lui nu e permanentă. În culisele acestei atitudini se perindă lejer nevoia de statut / rentă afectivă (copilul antrenează / exersează relaţii cu partenerul perdant).
SF1 - O să mă joc apoi din nou cu mama - cea care a pierdut la început . . .

Cazuri unde părintele de acelaşi sex (adversarul) nu era desenat ``plonjau`` din cotidian în relatarea copilului.
SM3 - Tata e plecat la Piaţă . . .

Desenele copiilor aflaţi în Centrele de Plasament surprind personaje realizate cu o singură culoare. (monocromie). Oamenii sunt foarte mici şi aşezaţi într-un colţ al paginii, retraşi, comasaţi de parcă şi-ar fi cerut scuze că există! Autismul endemic planează apodictic asupra imaginii - personajele din desene apar fără ochi, nas, gură, urechi. Aceste fiinţe erau într-o veşnică aşteptare de la care au dezertat de bună - sau rea seamă - orice speranţe - pareză afectivă. Nevoia de protecţie afectivă (maternă) menţionată a fost ilustrată magistral în desenul unei fetiţe, care s-a reprezentat pe Sine în interiorul corpului mamei şi nu alături de aceasta - regresie clară la un stadiu anterior, intra-uterin. Singura amintire a relaţiei simbiotice,

securizante cu propria-i mamă devine din ţintă un refugiu . . . Ambele personaje erau lipsite de organe vitale de simţ! Părinţii recrutaţi în desene se dovedeau a fi de fapt nu adulţi ci tot copii - clivajul evanescent durere / suferinţă e - asumat inocent la o vârstă când visele au aripi… de coşmar. Preşcolarii din *Centrele de Plasament* desenează invers pentru că oamenii stau în cap. Doar cu foaia la 180° personajele ``adoptă`` / ``înfiază`` poziţia ortostatică.

Asimilările şi acomodările reflectă şi conjugă stadializările cognitive (PIAGET):

1) *stadiul senzorio-motor* (0 – 1 $^{1}/_{2}$ ANI)

- trecerea de la reflexe la intenţionalitate

- se ajunge de la intenţionalitate la reprezentare

- o reacţie devine semnal pentru o altă reacţie

- reacţiile circulare primare emerg din ipsocentrism (EGO-centrism)

- reacţiile circulare secundare parvin din alocentrism (HOLO-centrism)

- reacţiile circulare terţiare

a) *conduita suportului*

- locul prea elevat pe care se află jucăria determină copilul să tragă faţa de masă spre el pentru a o trânti pe covor)

b) *conduita sforii*

- copilul pendulează o funie pentru ca să poată apuca simultan cealaltă sfoară aflată la o distanţă mai mare decât lungimea braţelor dispuse orizontal)

c) *conduita bastonului*

- copilul agaţă obiectul pentru a-l integra în zona unde el poate exercita amediat un control monodextru / ambidextru)

2) *stadiul preoperaţional* (1 $^{1}/_{2}$ - 7 ANI)

- folder-ul iconic articulează simţul topic
- cuvântul (rol de schematizare / integrare)
- scrierea / clasificarea
- asimilează pentru a fi stăpânit conceptul de număr

3) *stadiul operaţiilor concrete* (7 - 11 ANI)

- taxonomia & reversibilitatea prin inversiune
- invariaţia (comprehensiunea imuabilă)

    a) conservarea masei (*zahărul topit nu mai ``dispare``*)

    b) conservarea greutăţii (*1 kg de fân NU e mai uşor decât 1 kg de fier*)

    c) conservarea volumului (*principiul vaselor comunicante*)

4) *stadiul operaţiilor formale* (11 ANI - etc.)

- ipoteza & deducţia amorsează operarea asupra posibilului
- ***INRC*** (**I**nversiune / **N**egaţie / **R**eciprocitate / **C**onversiune)

Iniţial judecata este heteronomă adică ea preia inelectiv norme şi reguli dar ori tocmai de aceea cu timpul devine autonomă prin interiorizarea / asumarea acestora.

Conservarea greutăţii observă Bower are un traseu accidentat fiindcă apare la 7 ani, dispare la 11 ani pentru a deveni stabilă la 13 ani.

EXPERIENŢA **UTERINĂ**

Dezvoltarea copilului este rezultanta predispoziţiilor genetice, maturizării fiziologice şi contextului familial, cultural, social şi economic. Psihologic, de la naştere copilul nu e o sumă pasivă de reflexe şi cu atât mai puţin o *Tabula Rasa* deoarece fundamentele complexului nervos se edifică intrauterin.

Intervale de maximă vulnerabilitate post-fecundaţie:

- pentru creier între 15 şi 25 de zile
- pentru inimă între 20 şi 40 de zile
- pentru ochi între 24 şi 40 de zile
- pentru picioare între 24 şi 36 de zile

Circuitul sanguin al mamei şi al viitorului copil nu comunică direct ci mediat. Cordonul ombilical e format din vase care conduc sângele de la embrion la placentă şi invers. La capătul sau pe liziera vieţii intrauterine organismul copilului convoacă 26 miliarde de celule. Comisia Warnock a stabilit că momentul responsabil de începerea vieţii din perspectivă juridică îl reprezintă a 14-a zi de la fecundare sau din clipa în care se poate repera prezenţa unui sistem nervos paleogen ori, altfel spus, când se permite detenta pentru activitatea cerebrală. Pruncuciderea este aşadar declarată în a 15-a zi post-fecundaţie. *Uterul este unul dintre cele mai timpurii creuzete ale învăţării* - Goldwyn. Primele achiziţii sunt de natură reflexă - 5 săptămâni. Sub raport motric cele dintâi mişcări vizibile se pot detecta la 7 săptămâni. Respiraţia este printată sporadic la 10 săptămâni. Grimasele apar la 17 săptămâni. După 25 de săptămâni copilul e activ 14 % din timpul aferent sau arondat celor 24 h. *Haptonomia* articulează dialogul tactil cu rol debordant pentru copil în stabilirea ataşamentului prenatal prin raportare la regenţa afectivă (mama). Copilul vede din luna a 7-a. Fetusul reacţionează prin tahicardie şi repliere dacă pe abdomenul mamei se catapultează un jet de fotoni. (*Laser-Arrow*)

Pruncul reacţionează odorific pe la 20 de săptămâni. După 5 luni poate deja auzi şi bătăile inimii materne pe lângă sunetele terţiare filtrate prin oceanul amniotic. Anatomic aparatul auditiv e relativ funcţional din luna a 4-a dar se maturizează abia în a 7-a lună de la fecundaţie. Un rol crucial în propagarea glasului matern de la sursă - laringe -

către uterul amfitrion îl joacă propria coloană vertebrală ce se comportă ca un autentic stetoscop. Universul sonor intrauterin e dominat de *vocea* inimii materne.

Vagitus Uterinus - Strigătul Uteral apare la naştere ca fenomen spontan la nevoia stringentă de protest vehement faţă de o situaţie traumatizantă. Injectând aer în *Waters-Bag* episodul de retorsiune este provocat experimental. Plămânul, golit de lichid, începe să respire. (şocul pleural / alveolar)

Memoria debutează în luna a 6-a. Ocitocina eliberată la orgasm este un hormon şi cu licenţă prepartum având rol protohedonic fapt ce determină şi explică, la travaliu, *bascularea* achiziţiilor mnezice ale pruncului în inconştient. Cazul Odile - fetiţa acuzată de autism s-a dovedit receptivă nu în limba maternă ci la cuvinte pronunţate în engleză. Mama a recunoscut ulterior că pe timpul sarcinii a conversat prevalent în engleză. Ecoterapia se cere inserată în experienţele mamei pe tot parcursul sarcinii. Din luna a 6-a fetusul e capabil de emoţii. Există 3 canale de comunicare între mamă şi făt :

- *fiziologic*

Malnutriţia mamei gravide sau carenţa de proteine reduce cu 20 % numărul neuronilor la copil. Când mama are RH-ul pozitiv iar tatăl RH negativ, atunci totul e OK pentru că RH-ul pozitiv e regent şi ca atare copilul va avea RH identic cu cel al mamei. Pentru RH-ul negativ matern şi RH pozitiv patern copilul cu RH-ul + este ţinta atacului din partea anticorpilor proveniţi de la mamă. Acest fenomen intrabelic se numeşte *eritroblastoză.* Decesul tatălui înainte de naşterea fătului cu vârsta intrauterină sub 6 luni amorsează consecinţe psihotice mai frecvente decât pentru un eveniment similar post-natal.

- *comportamental* (Masajul Plezent indică relaţia de tip afabil)
- *empatic* (ectosenzorial)

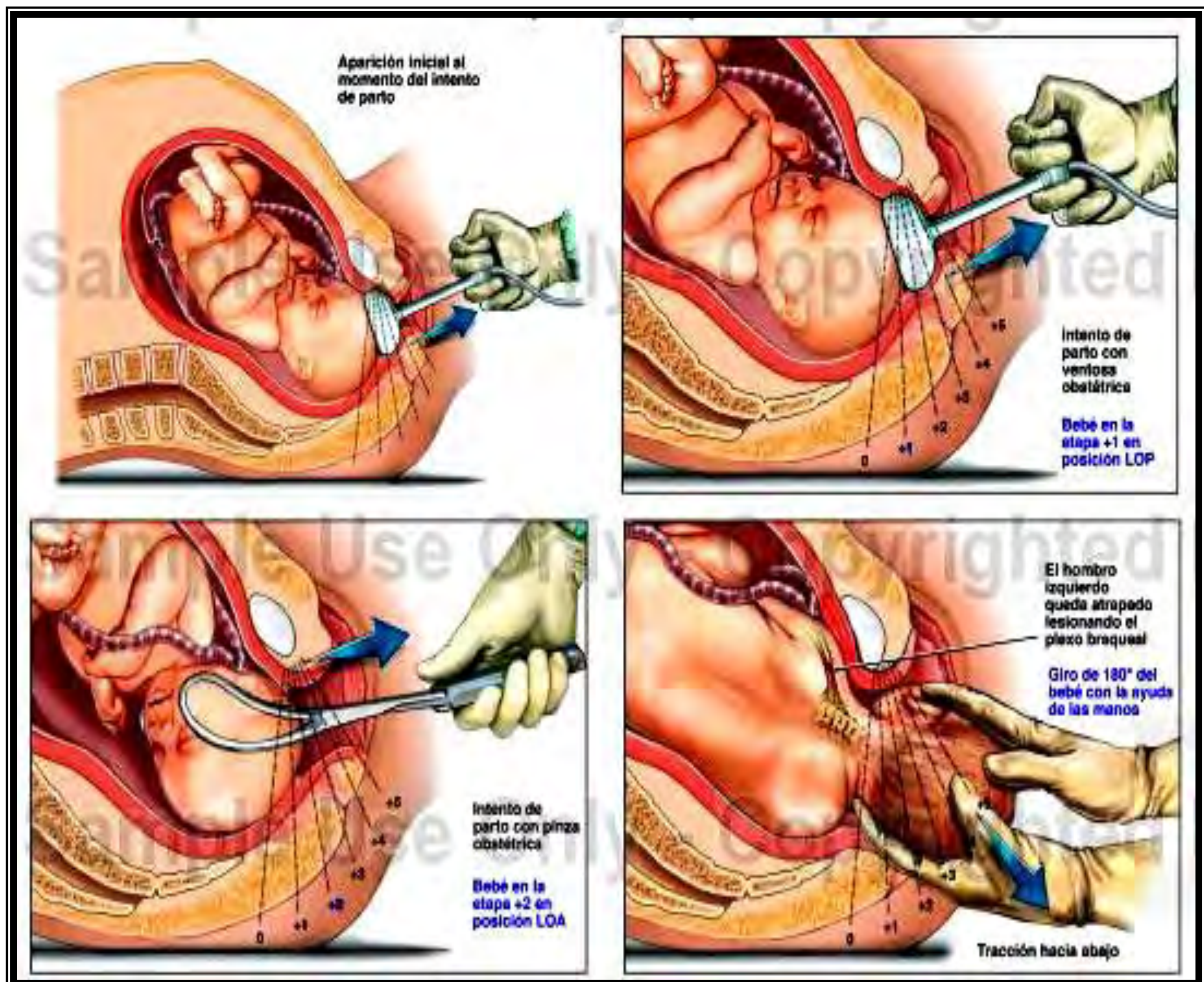
Cazul Kristina - un prunc poate refuza sânul matern ca dovadă a faptului că mama în perioada prenatală nu şi-a dorit respectivul copil. După a 7-a lună pruncul realizează dacă e sau nu iubit / dorit de către mamă. Matilda a fost primul copil născut după un tratament de cancer al mamei şi prin urmare cu embrion fecundat *in vitro* prezervat cronodistal.

NAŞTEREA

Average-ul (media) ţinteşte spre 13 ore.

10 % din copii se nasc prematur. Pruncul e de aproximativ 50 cm cu o greutate de circa 3,3 kg având perimetrul cranian de 35 cm. *Scorul Apgar* - se calculează la 1 / 5 / 10 minute şi se notează pe fişa de sănătate. El ţine cont de puls / respiraţie / tonus / reactivitate / cromogenia pielii (anoxia e trădată de culoarea bleu a epidermei). Scorul optim e 10 - câte 2 puncte pentru fiecare parametru iar minimul - cel puţin 7.

Cry-First sau Primul Strigăt prin care copilul îşi anunţă ori denunţă venirea pe lume urmează de fapt experienţei *Vagitus Uterinus.*

Tipuri de naştere :

- standard (ortocronie)
- cezariană (acuză ulterior carenţe în topognosie / somatognosie (``bulimie`` afectivă)
- pelviană (explică dificultăţile prezente în citire)
- flanco-incidentală (cordonul ombilical provoacă jugulări)
- prematură (copilul are maxim 32 de săptămâni de viaţă intrauterină)

Pruncul resimte post-natal mai acut nevoia mesajului tactil în comparaţie cu satisfacerea nevoii de hrană / lapte. De aceea copilul trebuie să petreacă primele 9 minute din viaţa extrauterină la sânul matern. Telectualizarea circumstanţelor responsabile de naşterea pruncului determină evadarea de sub tutela raţiunii a trăirilor inerente travaliului:

- metoda *Dick-Read* (exerciţii de respiraţie)
- metoda *Lamaze* (tatăl pruncului asistă la naşterea copilului)
- metoda *Bradley* (antrenamentul prevalent psihologic)
- metoda *Leboyer* (lumina difuză / rătăcită *Loafer-Light* e discretă şi afonă)

Cordonul ombilical nu e tăiat imediat de la expulzarea fătului ci la câteva minute după ce pruncul a fost plasat *Skin to Skin* pe abdomenul matern)

- metoda *Ceakovski* (copilul este născut în apă - fără a i se tăia cordonul ombilical, ia şi dă prima lecţie de flectări acvatice iterându-se astfel circumstanţele responsabile de experienţa / confortul intrauterine în oceanul amniotic).

Sofrologia reflectă armonia între instanţele majore ale umanului (trup / psihic / spirit).

Este crucial, în primă şi ultimă instanţă, ce prezent am decis să branşăm la istoria propriului nostru copil. a observat că 1 / 4 din bebeluşii aduşi pe lume, pe calea standard - vaginală (travaliu) au avut hemoragie cerebrală (!) pe când nou-născuţii prin cezariană au fost scutiţi de acest accident neural. Presiunea asupra craniului bebeluşului la trecerea acestuia prin colul uterin duce la hemoragia neurală, de cele mai multe ori discretă. Majoritatea leziunilor intra-craniene sunt localizate în partea inferioară, dorsală a creierului. ``Pruncul născut pe cale vaginală şi cu leziunile neurale mari riscă să fie afectat, de complicaţii, în timp``, a precizat John Gilmore Universitatea ``Chapel Hill`` (*North – Carolina*, SUA, 2007). Cezariana este, din ce-n ce mai mult preferată de către medicii din SUA (2 / 5 din naşteri). Hemoragia cerebrală la copiii născuţi pe calea vaginală NU este cauzată de mărimea pruncului sau de circumferinţa capului acestuia şi nici de perioada travaliului sau de utilizarea forcepsului. ``Oasele capului pruncului nu sunt încă sudate la naştere fapt ce permite schimbarea ori juxtapunerea acestora pe timpul trecerii fătului prin canalul de expulzare, vaginal. Creierul fiind strâns (compresat) micile hemovase (neurale) cunosc hemoragia intra-craniană alocată pe durata travaliului. Cezariana e scutită de orice risc cerebral, în această privinţă``, a mai spus savantul John Gilmore. 10 % din născuţii pe cale vaginală au avut sângerări ale creierului (Marea Britanie). Tehnica modernă a permis cu exactitate scanarea numărului de hemoragii neurale (preinfarct cerebral) ale nou-născuţilor pe cale vaginală, a precizat expertul Keith Smith (radiolog). Naşterea pe cale vaginală riscă *şomajul*. CEZARIANA a ieşit, din acest punct (nou) de vedere ştiinţific, favorită şi mai ferm susţinută, având de-altminteri o creştere, constantă la nivel mondial.

* * *

Whitney Weikum (Universitatea *British Columbia*, 2007) a observat că micuţii NU mai pot compara 2 limbi la 6 luni, iar cei crescuţi bilingv, la 8 luni! Creierul nostru vine pe lume deja echipat cu impresionanta capacitate de-a discrimina lexicul, auditiv dar şi - exclusiv - vizual. După 4 luni, pruncul studiind expresia facială şi-n absenţa sonorului îşi dă seama că adultul NU (mai) foloseşte limba lui natală, maternă.

VIAŢA EXTRA - UTERINĂ
PRIMUL AN

Evenimente importante :

- apucarea / manipularea obiectelor
- locomoţia (hyperkineticul - *fuge înainte de-a merge*)
- detenta limbajului

Geofagia apare până la 1 an. Într-o oră copilul e treaz doar 3 minute.

Un prunc din 5 n-are somnul normal. Nou-născutul vede clar ceea ce se află sub 30 cm de ochii lui. Dolto precizează că bebeluşul aude vocea părinţilor în timpul vieţii sale intrauterine şi că el nu cunoaşte doar vocea ci şi limba maternă - problemă supliment pentru bebeluşii înfiaţi. Învăţarea priveşte obişnuinţa, condiţionarea clasică şi cea instrumentală, imitarea. Diferenţele între *Pragul Senzorial Maxim* şi *Pragul Senzorial Minim* sunt anemice. Percepţia apare la 2 luni escortată de atenţia spontană. Pentru facilitarea travaliului şi a procesului de expulzării fătul este *blindat* cu o substanţă - *Vernix.* Experienţa *Skin to Skin* trebuie să nu lipsească din *Passport*-ul empiric. Gura este un veritabil instrument cognitiv. Laptele matern posedă anticorpi ce constituie un mod de stimulare a sistemului imunitar al copilului. *Colicile* apar la sugarul sănătos la 1 săptămână după externarea din maternitate. Ele nu survin la copiii crescuţi în context sintal. (*Centrele de Plasament*). Suptul trebuie să nu ceară peste 20 de minute iar sevrajul va fi impus la mai puţin de 6 luni post-naştere. Şi bebeluşii orbi surâd. Nou-născutul zâmbeşte în somn. Surâsul relaţional apare în primele 3 săptămâni. După Spitz el constituie *Primul Regizor* al vieţii psihice. Ulterior în perioada Angoasei din luna a 8-a (*Al 2-lea Regizor* al vieţii psihice) bebeluşul surâde, în special mamei. Tendinţa de-a zâmbi e afectată dacă nu li se

răspunde. La 6 zile pruncul deosebeşte odorific laptele matern de-al altor femei. Sugarul poate la 2 săptămâni să-şi recunoască mama pe cale olfactivă, în somn.

Mamele sunt sfătuite chiar să nu-şi schimbe parfumul pentru a nu deruta copilul. Capacitatea de-a revendica odorific identitatea mamei sucombă pe ecartul 2 - 5 ani. Din ziua a 9-a toate mamele reuşesc să-şi identifice copilul prin experienţa odorifică.

Urechea nou-născutului e pluvionată până la vârsta de 2 săptămâni de lichidul amniotic - riscul expunerii la otite e mare iar băieţii pot rămâne cu tare (handicap) de virilitate din cauza contractării unei atare infecţii.

La 1 săptămână post-naştere cunoaşte direcţia de unde provine sunetul. Distinge vocea mamei de-a altora. Sunetele joase au efect sedativ şi prin urmare tata e necesar să fie în preajma odraslei. Nici când doarme pruncul nu trebuie izolat într-un mediu afon pentru că are dreptul la fono-terapie. Secreţia lacrimală apare la 1 lună. Când i se scot hainele şi este în pielea goală începe să plângă. Mult timp s-a crezut că e din cauza hipotermiei dar şi-n cazul spaţiilor supraîncălzite plânsul persistă. Acest gen de reacţie survine din cauza sentimentului de anxietate parvenit pe fondul defazajului insinuat între ceea ce resimte pruncul şi amintirea confortului pluviogen datorat prezenţei oceanului amniotic.

Sugarul este o fiinţă imatură la capătul unei Angoase inimaginabile - Winnicott. Reflexul autodefensei survine la 6 săptămâni. După instalarea saţietăţii copilul poate urmări un obiect prezentat homoflanc. Distanţa de 18 până la 38 de cm e cea la care pruncul observă iniţial obiectele - în prealabil - cinetizate. La 6 săptămâni copilul face distincţia *plat - implat* iar la 10 săptămâni îşi asumă 2-hotomia *concav - convex.* La 4 luni pruncul vede cromatic. După 5 săptămâni interesul vizual se polarizează către ochi - gură. Copilul e incapabil să urmărească asiduu ochii neo-locutorului. Experienţa vizuală *Eye to Eye* apare între 1 şi 3 luni. La 15 săptămâni se constată curiozitatea.

Plânsul este primar (indus de foame), irascibil şi algezic. Hull defineşte pentru a developa relaţia *proximitate / distalitate* asumată de interlocutori:

- intimă (15 – 45 cm)
- personală (45 – 122 cm)
- oficială (122 – 360 cm)
- publică (peste 360 cm) (pentru prunc nu trebuie să persiste înainte de 1 an)

Epivoluţia limbajului:

- 1 lună - sunete guturale
- 2 luni - vocalize
- 3 luni - gângurit
- 4 luni - răspunde interlocutorului prin vocalize şi râde în hohote
- 5 luni - lalaţiunea (MA - MA) (TA - TA)
- 6 luni - silabe bine conturate (DA / PA / BA)
- 9 luni - holofrazele
- 10 luni - primele cuvinte tezaurizate

Iniţial copilul vorbeşte despre el la persoana a III-a. Orice nevoie este dovada unui obstacol sau dezechilibru interior / exterior. Plânsul e un salt al înţelegerii dincolo de cuvânt. Asimilarea şi acomodarea sunt percutate de inteligenţă. Orice emoţie umană este anexată, legitim, unei imanente stări de inechilibru.

PIAGET - epigeneza developmentală enunţă *Stadiul senzorio-motor* (1 an de viaţă)

Reflexele (0 - 1 lună)

- suptul (oralofilia)

Deprinderile / Percepţiile (1 - 4 luni)

- reacţiile circulare primare - indistincţia mijloc / scop
- obiectul odată ascuns nu mai există pe această lume (``dispărut``)

Deprinderile / Percepţiile (4 - 8 luni)

- reacţii circulare secundare - vizează obiectele exterioare şi nu propriul corp
- coordonarea tact / văz
- clivarea mijloc / scop
- copilul caută în alt spaţiu (xenotopic) obiectul ascuns şi atunci când este mutat din locul lui iniţial chiar de sub privirea lui !

Inteligenţa practică (8 - 12 luni)

- avanoral (prelimbaj)
- scenariul protosertiv (*Frame-Stage*)

Reacţiile primare terţiare (12 - 18 luni)

- conduita suportului / sforii / bastonului)

Combinatorica mintală (18 - 24 luni)

- de la *Out-Sight* se ajunge la *In-Sight*)
- permutările iconice

La 1 an apar reflexele instrumentale - copilul îşi pune căciuliţa pe cap semn că vrea să meargă la plimbare. Reprezentarea permite imitaţia sau disimularea - copilul se preface că doarme.

Achiziţiile fundamentale (PIAGET)

1) construirea obiectului - semn feroce al iminentei acentralizări prin care se explică trecerea de la EGO-centrism la ALTER-centrism

2) obiectivarea cauzalităţii (după 12 luni)

3) obiectivarea spaţiului (după 12 luni)

4) obiectivarea timpului

Înţelesul meu despre mine însumi creşte prin imitarea ta şi înţelesul meu despre tine creşte în termenii înţelesului meu despre mine însumi - Boldwin.

Spre 3 luni adualismul expiră deoarece copilul se gâdilă şi acest fapt arată că el se declară socialmente conştient de propriul *Sine* în raport cu *Alter - Sine*.

Eu sunt câte puţin din tot ce-am întâlnit (Homer / Knight).

Eul Corporal - 2 zile (copilul suge policele) / 2 luni (studiază mâinile ca pe obiecte alogene) / 6 luni (se descoperă în oglindă) (copilul *recunoaşte* mâinile dar în cazul obrazului este vorba nu de restituirea ci de *construirea* unei imagini) (experienţa *Build-Picture*) / 10 luni (sărută oglinda şi rămâne surprins de amprenta labială) / 12 luni (face distincţia între propriul chip reflectat în oglindă şi cel al fratelui geamăn aflat după un geam). *Recunoaşterea* altuia este anterioară *recunoaşterii* de Sine fiindcă apare deja la 6 luni. Totuşi *identificarea* de Sine în oglindă este anterioară *identificării* în oglindă a altuia dovadă că ocolul pentru a-şi descoperi propria persoană dispare la 3 ani şi deci cu mult înaintea ocolului sau experienţei *By-Pass* de-a găsi după oglindă pe altcineva. Doar până la 6 luni tipul de relaţie (afabilă) prevalează în raport cu identitatea tutorelui - anxietatea de separare apare între 10 şi 16 luni la privarea după 6 luni a copilului de propria lui mamă. Pre-ataşamentul e branşat la difuziunea tapetată până la 3 luni. Augmentarea ataşamentului se face de regulă faţă de persoane familiale şi permanent faţă de persoanele familiare. Ataşamentul *Clear-Cut* explică, fără să onoreze, accentuarea dependenţei materne a puiului de om. Ataşamentul faţă de tutorele afectiv se dezvoltă oricum - deci chiar şi atunci când mama îşi brutalizează odrasla. Ataşamentul poate să fie de securitate / insecuritate. După 10 zile

apare ambivalenţa afectivă (stări emoţionale contradictorii trăite la unison şi evocate prin urmare în aceeaşi identitate din perspectivă breviocronă). Există o complezenţă insinuată în relaţia dintre conduita afectivă şi cea cognitivă.

Complexul sevrajului / intruziunii e ancorat în binomul *gelozie - rivalitate*.

Prima fază a ataşamentului - după Bowlby - începe la 2 luni de la naştere atunci când bebeluşul surâde şi plânge fără o discriminare netă funcţie de interlocutor. Copilul deşi prezintă încredere nu e capabil s-o paseze cu tandreţe în străini. El nu se simte bine într-un cadru nou şi se agaţă de mama sa. Gânguritul şi zâmbetele dispar atunci şi copilul plânge uneori. Acest eveniment psihic reprezintă a 2- fază a ataşamentului. A 3-a fază a ataşamentului survine între 7 luni şi 3 ani - copilul se deplasează singur şi explorează mediul amfitrion plecând de la mama lui şi întorcându-se adesea la ea. Între 6 luni şi 3 ani astmul ce apare la bebeluş e în raport cu frica de-a fi abandonat.[8] Spre 8 luni începe să folosească *Obiectul Tranziţional* sau jucăria preferată ca mijloc de-a lupta contra spaimei despărţirii. (clivo-fobia) La 9 luni apare o sexualitate infantilă - organele genitale sunt atinse aleatoriu şi ulterior premeditat. Relaţiile obiectuale - 6 luni - copilul decodifică tonusul afectiv al mamei sale / 10 luni - simulează plânsul / 12 luni - evită privirea celui care l-a mustrat şi bate locul unde s-a lovit. Spre sfârşitul primului an de viaţă apare *coprofagia* - survine la pruncul ce acuză o tulburare psihotică sau în cazul prezenţei unei mame ostile şi care adesea maltratează fizic puiul de om.

Hospitalismul - depresie anaclitică (până la 18 luni) (grec. *Anaklinein* = *Sprijin*).
Revolta (hipnopatia) / abandonul (plânsul) / apatia / indolenţa.
Bowlby convoacă etapele clinice sinoptic **(3D)**
Disperare / ***D***escurajare / ***D***etaşare

8 Pauline Morand de Jouffrey, 2004, *Psihologia Copilului*, Editura Teora - Bucureşti

Unii copiii crescuţi în închisoare de către mama lor se dezvoltă mult mai bine în raport cu cei crescuţi în *Centrele de Plasament* din cauza penuriei de afectivitate. Eczema copilului - constata Spitz - e în legătură şi cu ostilitatea pe care o resimte mama faţă de el şi pe care o deghizează în anxietate.

Mai bine să greşim arătând prea multă iubire decât prea puţină - Getz. Mişcările pot să fie cervicale / manuale / motrice. Reflexele sunt formatate incondiţionat / condiţionat. La 4 luni pruncul doarme 18 ore / zi. Spre 12 luni copilul doarme mai mult noaptea şi mai puţin ziua. Hormonul de creştere se eliberează, de regulă, doar în timpul somnului!

Copilul sub 6 luni nu are non-REM şi ca atare el intră direct în REM-ul nictimeral (vise) din orice stare prezumată - veghe / plâns. E important că prin joc (rol de adaptare) pruncul caută realitatea iar adultul via experienţa ludică (*Loisir*) doreşte să evadeze din cotidian.

Oamenii nefericiţi nu au dreptul de-a avea copii. Decât un copil unic e de preferat ca familia respectivă să nu aducă pe lume descendentul - Stekel. Tatăl e considerat ca fiind primul partener de joacă al puiului de om.

Copilului mic daţi-i jucării mari - Verneil.

1 - 4 luni (jucării cromatizate / profone)

4 - 8 luni (jucării dexterogene)

8 - 12 luni (jucării non-casabile)

Adaptarea faţă de propria inadaptare este ca o lumină răstignită pe propria umbră.

Până la 7 luni pruncul nu suportă prezenţa altui copil ci caută exclusiv adultul.

Până la 2 ani pruncul percepe în sărut o formă de canibalism! Bătaia nu se va aplica înainte de 18 luni sub tutela nici unui pretext. Până la 6 luni copilul nu distinge binele de rău şi ca atare o disciplinare directă sau bătaia în atare circumstanţe sunt dacă nu periculoase cel puţin ineficiente. Plasarea în creşă a pruncului trebuie să se facă, cel mai bine, până-n 8 luni.

VIAŢA EXTRA - UTERINĂ
1 - 3 ANI

Se câştigă 60 % din experienţa de viaţă - vârsta intereselor glosice (Bourjade). Copilul câştigă cca. 4,5 kg. Talia augmentează cu 18 cm. La 3 ani configuraţia creierului seamănă cu cea a adultului iar dentiţia provizorie se emancipează semn al deselor pusee de irascibilitate. Mersul şi dexteritatea se fortifică. Gesell - *mersul explică dobândirea geometriei verticalităţii*. Fetiţele merg ceva mai repede decât băieţii. După 2 ani - pruncul execută *Marche-Arriere* şi poate sta pe un singur picior. Este capabil să evite obstacolele. Imitaţia activă a adultului ecartează orizontul de cunoaştere via motricitate.

9 luni - copilul ţine singur recipientul dotat cu biberon.
18 luni - mănâncă singur dar impedant
2 $^{1}/_{2}$ ani - foloseşte corect şi furculiţa
3 ani - are o poziţie corectă la masă (e antrenat în *Meet*-uri publice)
3 $^{1}/_{2}$ ani - dezbrăcatul se învaţă mai uşor decât îmbrăcatul fără ajutor.

Tactilul este *monitorizat* vizual / auditiv. Copilul percepe greu obiectele distale / nanoforme.
1 $^{1}/_{2}$ an - percepe figurile colorate / sensibilitate muzicală
2 ani - recunoaşte figurile ancromate / apetit ritmofon

Gustul şi mirosul - apar preferinţe / aversiuni. Raportul dintre analizatorul vizual / tactil / kinestezic se ameliorează dar persistă carenţe în ce priveşte constanta mărimii / formei obiectelor distale. Pruncul trăieşte într-un prezent continuu.

Gemenii nu îşi dau seama de propria imagine - distinctă de cea a celuilalt frate - decât la vârsta de 4 ani în loc d e 2 $^{1}/_{2}$ ani cum se întâmplă cu ceilalţi copii.

Nu este recomandat să fie îmbrăcaţi identic gemenii. Această tendinţă este anapoda mai ales la pubertate când se emancipează tendinţa normală de cucerire / afirmare a propriei independenţe. După 2 $^{1}/_{2}$ ani copilul hrăneşte păpuşa nu doar când are o linguriţă ci poate mima gestul şi-n absenţa ei. Reprezentările apar involuntar şi-apoi devin voluntare - tasează terenul propice amorsării operaţiilor de generalizare / abstractizare.

La 18 luni reprezentarea e legată de acţiune. Copilul ştie să mănânce dar este incapabil de-a simula actul deglutiţiei. Funcţia semiotică via reprezentarea simbolică atestă şi exersează capacitatea iconică prin imitaţie amânată / joc simbolic / desen / imagini mentale / limbaj. Când vede matinal o floare cu muguri şi apoi deschisă la prânz copilul consideră că este vorba despre 2 plante, diferite. Memoria posedă caracter involuntar, mecanic, afectogen - recunoaşterea surclasează reproducerea. Asociaţiile de contiguitate sunt reperate în *Memoria de Scurtă Durată* * (MSD). Latenţa mnezică e la 1 an de 2 săptămâni iar la 3 ani atinge 2 luni. Graniţele dintre real / fantastic sunt labile - indicele de muabilitate persistă elevat. Se cucereşte spaţiul social prin cuvântul NU exasperant pentru anturaj. Anna Freud - *negaţia copilului vine ca ripostă la varii restricţii şi exigenţe dar el se identifică în cele dinspre urmă cu agresorul.* Pruncul începe să vorbească despre el însuşi la persoana a III-a. *Nu există o altă naştere ci e vorba de acea naştere perpetuă* (Debesse). Consecinţe peremtorii: socializarea acţiunii / constituirea gândirii propriu-zise / interiorizarea acţiunii. Intuiţia aduce în prim-plan arsenalul iconic.

Vânătoarea de cuvinte se duce în jungla cunoaşterii acolo unde printre lianele curiozităţii sălăşluieşte nevoia de-a fi perceput / înţeles.

Fazele limbajului se enunţă foileton - primitiv (holofraze / onomatopee / interjecţii) / situativ (protoform) (CNV) (2 - 5 ani) / contextual (circumstanţial). Funcţia simbolică priveşte realul (semnificatul) şi semnul (semnificantul). ***Simbolul derivă din context (real) iar semnul ricoşează din context*** (convenţia / virtualul). Înţelegerea lingvistică sau competenţa e superioară exprimării verbale propriu-zise sau performanţei. Iniţial substantivele şi adjectivele domină verbele. Analogiile - *Ploaia arată cum îngerii ştiu să plângă.* Funcţiile limbajului ante-preşcolar - desemnează obiectele şi fenomenele prezente / actualizează faptele şi datele experienţei / evocă evenimente impersonale. La 2 ani apare întrebarea obsesivă - *De ce ?* Spre 3 ani copilul dispune de 1100 cuvinte. Eul trădează efervescenţa orală branşată la interesul, elevat, uneori disimulat, pentru celălalt. Trasează / scrutează graniţe afective pe liziera imaginii de Sine . . .

Sincrazii:

- eliziunea (omiterea silabelor / cuvintelor)
- construcţii hyper-laconice
- substituţia de proximitate (``*l*`` în locul lui ``*r*``)
- metateza (schimbarea sunetelor / silabelor)
- dublarea unor silabe (clonarea)
- contaminarea (deplasarea / îmbrâncirea accentului)

Înţelegerea senzorio-motorie e asediată de cea intuitivă sau pre-operatorie. Intuiţia e frustrată de reversibilitate şi ca atare nu substituie / reprezintă logica dar serveşte acesteia apărând ca superioară actelor anterioare pluvionate de analogii.

Gândirea simbolică preconceptuală transformă inteligenţa empirică într-una reflexivă. Simbolul prevalent - Cuvântul. Raţionamentul transductiv este ancorat în analogii - copilul deşi tentat nu e capabil încă de reversibilitate / deducţie.

Dialog între PSIHOLOG şi 1 copil avan-şcolar:

- *Ai un frate?*

- Da, pe Zoran!

- *Dar Zoran are un frate?*

- NU!

Preconceptele - noţiuni empirice localizate / deconspirate între general / individual reflectă acele obiecte pasibile de-a reprezenta / constitui prototipul categoriei vizate (Frame-Stage). Pruncul în etate de 1 an explorează tot ceea ce poate şi spre 16 luni găseşte sau cel puţin propune soluţii. *Principiul Cronoductului* se enunţă prin administrarea simultană a mai multor comenzi ce pretind o succesivitate temporală. *Fenomenul White* - doctorate în Filosofie la 14 ani şi în Drept la 16 ani. Constatăm o tendinţă de augmentare şi de precocizare a potenţialului psihic al copilului prin *Terapia Avancronă* - instituirea circumstanţelor responsabile de amorsarea gândirii la nivelul superior exigenţelor de moment dar adecvat potenţialului intelectual al discipolului.

STADIILE OGLINZII (*ZAZZO*)

12 luni

- copilul face / speculează deosebirea iscată între imaginea lui reperată în oglindă şi cea a fratelui geamăn monovitelin graţie indicelui de solidaritate motrică
- obrazul fiind invizibil direct apare în oglindă nu prin recunoaştere ci identificare

18 luni

- rezolvă corect proba petei de pe năsuc - o şterge de pe locul real şi NU mai încearcă obliterarea ei în imaginea din oglindă

21 luni

- semnalul luminos intermitent NU mai e căutat după oglindă ci copilul se întoarce pentru a-l indica în spatele lui

26 luni

- dispare conduita ocolului (NU mai caută în spatele oglinzii pe *Celălalt* - reflectat)

3 ani

- îşi recunoaşte, fără să-şi revendice permanent, imaginea video (lentometru / vitezometru) Bruiajul verbal nu afectează răspunsul corect)

5 ani

- peste 20 % dintre copii nu renunţă la conduita ocolului (*By-Pass*)

Recunoaşterea reală a altuia se produce până la 6 luni şi ca atare e anterioară în raport cu *identificarea* de Sine ce survine abia la 18 luni. Oglinda compare în procesul de conştiinţă drept revelatorul unui plurimental de vreme ce spaţiul reprezentărilor e mai dificil de construit în raport cu celelalte imagini de sine / ale altuia. *Identificarea* în oglindă a altuia e anticipată prin descoperirea imaginii propriei persoane dacă în faţa oglinzii adultul oferă ciocolată copilului acesta - iniţial - va face ocolul oglinzii pentru a obţine desertul respectiv şi doar după $5^1/_2$ ani se va întoarce către adultul aflat la spatele său adică spre adevărata sursă a imaginii revendicate în oglindă. Acest fapt indică un conflict între *reprezentare* (irealitatea spaţială iconică) şi *percepţie* (realitatea imaginii).

Taxonomia Ego-ului:

- *Eul Cenestezic* (controlul sfincterial)
- *Eul Spiritual* (primele dorinţe / interese) (doar propria experienţă cognitivă - adevărată)
- *Eul Social* (decent / indecent)

Mecanismele clivării explică apariţia conştiinţei de Sine (instanţă psihică):
- Eul devine, pentru a restaura, obiectul conştiinţei
- acţiunea persoanei / obiectele acţiunii
- Ego / Alter-Ego (numele propriu = Marker)

ANIMISMUL: *Luna de pe cer* ``spionează`` *copilul* (!)
Egocentrismul & negativismul labil flirtează cu irascibilitatea.

Jocul catalizează apariţia implicării premeditate într-o activitate (770 secunde).

Legea celei mai mari Tentaţii - Imprinting-ul (Teza Bowlby - până la 3 ani rulează un intens proces de fixare / scanare / integrare a figurilor parentale).
2 ani - tatăl trece în vârful piramidei fatice (emoţionale)
2 $^{1}/_{2}$ ani - noul destinatar al afecţiunii copilului devine jucăria asupra căreia minorul catapultează de la înălţimea aşteptărilor autoritatea părinţilor şi propriile frustrări.

Impersonalitatea *High-Level* / aviditatea / gelozia / sentimentul de abandon (apare la mustrare) / anxietatea (amorsată de absenţa celor dragi şi prezenţa directă a intruşilor)

2 ani - copilul se dovedeşte receptiv la umor (farsează)
2 $^{1}/_{2}$ ani - este foarte atent când e lăudat / capabil să realizeze 2-hotomia milă (emoţia ***telectualizată***) / compasiune (emoţie ***intelectualizată***). Negativismul primar e semnul unui Eu care se descoperă lasciv pe Sine şi ca atare dacă nu predispus cel puţin capabil de secesiune sau măcar detaşare în raport cu blisterul afectiv administrat de anturaj. Agresivitatea se poate justifica omnicron însă normală este doar până la 4 ani.

Adultrismul denunţă imitarea tutorelui matur prezent sau evocat. Asimilarea şi ranforsarea unor deprinderi noi rulează pe fondul inhibării reacţiilor inadvertente. Prezintă interes pentru eliberarea sfincterială. Se poate întâmpla să se joace cu propriile excremente pe care evită să le mănânce pavoazând însă, cu meticulozitate, ambientul.

Deprinderea de-a mânca

18 luni (lingura)

20 luni (tacâmul este o prelungire a mâinii)

21 de luni - mănâncă singur dar încă se pătează

2 $^1/_2$ ani (furculiţa)

Deprinderea de-a se îmbrăca

1 an - docil

1 ½ an - manipulează butonierele

2 ani - introduce ambele picioare într-un crac al pantalonului ales pentru echipare

3 ani - îşi pune lodenul fără să şi-l încheie

4 ani - se îmbracă singur

Jocul - ocupă 90 % din timpul diurn

2 ani - manipulare / exploatare

5 ani - jocul simbolic / de ficţiune

6 ani - jocul cu reguli (pedantizat)

Taxonomia Callois

Jocul de competiţie (universal) / hazard (doar la om) / mimetic (universal) / vertij (cvasi-universal). Mama promovează jocuri orale şi pe cele de inteligenţă. Tatăl copilului administrează jocurile fizice.

Până la 3 ani pruncul nu ştie să se joace cu alţi copii.

Taxonomia Pernoud

12 - 18 luni

- jucării pe rotile / nisip / apă / plastilină

18 luni - 2 ani

- jucării cinetice / muzicale

2 ani - $2^1/_2$ ani

- maşinuţele (băieţi) / păpuşile (fete)

Copiii se joacă unul ***lângă*** celălalt dar nu din proprie iniţiativă unul **cu** celălalt. Copilul mic e incapabil să împartă. Totuşi acceptă să consoleze pe cei anxioşi sau disforici.

$2\ ^1/_2$ ani - 3 ani

- jocurile de imitaţie / mingea / picturalele

Sindromul *Puzzle* - copilul se teme să nu piardă ceva din corpul lui şi prin urmare evită acceptarea unei relaţionări cu obiecte dezintegrate sau malformate. Este anodin să explicăm pruncului faptul că ***$2\ ^1/_2$*** jumătăţi de banană au acelaşi gust cu fructul inaltoit.

17 LUNI

Localizează părţile corpului / obiectele uzuale / culorile / cuvintele ce exprimă acţiuni

19 LUNI

Numeşte obiecte uzuale şi realizează 2-hotomia lumină - întuneric / cald - rece

23 LUNI

Cunoaşte părţile corpului şi numele animalelor

24 LUNI

Recită numerele şi cunoaşte elemente de topică primară (dreapta - stânga / sus - jos)

28 LUNI

Află toate formele geometrice fundamentale

31 LUNI

Numeşte literele mari / cuvinte ce exprimă acţiunea organelor de simţ şi surprinde relaţii de poziţie sau dispunere a obiectelor ori propriului corp (faţă / spate) realizând comparaţii legate fedeleş de promptitudinea reacţiilor (repede / încet).

Părinţii trebuie să adopte / manifeste atitudini constante faţă de copil. Dresarea sfincterului nu e posibilă mai înainte de 18 luni. La fete apare această deprindere - ca regulă - la 21 de luni iar la băieţi spre 23 de luni. Părinţii e necesar să nu repete greşelile de exprimare ale copilului atunci când vor să se amuze. Mediul fizic declară primul *Tutore* al copilului. Penuria *Rentei Afective* e cea mai nimerită pedeapsă administrată homocron (simultan).

2 ANI & 8 LUNI

Părinţii trebuie să nu evite răspunsurile la întrebările copilului indiferent cât ar părea ele de agasante ori discrete. Nu se va trivializa sau banaliza sexualitatea prin ignorarea / camuflarea rolului ei. Negativismul primar e favorizat de identificarea parentală – anemică sau de cea versatilă. Copilul este iniţiat în primele exerciţii ectenice. *Sentimentul oceanic sau dorul de transcendenţă încearcă pentru a valida orice fiinţă umană* (Romain Rolland).

VIAŢA EXTRA - UTERINĂ

3 - 6 ANI

Greutatea de la 14 kg ajunge la 22 kg. H pleacă de la 92 cm pentru a atinge 117 cm. Asimetria psihică se accentuează - emisferele cerebrale îşi asumă distinct funcţiile. Reacţiile impulsive sunt după 5 ani bine cenzurate - Sistemul Nervos Central (SNC) cunoaşte o perfecţionare pertinentă. Tiroida şi timusul sunt glande hyperactive.

Gesell - la 5 ani e traversată *Vârsta Nodală.*

Tactilul e surclasat de văz / auz. Observaţia - apare ca proces de elevare a percepţiei. Copiii cred că diferenţele de culoare dermică ce există la şi între diferite persoane sunt pasagere. Note distinctive ale percepţiei:

- doză afectivă mare
- volumul constituie o problemă în comparaţie alte atribute - culoare / formă
- relaţia întreg / parte este dificil comprehensată
- topognosia / topocronia emerg sincron

Ereditatea amorsează pentru a dresa reprezentările - de evocare / retenţie / anticipare / fantastice (Conn).

MASTURBAREA este un fenomen absolut normal fiindcă orice copil îşi descoperă şi probează funcţiile cenestezice cu atât mai mult cele abilitate să remită la nivel psihic o reacţie de tip hedonic.

Complexul Oedip ilustrează prohibiţia incestului şi permite constituirea Supra-Eu-lui drept ansamblul de interdicţii parentale / sociale.

Piaget vede la copil o lume regizată după anumite principii :

- magia / animismul / finalismul / artificialismul / realismul

Memoria - mecanică, involuntară, voluntară.

Prevalează engramarea circumstanţelor *asediate* afectogen / intuitiv - concret. Imitarea - *funcţie socială a memoriei* (Amendamentul Bandura)

Limbajul se proiectează la nivel *ipseital* (exclamaţii / interjecţii / iteraţii) iar cel *contextual* este dovedit prin relaţii între corelaţii - **Modelul JO-HARY** ***(ANEXA 3)***
3 ani - 1100 de cuvinte / 6 ani - 2500 de cuvinte (logoreea). Apare conduita verbală de reverenţă. Limbajul interior tradus prin sintagma *Making Off-Words* apare la 4 ani. Aşa se explică prezenţa discursului de alternanţă - copilul îşi asumă sau cel puţin revendică mai multe roluri în timpul jocului. $^{2}/_{3}$ din limbaj sunt reprezentate prin *De ce*? Bilingvismul simultan / succesiv se valorifică auditiv / vizual. Logopatia: rotacismul / sigmatismul / disfonia / afonia / logofobia / balbismul / mutismul
La vârsta de 5 ani cca. 50 % din potenţa intelectului adult sunt atinse prin inferenţe.

Exegeza Piaget (epigeneza developmentală)

- **sub 4 ani** se remarcă egocentrismul / sincretismul / animismul / realismul nominal / caracterul practic conjunctural sau pragmatismul transelectiv prin care copilul deşi cunoaşte criteriul grupării în fiinţe / lucruri la testul itemal asociază greşit (om - car) & (cal - lup).
- **după 4 ani** gândirea devine intuitivă - raţionamentul transductiv sau preconceptual e înlocuit cu cel transiconic masiv ambasat de reprezentări
- concretul este flotat la plural şi astfel se explică de ce apar via reprezentări *noţiunile* - raţionamente inductiv - deductive
- apar analiza - sinteza / concretizarea - abstractizarea / compararea
- absentează compunerile tranzitive / reversibile / asociative

Copilul consideră greşit că un vas mai îngust şi mai înalt în raport cu altul mai larg dar mai scund ar fi mai voluminos decât celălalt recipient pus în discuţie.

> **3 ani** fantasticul / realul sunt noţiuni autonome şi deci minorul poate institui relaţii preferenţiale cu unul din cei 2 termeni ceea ce evident permite apelarea la disimulări şi-n consecinţă explică, adeseori, minciuna.

Atenţia fluctuantă - voluntară / involuntară.

Afectivitatea labilă - tutorele educogen ca emisar al exigenţelor societăţii devine un nou destinatar pentru plasamente afective ale copilului. Adultrismul / Identificarea la ante-preşcolar via asimilarea de conduite iar la preşcolar prin raportarea la modelul parental. Apare acel *Super-Ego* sau conştiinţa apartenenţei la Eu prin imaginea de Sine.

3 ani - *Mea Culpa* flirtează cu pudoarea (se implică în *Jocul de Rol*)

4 ani - mândria de Sine (vanitatea) şi cea de Eu (orgoliul) emulează

5 ani - sindromul *Bitterness-Candy* (copilul dacă nu acuză cel puţin cunoaşte disconfort psihic atunci când este premiat în locul celui care merită de fapt recompensa). Criza de prestigiu compare în procesul de conştiinţă prin disconfortul remis de mustrarea copilului în public pentru o faptă reprobabilă şi deja sancţionată. Simularea / disimularea provoacă şi dirijează *contrabanda* de trăiri afective. Stăpânirea de sine este ancorată în ierarhia motivelor. Renta afectivă explică de ce uneori copilul execută acţiuni, pentru moment, disforice.

Allport - *Proprium* (unicitatea). Baza morală - descoperită heterocron via restricţii. Aptitudinile speciale *vânează* momentul oportun în sau din goana timpului.

Grădiniţa - comportamentul ludic cedează conduitei de explorare.

Testul Aventurilor lui Labă Neagră[9] este realizat de Corman pentru copiii de peste 5 ani - dacă subiectul se identifică în imaginea eroului e un semn bun sau unul de narcisism dar dacă nu se reprezintă prin nimic atunci e vorba de anxietate / dezorientare - *tutorii* pot fi asimilaţi cu părinţii sau cu nişte străini.

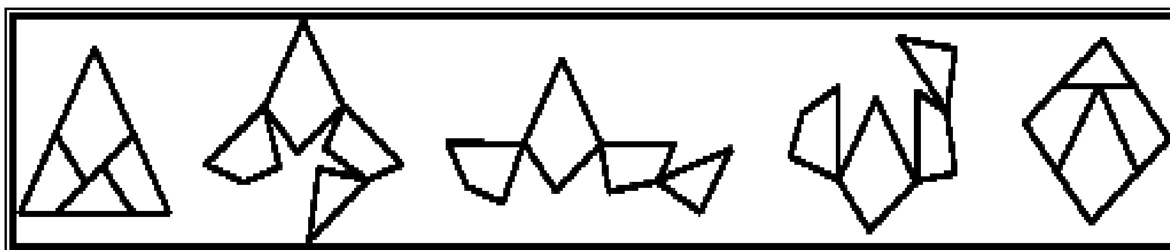
Testul de Retenţie Iconică (Benton) - o figură în prealabil arătată copilului trebuie să fie recunoscută până la urmă într-o serie de 3 imagini.

Testul Stamback - ritmul melodic este iterat prin lovirea mesei cu un creion.

Testul Omului Decent (Goodenough) se bazează pe itemul grafomotor.

Piramida Haberdasher (Dudeney)

Din 3 tăieturi se cere transformarea unui 3-Unghi echilateral într-un PĂTRAT.

9 La evrei - *Testul Aventurilor Mielului Pătat* (stigmatizat)

Jocul pedantizat - o instituţie implică o cooperare şi suscită o responsabilitate via reguli - preşcolarul mic îşi ascunde doar capul atunci când doreşte să-şi camufleze identitatea. Jocul cu parteneri familiari / de mişcare / construcţie (5 ani - cuburile / 6 ani - castele şi tuneluri) / creativ (spontan - succede un eveniment marcant) Eroii invadează orizontul de aşteptare. La 4 ani nevoia de celălalt în joc atestă că instinctul de rivalitate cedează în fine celui de-asociere pentru că doar astfel copilul realizează adevărata şansă nu a promovării cât validării propriei valori. Funcţiile jocului - relaxare / adaptare / umanizare. *Caracterul omului e destinul său* (Herodot). *Desenul* - element important în psihologia proiectivă sfidează axa verticală pentru că discipolul nu caută să se afirme ci vrea să câştige *teren* propice instaurării echilibrului interior. 3 ani - desenul monocrom & confuz
4 ani - desenul policrom & stereotip / 5 ani - desenul digresiv. *Epivoluţia iconică*:
18 luni – mâzgăleli / 2 ½ ani - linii curbe / 3 ani – cercul / 4 ani – pătratul / 6 ani – rombul

Minciuna - de apărare / independenţă / compensaţie / seducţie / agresivitate.

Complexul Oedip / Complexul Electra - nu e fundamental ci - remarca Adler - *un produs artificial negativ ilustrat în imaginea mamelor care îşi răsfaţă copiii.*

Encoprezisul după vârsta de 4 ani e de 3 ori mai frecvent la băieţi decât la fete. La vârsta adultă aceşti copii manifestă tendinţa de ordonare / avariţie / meticulozitate / punctualitate - trăsături de personalitate *anală* (Freud).

Enurezisul - micţiune inconştientă după 5 ani. Altminteri pentru aceleaşi simptome e vorba doar de o incontinenţă urinară. La 18 luni copilul începe să atenţioneze mama că se simte *uşurat* dar ori tocmai de aceea … ruşinat / vinovat. Între 2 şi 3 ani micţiunea apare doar noaptea. 1 copil din 10 este enurezic. 1 / 3 din lot micteză ziua dar şi noaptea.

20 % dintre copiii prepuberali acuză o depresie infantilă mascată / acută / cronică. *Impresiile din copilărie sunt perene. Fiecare copac se curăţă de la rădăcină* (Steckel). Psihozele infantile sunt decamuflate prin absenţa surâsului (3 luni) şi lipsa reacţiei de teamă faţă de persoanele alogene (8 luni)

Faţă de calităţile pe care le dorim întrunite de copil oare se cunosc mulţi părinţi demni de-a fi copii ? Este de preferat să achiţi un vinovat decât să pedepseşti inocentul (Berge).

VIAŢA EXTRA - UTERINĂ
6 – 12 ANI

Creşte în greutate 10 kg iar H câştigă 20 cm.

Proba Phillipp indică dovada aptitudinii că persoana respectivă e capabilă să înceapă şcolarizarea - copilul poate să atingă cu mâna dusă peste cap urechea din partea opusă. Topografia eleveazǎ în termeni categorici. Creierul are circa 1200 g.

8 ani - copilul poate realiza deja imaginea vizuală a mişcărilor.

Problema căilor şi a mijloacelor de modelare a omului - din viitor sau prezent - în vederea optimizării potenţialului său creator revendică astăzi un loc prioritar în aula preocupărilor ştiinţei şi practicii sociale. Copilul şi tânărul de astăzi composteazǎ o mare parte din durata vieţii lor ca subiecţi supuşi actului instructiv - educativ. Limbajul, structura acestuia şi relaţiile standard sau de conjunctură, învăţarea şi *Winamp*-ul mnezic sunt factori convocaţi în suma progreselor dezvoltării. *Copilul suportă limbajul şi cultura societăţii - matcă fără o altă alternativă decât de a le accepta sau de a deveni alienat. În atare condiţii* - concluziona agasant de veridic Lacan - *Fiinţa autentică nu mai e niciodată de găsit în discursul şi conduita persoanei*. Ca funcţie psihică atenţia, cu toate că nu posedă date indigene, facilitează performanţele celorlalte procese psihice. Ea ambasează în fapt orientarea activităţii intelectuale în raport cu scopurile implicite sau explicite ale învăţăturii. În timpul şcolarităţii mici se dezvoltă şi se perfecţionează capacitatea de stocare şi comprimare sau *Zip*are (comprimare) a materialului de memorat, priceperea de a conexa cunoştinţele noi cu celelalte date. Copilul învaţă să engrameze raţional prin desprinderea sau lansarea ideilor principale, scenarizarea şi exersarea comparaţiilor în memorare şi ecforare. Experienţa verbală a copilului din primii 6 ani de viaţă influenţează întreaga dezvoltare psihică. Reproducerea interesează recunoaşterea în prezenţa ori sub escorta imanentă a stimulului şi reactualizarea tradusă doar în absenţa lui. La intrarea în şcoală copilul are deja o anumită experienţă intelectuală şi verbală. În general, el înţelege bine vorbirea celor din jur şi se poate face dacă nu convingător cel puţin înţeles prin exprimarea gândurilor în propoziţii şi fraze alcătuite corect. Exprimă bine diferenţele dintre obiecte şi fenomene, este

capabil de a face ironii şi discuţii contradictorii. Dorinţele, preferinţele, reverenţa sunt incisiv exprimate. Această conduită este facilitată şi de volumul relativ mare al vocabularului său 2500 de cuvinte din care cca. 750 fac parte din vocabularul activ. La sfârşitul micii şcolarităţi, vocabularul său conţine aproximativ 4250 de cuvinte din care aproape 1550 fac parte din vocabularul diurn. Achiziţia ortogramelor iniţial nu are dispuse la bază cunoştinţe gramaticale precise favorizând astfel şi masiv incumbarea răspunsurilor aleatorii. Un artificiu reverend scrierii nimerite a unor ortograme (*c-a*, *l-a*, *s-au, n-a*, *s-a*, *v-a*) la clasele mici spre exemplu, enunţă prezenţa cratimei, de regulă, acolo unde cuvântul subsecvent imediat lor se termină în *t* sau în *s*.

Omofrazele ingerează probleme de precizare a sensului şi de vehiculare a semnificaţiei cuvintelor. (*Dacă îţi pui cenuşă în cap, lumea este gri*!)

Handicapul - prin definiţie - se validează exclusiv prin relaţiile interpersonale.

În cazul inadvertării limbajului evoluţia este obstrucţionată ori parată funcţie de gravitatea tulburării. Implicaţiile ce urmează se resimt la nivelul întregii activităţi psihice şi, ca atare, modifică flagrant comportamentul subiectului. ***(ANEXA 4)***

Dislalia ca tulburare de pronunţie are frecvenţa cea mai mare între handicapurile de limbaj atât la subiecţii normali din punct de vedere psihic, cât şi la cei cu deficienţe de intelect şi senzoriale. Multe dintre tulburările de pronunţie sucombă cu promovarea în etate a persoanei. Este o tulburare de articulaţie - pronunţie ce se manifestă prin deformarea sau omiterea, substituirea şi inversarea sunetelor. Sheridan este de părere că la vârsta de 8 ani dislaliile sunt în proporţie de 15 % la fete şi 16 % la băieţi. La şcolarii mici cel mai des întâlnite şi prea puţin conştientizate sunt omisiunile şi contorsionările.

Disartria - dislalia centrală - se manifestă acut printr-o vorbire confuză, inritmică, disfonică şi cu o pronunţată rezonanţă nazală în care monotonia vorbirii se apretează sub impactul pronunţării confuze. Este mai frecventă la subiecţii cu debilitate mintală.

Balbismul (bâlbâiala) constituie o formă a tulburării limbajului oral. Se prezintă ca un handicap mai grav, comparativ cu dislalia. Este amorsat la vârsta adultă (şi) de psihotrauma din copilăria subiectului. Deficienţa este deosebit de vizibilă. Afectează profund înţelegerea vorbirii de către cei din jur, ceea ce determină sau edifică antrepozitul

ori Holding-ul de Inferioritate. Fenomenul constă în iterarea unor silabe, de regulă la detenta cuvântului contaminat blancofon sau prin apariţia spasmelor la nivelul aparatului fonoarticulator, fenomen ce sabotează nivelul vorbirii ritmice şi cursive. Astfel identificăm bâlbâiala clonică / tonică + hiatică / hibrid.

Răguşeala duce la pierderea expresivităţii şi forţei vocii.

Disgrafia ca tulburare a limbajului scris şi *Dislexia* ca handicap al cititului influenţează pregnant dezvoltarea psihică a copilului şi mai cu seamă, rezultatele la învăţătură. Creditarea şi acreditarea scrisului presupune existenţa unei anumite dezvoltări intelective a copilului care să-i permită stabilirea şi pasarea corelaţiilor între emisia orală a sunetelor şi imaginile lor grafice. Formarea deprinderilor de citit se realizează prin dezvoltarea unui cod lingvistic ce permite copilului să perceapă grafemele drept unităţi cu valoare de simbol. Tulburarea citit - scrisului bruiază integrarea socială din cauza unor eşecuri şi conflicte permanente în viaţa şcolară cât şi a instalării unor trăsături caracteriale pasibile de condamnare: negativismul, descurajarea, inerţia, indolenţa, teama de insucces, izolarea.

Mutismul electiv, psihogen sau voluntar, se manifestă prin refuzul parţial / total de-a comunica pasager sau peren cu unele persoane. Apare la copii hyper-sensibili şi este escortat alocron de tulburări comportamentale în care veleitarismul, timiditatea, irascibilitatea faultează adaptarea. Emoţiile de şoc ori stresul, eşecul recrudescent, frustrările probează potenţialul etiogen. Deşi nu comunică subiecţii în cauză înţeleg vorbirea şi nu manifestă sau acuză deficienţe de ordin intelectiv. Ca urmare procesele cognitive nu sunt stimulate, ceea ce determină o slabă dezvoltare a lor. Aceste tulburări sunt frecvente la şcolarii mici.

La 6 ani interogarea sau interpelarea celorlalţi vizează 29 % explicaţii etiologice, 50 % motivări psihologice şi 21 % justificarea exigenţelor societăţii.

Retardul în dezvoltarea generală a vorbirii se recunoaşte şi după vocabularul pauper sau după impotenţa coerenţei. Cauzele care pot determina asemenea fenomene pot fi căutate sau anchetate în disfuncţiile *Sistemului Nervos Central* * (SNC), boli grave ale primei copilării, mediu ostil şi lacune de ordin educativ. Copilul trebuie să vină în şcoala elementară cu blisterul de noţiuni primare, interese spre dobândirea de noi cunoştinţe şi cele mai simple deprinderi de muncă intelectuală, independentă.

Asimilează 1 cuvânt nou la fiecare 2 ore timp de 10 ani . . .

Reacţia determină atitudinea subiectului şi comportamentul acestuia generează pentru a explica o anume conduită proiectată inaleatoriu - **Exegeza Willis** ***(ANEXA 5)***

Taifunul afectiv răscoleşte şi adesea domină achiziţia mnezică. Dacă un copil este întrerupt atunci când recită o poezie veţi observa cum minorul caută, cel mai probabil, să obţină permisiunea de-a recita segmentul epic de la început şi nu din punctul nevralgic! La 6 ani copiii răspund facil la întrebarea *Ce vârstă ai tu ?* După vârsta de 10 ani ei sunt capabili să dea - conştient - răspunsul corect la întrebarea *În ce an te-ai născut?*

Sub presiunea acestei corelaţii lumea fictivă a copilăriei e malformată. Caracterul supozabil al eroilor din basme capătă un nou statut de acceptanţă. Astfel are loc trecerea spre o concepţie realistă. În gândire încep să manifeste independenţă (8 ani), supleţe (9 ani) şi devine mai evident spiritul critic fondat şi ca atare ancorat logic (10 ani). Este prevalent pentru acest cronoduct *Fenomenul Zeigarnik* (informaţiile privind sarcinile abandonate se reţin mai bine în raport cu cele rezolvate) dependent de gradul de interes, oboseală, intervalul de timp scurs (prelins) între sistarea activităţii şi evocarea ei. Acest fenomen, după Ion Mânzat, evidenţiază tensiunea legată de activitatea intelectuală şi mobilizarea în activitate servind, totodată, ca bază - deci fundament - în fixarea *genezei intenţiei*.

Imaginaţia reprezintă Zona Liberă în economia psihicului ce poate fortifica şi optimiza stilul creativ, ameninţat sau caracterizat de precesia heterocronă. Elementele fantastice evocă nu doar fragilitatea experienţei sale de viaţă ci şi capacitatea de-a evada epicron din contingent. ***Dacă am învăţa câte ceva nou, în orice secundă, timp de 3 milioane de ani, abia atunci s-ar putea satura capacitatea prelucrării şi integrării informaţiei de creierul uman.*** Copilul trebuie să ştie nu doar să citească fluent şi activ texte, dar şi *să* le *gestioneze* sau *restituie* sensul - *rambursarea creditului de comprehensibilitate*.

ELKIN constată că perechea emulativă adoptă aranjamentul în colţ iar cele cooperatoare se plasează alături. Minorii care lucrează clivat preferă poziţii oblice. Aşezarea în curmeziş era inobişnuită printre copiii mici dar, odată cu vârsta, această dispoziţie topică augmentează, ca frecvenţă, în timp ce aşezarea alături inaugmentează.

Limba română oferă un somptuos areal pentru elevarea potenţelor cognitiv - creatoare. Remarca lui Constantin Noica a probat canionul revelaţiilor: *În nicio gramatică a lumii, cu excepţia limbii române, nu veţi întâlni propoziţia MĂ PAŞTE GÂNDUL* ...

Subiectul şi mediul lui suportă şi se confirmă prin adaptări reciproce - atroce sau reverenţiale - a căror eligibilitate ţine de taumaturgia endemică. Actanţii învăţării şcolare (procesele cognitive) solicită / restituie informaţia, flotată de la un nivel la altul.

Factorii agasanţi apar permanent şi ubicuu în procesul de adaptare a omului iar cunoaşterea lor capătă sau, măcar împrumută, o importanţă sporită. Nu putem califica un subiect pe deplin fără să ştim factorii care îl influenţează ori asaltează şi măsura în care aceştia îi determină comportamentul. Frustrarea (se dezvoltă din conflict şi îl generează. Conflagraţia de interese, stresul, factorii perturbatori se găsesc şi enunţă în stare de intercondiţionare, fiecare putând fi consecinţa dar şi explicaţia celuilalt.

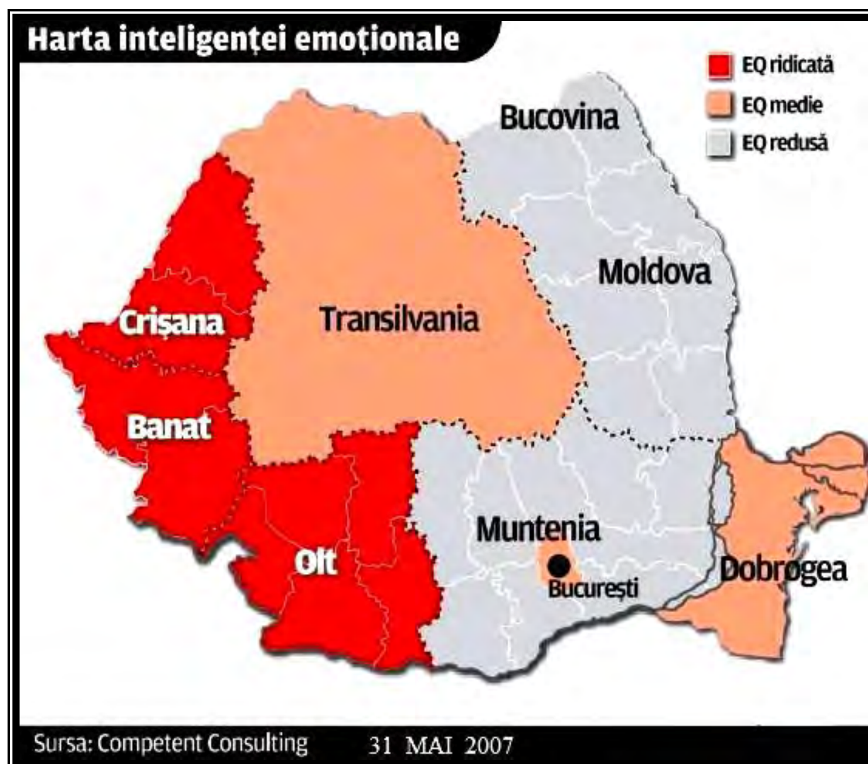
Stresul urmează stărilor de conflict, eliptice, atunci când aceste fenomene persistă o perioadă mai lungă de timp şi când ating - fără să lezeze - un anumit grad de complexitate şi intensitate. Toate acestea provoacă un cortegiu de reacţii fatigabile. ***Funcţiile mentale servesc deseori emoţiilor şi nu invers*** (Zajonc). Preferinţele subiectului nu au nevoie de inferenţe pentru că afectivitatea absolvă intelectul. În timp & cu el se dezvoltă sau apără conduita prin raportare la atitudinile care au generat-o şi invers. ***Relaţiile între atitudini*** - avertizează Eysenck - ***sunt mai importante decât atitudinile luate în Sine***. Omul se declară S*istem Mobil* însă, ori tocmai de aceea, rămâne compatibil cu dezertarea. Cel ce învaţă trebuie să se adapteze la mediul în care trăieşte. Subiectul are de ofensat piedici şi e firesc să suporte conflicte, să fenteze ori să învingă frustrări şi să depăşească sau cel puţin să evite situaţiile stresante. Obstacolul asumat trebuie să devină *reper* absolvit din perspectiva filogenetică.

Zgomotul afectează flexibilitatea atenţiei şi nu vigilenţa (Jenkins).

Şcoala e cea care alungă pe *Micul Adam* de pe tărâmul experienţelor hedonice în poligonul relaţiilor interpersonale sau acolo unde responsabilitatea actelor proprii este pasată în custodia ori sub tutela exigenţelor societăţii. Prin conaţie (voinţă ``dresată``) subiectul impune lumii profilul unui individ hotărât să se descopere pentru a se investi / restitui în propria persoană.

Simţul veridic pretinde Eului, de la fereastra conştiinţei, prin imaginea de Sine, să privească în ochi lumea. Viaţa emoţională e (mai) echilibrată. Copilul devine discret / cenzurat. Apare sentimentul datoriei / onoarei.

Inteligenţa Emoţională (EQ) este un MARKER pentru rezoluţia SPONTANĂ, ATAVICĂ şi imuabilă la nivel interpersonal / infrauman pe baza empatiei.

Imitarea adultului constituie o altă cale de socializare afectivă - actele de bravură.

7 ani - reţinut / meditativ
8 ani - expresiv / exultant
9 ani - deţinut în carcera propriilor interogaţii
10 ani - faciognosa

Sunt dobândite varii instrumente ale cunoaşterii (scris / citit / socotit) şi se asimilează noţiuni fundamentale (număr / timp / lege / cauzalitate). Actul scrierii apare escortat de un limbaj în şoaptă - copilul nu trebuie să mestece nimic atunci când scrie temele pentru că va comite erori. Jocurile de emulaţie - intelectuale câştigă teritoriu. După 9 ani blisterul hormonal amorsat este legitim confirmat de prima ejaculare survenită prin masturbare / contact sexual / poluţie. Nu-n contra-timp se dezvoltă interesul mare pentru bicicletă / patine / rotile (impulsul erotic ia sau *împrumută*, din mers, avânt). *Delirul Colecţionării* invocă, la nivel infrapsihic, efectul biologic - *retenţia* seminală. Azimutul erotic este proiectat pentru a fi integrat şi restituit dintr-o perspectivă incitantă şi nu mai puţin validă pentru psihologia comunitară - **Exegeza Hunt *(ANEXA 6)***

TV-UL & INTERNET-UL sunt veritabili şi irevocabili aliaţi ai timpului mort (ucis) în cruciada dusă (târâtă) odată cu mersul vremii.

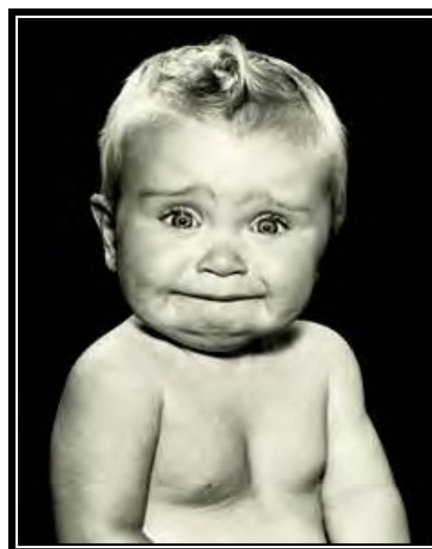
Se pun şi explorează bazele convingerilor morale prin forjarea trăsăturilor de caracter.

Nu învăţăm pe ceilalţi ceea ce ştim ci mai ales ceea ce suntem (Jaurés).

Elevii buni reuşesc mai bine în public decât în stare de anonimat iar cei slabi – invers, semn că imaginea de Sine are un monopol asupra percepţiei Eului.

Fuga de responsabilitate e imputată frustrărilor unui Supra-Eu matinal, răvăşit de nimbul sau Lumina propriei conştiinţe.

Sancţiunile adresate elevului trebuie să scruteze nu discipolul ci *rezultatele* acestuia. Este necesară o supra-estimare a capacităţilor copilului în virtutea *Legii Merton* (*Predicţia se împlineşte de la Sine*) sau a *Fenomenului Pygmalion* (obiectul adoraţiei este inventat pentru a fi asimilat pe coordonatele frustrării primordiale). Pentru obiectivele hiperdistale se caută cele intermediare. Părintele nu trebuie să rupă foaia pe care copilul şi-a scris tema greşit. După 6 ani dispare teama de suferinţa fizică. 10 % dintre elevi acuză dificultăţi de învăţare. ***Este total eronat să pedepseşti un copil în public pentru aceeaşi faptă, în Sine, reprobabilă***. Spre 7 ani poate apărea somnambulismul - *Sindromul Elpenor* (pericolul căderii de la fereastră) şi ticurile (tricotilomania / onicofagia). La 8 ani vădeşte interes pentru tată din perspectiva rolului asumat de el în procreaţie.

Maltratarea copilului - abuz fizic / emoţional / sexual. Cea mai teribilă formă de agresiune este, paradoxal, INDOLENŢA. *Cauzele maltratării*:

- factori de stres în copilăria părintelui
- lacune sau *tare* (vicii) de personalitate ale tutorelui
- adicţiunea (dependenţa) faţă de alcool sau droguri la mamă sau (şi) tată. Aproximativ 70 % dintre părinţii agresivi au parteneri pasivi. Dovezile incestului se enunţă prin sexualizare precoce / hipnosincrazii / coşmar / fobii / pseudo-epilepsii / isteria / psihoza. Victima de până la 5 ani cunoaşte regresii în dezvoltare. Dispoziţia, nu inapărat atitudinea, spre suicid poate asedia sau escalada pervazul volitiv chiar la 6 ani (!)

VIAŢA EXTRA - UTERINĂ
12 ANI – 18 ANI

Vârsta celei de-a 2-a naşteri - Rousseau.

HEBEOLOGIA (*Psihologia Efebului*) apare graţie lui Stanley Hall (1904).

Criza - de identitate / originalitate. Se constată imanenţa a 2 revoluţii - fiziologică / hormonală. Timusul - glanda copilăriei îşi sabotează funcţiile. Tiroida / hipofiza / glandele sexuale devin noii actanţi în regia / logica momentului. Dacă unei fete i se extirpă ambele ovare pe cale chirurgical dorinţa ei sexuală rămâne aceeaşi însă dacă i se extirpă glandele suprarenale interesul ei sexual se schimbă dramatic. Intensa satisfacţie sexuală denotă un nivel crescut al androgenilor în sânge.

Hipotalamusul e sensibil la variaţiile de nivel ale hormonilor produşi de ovare iar ovarele îşi reglează producţia de hormoni în raport cu stimulii primiţi de la glanda pituitară. Estrogenii când scad sub un anumit nivel provoacă hipotalamusul să elibereze o substanţă specială ce avertizează glanda pituitară că e necesară producerea de FSH care duce la creşterea unui număr de foliculi ovarieni. Concomitent cu maturarea ovulelor celulele care centurează foliculul secretă masiv estrogeni pentru a inhiba secreţia de FSH (*Hormonul Folicular Stimulator*) la etajul glandei pituitare şi, indirect, de augmentare a producţiei de LH (*Hormonul Luteinizant*). După ovulaţia care survine până în 15 zile, folicul îşi schimbă funcţiile sub influenţa LH. El va secreta tot mai puţini estrogeni şi tot mai mult progesteron - revendicat în procesul de nidare (fixare) a oului - dovadă a unei prealabile fecundări. Dacă fenomenul nu s-a produs, mucoasa uterină, special apărută pentru a putea găzdui noua viaţă, se dezintegrează pentru ca în cele din urmă, prin desprindere, să cadă în ``prăpastia`` uterină. Estrogenii ating - fără să lezeze - cel mai anemic nivel şi sub tutela hipotalamusului - ciclul se reia. ***(ANEXA 7)***

Este posibil ca în perioada menstruaţiei să prezinte adenopatie oculară datorită retenţiei de lichide în organism - 1500 ml explică balonările frecvente pentru această situaţie. Prin insuficienţa de progesteron, estrogenii determină retenţia de apă.

Menstruaţia, dacă devine algezică, este din cauza secreţiei de progesteron ce apare după ovulaţie. Acest hormon dovedeşte un elocvent potenţial agresiv - majoritatea infracţiunilor / crimelor săvârşite de femei sunt consumate în această perioadă a ciclului ***(ANEXA 8)*** Cromozomul Y e mai mic, în talie, decât cromozomul X.

Andro-spermatozoizii care posedă cromozomul Y sunt scunzi şi c-un cap rotund. *Gino-spermatozoizii* posedă cromozomul X şi sunt mai mari având un cap elongat.

Andro-spermatozoizii sunt de 2 ori mai numeroşi decât gino-spermatozoizii însă vulnerabili la mediul acid vaginal. Secreţiile vaginale sunt, în general acide, iar cele ale colului uterin - alcaline. Pe măsură ce ovulaţia devine iminentă alcalinitatea creşte. Data raportului sexual - în acord cu ovulaţia - are pe cale de consecinţă rolul primordial în determinarea sexului cromozomial. Astfel, dacă actul sexual are loc în momentul sau preajma ovulaţiei - când secreţiile sunt foarte alcaline - se ajunge, cel mai adesea, la conceperea unui băiat. Altminteri, în cazul unei prevalenţe a secreţiilor acide, fecundarea e favorabilă conceperii unei fetiţe.

Spermatozoizii combatanţi pentru ovulul - ţintă şi care posedă cromozomul X pot supravieţui 3 zile în mediul acid dar andro-spermatozoizii rezistă maxim cca. 24 h. ***În primele 7 săptămâni de viaţă intrauterină fătul este bisexual*** (!) Restul ţesuturilor însă este programat genetic.

Pentru diferenţierea unui bărbat testiculii fetali trebuie să producă substanţe de inhibiţie Müller ceea ce va duce la absenţa uterului / trompelor uterine şi apariţia vaselor deferente şi a canalelor ejaculatorii - specific masculine. Clitorisul, cu funcţie erectilă, este dovada a ceea ce putea rămâne: un penis. O fetiţă nou-născută are 400.000 de ovule în fiecare ovar! De la pubertate până la menopauză organismul eliberează cca. 400 de ovule.

Pragurile senzoriale scad vertiginos şi, ca atare, sensibilitatea creşte pertinent.

Dialectica trăirilor emoţionale este surprinsă / developată în concept. Interesul pentru şcoală este supus unui Tangaj în Marea tentaţie a subiectului de-a acorda / recunoaşte un sens vieţii - judecăţile de valoare sunt adevărate borne pe drumul afirmării de Sine.

Galbenul şi albastrul sunt culori prevalent monitorizate de către analizatorul vizual. Iluzia de greutate sucombă abia după 12 ani.

Copilul realizează conservarea MGV. Operativitatea poate fi atipică (abstractizare / sinteză / generalizare / analiză / comparaţie) sau tipică (algoritmul de lucru / identificare / control). Apar şi se enunţă judecăţile şi raţionamentele pe baza noţiunilor ipotetice / reversibilitate (simetrie / reciprocitate).

Observăm 3 stiluri de gândire:

- simplu / complex
- intuitiv / abstract
- primar / secundar

Gândirea amendativă (critică) explică pe cea logică / dialectică / etiologică prin distincţia real - posibil / simbolurile intermediare / coordonarea variabilelor multiple.

Spiritul experimental flotează noţiunile la nivel filozofic.

Memoria poate să fie voluntară - involuntară / mecanică - logică / episodică sau empirică - semantică ori abstractă. Pasajul eventiv familial este bordurat de mister în sensul declaraţiilor puberului.

Copilul mic pentru a gândi trebuie să-şi amintească iar adolescentul pentru a-şi aminti trebuie să gândească (Vîgotski). După 17 ani experienţa de viaţă e relatată sub lumina favorabilă - persoana devine sensibilă în asumarea / gestionarea eşecului.

Apartenenţa la o clasă socială trădează şi percutează identitatea limbajului după 15 ani.

Pubertatea

- debitul oral atinge 120 cuvinte / minut iar cel scris 9 cuvinte / minut
- dispar expresiile fonematice parazitare
- jargonul ``inundă`` lexicul

Adolescenţa

- debitul oral creşte la 200 cuvinte / minut iar cel scris la 20 cuvinte / minut
- apare limbajul literar tapetat cu stilul personal de exprimare
- semnătura
- plăcerea discuţiilor în contradictoriu
- interesul pentru limbi alogene

PIRAMIDA TREBUINŢELOR (*MASLOW*)

- fiziologice / securitate / afiliere (stimă & statut) / cunoaştere & estetice / Ip-Self.[10]

Pentru a trece la o trebuinţă superioară cea imediat anterioară se cere satisfăcută în proporţie de minim 25 %. Trebuinţele din Piramida Maslow devin umane pe măsura accederii treptelor ce le conferă identitatea proprie. Nu există fiinţă umană aptă să parcurgă toate treptele piramidei însă este posibil ca ea să poată sări unele nivele pentru accederea directă, în vârful Piramidei Maslow aşa cum relevă experienţa *Nirvana* sau răstignirea lui Hristos.

Emoţiile fac naveta între extreme şi de aceea solicită / marchează întreaga fiinţă.

Personalitatea - evenimente cruciale :

- conştiinţa de Sine se cristalizează - *Efectul Diamantului*
- vocaţia îşi cunoaşte / afirmă identitatea
- detenta independenţei

---

10 *Realizarea de Sine*

Imaginea de Sine face un salt calitativ remarcabil datorită multiplelor incursiuni ale subiectului în Gramatica propriei sale fiinţe:

Eul Corporal - dialogul cu oglinda vorbeşte de la Sine

Eul Social - amorsarea capacităţilor / cultivarea aptitudinilor / formarea deprinderilor

Eul Spiritual - valorizarea dihotomiei Status (atavic) / Rol (inatavic)

Explorarea abisurilor propriilor revelaţii duce la abandonarea *Infinitului Ondulat* sau a copilăriei - ***Marile prăpăstii fac Munţii înalţi***. Puberul manifestă abilitate în scanarea trăsăturilor de caracter / intereselor. Adolescentul exprimă capacitatea de a-şi valoriza / defini aptitudinile. Independenţa revendicată la toate nivelurile e câştigată doar pe plan valoric - SECTA. Imaginea despre familie / dascăl sunt amendate fără nuanţe / concesii. ***Tutorele educogen este asimilat cu imaginea unui ambasador al exigenţelor societăţii şi nu cu emisarul direct al propriilor judecăţi de valoare.*** Un profesor avizat în materie dar cu masive carenţe de autoritate la nivelul relaţiilor interpersonale va pierde terenul nu din imaginea justă ce planează asupra propriei valori ci din curentul de opinie raportat la colegul inavizat şi totuşi, ori tocmai de-aceea, hyper-exigent.

Cartea de Identitate şi majoratul civil denunţă apartenenţa subiectului somat sau călăuzit de gândul inevitabilei apartenenţe la o lume pe care nu o poate câştiga mai înainte de-a i se dărui plenar / implenar. Conduitele se percep drept normale / amorale / imorale. ***Idealul conjugă viitorul empiric la prezentul psihic.***

Acceptorii morali - formaţiuni psihice bipolare ce sintetizează prin educaţie concepţia despre lume / viaţă a individului - norme asimilate / ierarhizate în structura intimă a personalităţii. La puber predomină morala antipozilor - extremism. ***Cuvântul de onoare dat e în realitate doar împrumutat.*** Activitatea - satisfacerea nevoilor biologice / extinderea coerenţei temporale / inter-relaţiile umane / adaptarea socială / regulile / conduitele dezirabile. Tânărul cu pragul fonic scăzut (răspunde imediat la stimuli de gen anemici) şi deci c-un auz foarte bun e - paradoxal - avid după muzica pasată cu aplomb la maximum. Senescentul prin opoziţie deşi nu mai aude cum trebuie (pragul fonic proptit / ridicat) este alergic la stimulii auditivi cu valoare augmentată.

Contextul dispută aceeaşi întrebare - *De ce?*

Omul vârstnic este ancorat în amintiri. Persoana aflată la senectute caută liniştea, fiindcă nu (mai) poate auzi inima trecutului dacă prezentul ridică … tonul. Adolescentul are un ritm propriu de viaţă pe care lumea nu e învăţată şi cu atât mai puţin dispusă ori tentată să-l asculte ... Prin urmare totul vorbeşte / *strigă* de la Sine! Discoteca flotează vehement, pe tapet sonor, diverse culori pentru că mesajul under-liminal dacă nu interesează cel puţin serveşte / exprimă impulsurile erotice, care pluvionează rebel, din aversa hormonilor, arhitectura psihicului adolescentin.

Lumina roşie e cea care transmite / reflectă pofta de viaţă şi astfel se explică de ce ea poate emblema şi apăra identitatea *Caselor de Toleranţă*. Potenţa palidă a culorii nu invocă un paradox cum s-ar putea crede pentru că apetitul vital erupe din pulsiunile primare ale Sinelui, bazale şi localizate - cum s-a intuit de-astă dată - în catacombele structurilor psihice, la mare adâncime, departe de lumina jandarm a conştiinţei. Acum e şi mai explicită sintagma STAPÂN pe SINE . . .

Sexul pentru tineri substituie sau cel puţin alungă nevoia pentru dragoste. Iubirea ajunge noul proscris . . . Un concept exilat în propria doctrină.

Creativitatea creşte până la 9 ani & plusează între 12 şi 17 ani. Mailoux distinge 2 tipuri de adolescenţi delincvenţi :

- *Mea Culpa* (nevroză)
- nu au procese de conştiinţă (psihoza)

Agresivitatea la puberi - 10 %. Criminalitatea cunoaşte valori alarmante - 20 % sub 15 ani şi 43 % sub 18 ani. *Dispersia Psihică indică virajul de intensitate şi profunzime psihotică* (Răşcanu). Peste 60 % dintre tulburările de comportament se grefează pe fondul unor maladii psihice. 40 % dintre fetele cu vârsta sub 14 ani sunt gravide. *Exegeza Asberg* - un nivel pauper al serotoninei *flirtează* cu tentaţia sinuciderii. Doar 5 % dintre subiecţii care îşi curmă viaţa sunt normali psihic. 60 % dintre adolescenţi recunosc că au fost asaltaţi / somaţi de gândul suicidului iar 10 % dintre ei au decamuflat măcar o tentativă în acest sens.

Octogonul de Avertizare a unei iminente sinucideri - Darley:

- depresia / anorexia / apatia / anxietatea / dezorientarea / drogurile sau jocurile de noroc / sentimente persistente de culpă / reacţii sinucigaşe conştiente sau inconştiente.

Serviciile *Hot-Line* sunt necesare într-o perspectivă sumbră a insurgenţei gândurilor morbide. Sinuciderea este a 2-a cauză a morţii între 14 şi 20 de ani.

Eritrofobia - apare la adolescenţii timoraţi / complexaţi de asumarea consecinţelor ce survin pe fondul disconfortului afectiv - jenă / pudoare / trac. Părinţii trebuie să-şi revizuiască / depaneze stilul educativ - vor fi nevoiţi să renunţe la a-l pilota pe copilul lor consolându-se doar cu *asedierea exceselor periculoase.* Arahnofobia, amintirile traumatice din copilărie, o relaţie dramatic eşuată, toate pot dispărea. Oamenii de ştiinţă au reuşit să şteargă pasaje din memoria animalelor aceeaşi tehnică putnd fi aplicată la om. Neurobiologii sunt convinşi că pot elimina anumite amintiri din memoria noastră, fără ca procesul să dăuneze creierului. Ei au reuşit să izoleze la ratuşi "molecula memoriei" şi au folosit enzima CamKII pentru a oblitera experienţele traumatice. La fel cum veteranii de război au amintiri crâncene de pe câmpul de luptă, la fel şi ratuşii reţin în memorie momentul traumatizant când au primit un şoc electric, de exemplu. Amintirile au putut fi şterse prin dozajul potrivit de CamKII, iar animalul a dovedit că nu se mai teme de şocuri electrice. Aceeaşi tehnică a fost folosită şi în cazul jucăriilor cu care era obişnuit ratusul. Neurobiologii au reuşit să şteargă de mai multe ori amintirile privind o anumită jucărie. O pastilă sau injecţia administrată unei persoane, în timp ce i se cere să se gândească la amintirea algezică este soluţia pentru viitor, a conchis neurologul Joe Tsien.

Jocurile de influenţă - *Efectul Moscovici* - deşi pentru început din cauza pericolului retrogradării sociale individul aderă la punctul de vedere majoritar, în şi cu timpul printr-un proces, insidios, sursa minoritară reuşeşte să-l contamineze producând modificări atitudinale. ***(ANEXA 9)***

Sleeper-Efect - atunci când o persoană se confruntă cu 2 mesaje (unul livrat de o sursă cu înaltă credibilitate şi competenţă / celălalt - de una frustrată de autoritate) la început e mai mare impactul provocat de primul emiţător, pentru ca mai apoi să crească influenţa exercitată de autorul celuilalt text. *Oamenii acceptă mai uşor acele mesaje la ale căror concluzii ajung pe cont propriu* (Montmollin).

Designer-ul de mobilă HENNING LARSEN a fost consultat de proprietarii unor Cluburi din Copenhaga iritaţi de faptul că majoritatea clientelei se tolănea la infinit doar pentru o cafea . . . Larsen a realizat un scaun care exercita o presiune dezagreabilă / inagreabilă pe coloana vertebrală dacă era ocupat peste 7 min. Scaunul Larsen se poate vedea ``plantat`` prin NEW YORK şi alte sit-uri urbane SUA. Administratorii de Hoteluri şi proprietarii de Cafenele sunt foarte preocupaţi în legătură cu clienţii care au şansa de-a se simţi … confortabil (Sic!). Făcând un studiu prin reţeaua de cazare turistică CONRAD HILTON a observat că pe cele mai comode sofe se prăvăleau cotidian aceleaşi persoane, care deşi erau licit îmbrăcate şi cu maniere advertente nu cheltuiau banii pe alte servicii oferite în Hotel. După un timp însă toate canapelele au ``migrat`` din hol în cea mai fidelă zonă din Hotel, specifică pentru experienţe culinare. Soluţia a fost, aşadar, intuită şi - cu vremea - a devenit vedetă. Holurile noilor Hoteluri au devenit mici iar NetCafé-ul a câştigat un imens spaţiu. Aeroporturile fiind cele mai sociofuge spaţii publice au înfiat si personalizat acest design - în aceste locuri este, practic, imposibil ca 2 oameni aşezaţi pe scaune proxime să poarte o conversaţie standard, oricât de scurtă ar fi ea. Scaunele sunt lipite unul de altul fiind dispuse unul după altul ori spate la spate. Cele care sunt plasate ``Face to Face`` nu oferă mai multe şanse pentru că sunt fixate la distanţe prea mari, orice dialog riscând în atare condiţii să devină ``Conferinţă de Presă``.

Teoria Disonanţei Cognitive este stipulată de Festinger - *individul este în general mai convingător dacă evocă atât argumentele cât şi contra-argumentele aferente mesajului în cauză lăsând astfel interlocutorului libertatea de alegere.*

Adolescenţa e *Vârsta Marilor Întâlniri* cu fenomenul culturii / iubirii / morţii.

Absenţa tatălui din familie prin deces / divorţ dacă nu determină cel puţin alintă inducerea unui comportament homosexual la copii.

Tipuri de căsătorii:

- *deschise* (contează confortul individual şi nu relaţia)
- *semialianţe* (*Logica Diluţiilor* [11] - Nicolae Mitrofan)
- pseudoalianţe (ambii parteneri au viaţa extraconjugală)
- *Modelul Swingers* (cel puţin 2 cupluri acceptă să-şi paseze reciproc şi efemer partenerii)
- *izosexual* (Gay) Olanda, Anglia - cazul Elton John
- om & animal (o femeie & un şarpe) (India - 2003)

GRAFOLOGIA. TIPOLOGII & DIAGNOZĂ

Scrisul are particularităţi diferenţiale complexe. Nu se poate ignora faptul că există diferenţe de scriere la aceeaşi persoană pe o anumită schemă oarecum specifică. Prima lucrare de grafologie a fost scrisă de Camille Baldo (1622). Prin 1871 MICHON i-a dat numele şi a fondat o primă publicaţie privind această problemă. Scriitura umană porneşte, precum se ştie de la modele caligrafice. Se consideră că prin scriitură se manifestă (proiectează) expresii semnificative privind caracterul şi temperamentul. Există, însă problema variabilităţii, nu chiar a scrisului, în general, ci chiar a unei linii. Aceasta poate să se facă (Crepieux - Jamin, *ABC de la graphologie* - 1922) în circa 8,5 milioane de variante, iar cifra 1 (legăturile sale cu alte cifre) poate atinge 857 de septilioane. Calcularea nuanţelor posibile a 62 litere şi cifre din alfabet conjugate, ajung la cifre de 4 + 27 X 100 de zerouri. De fapt, o simplă observaţie confirmă marea varietate a scrierii la persoane diferite. Pot furniza date comparative privind aceste diferenţe modalităţile de scriere mai ales a literei M, a numelui propriu a fiecăruia, numele de oraşe, străzi, etc. Această varietate se datorează varietăţii foarte mari a caracterului, fenotipului, care este sensibil la fiecare situaţie de implicaţie a genotipului

---

[11] *Casa şi copiii împreună - sexul separat. Sexul împreună, casa şi copiii mai mult tu, distracţiile separat. Sexul - parţial împreună, casa numai tu, distracţiile parţial împreună, copiii mai ales tu, banii mai ales eu.*

(temperamentului). Scrierea este o cascadă de gesturi efectuate cu un instrument de scriere ce reproduce modelul literelor folosite în viaţa socială (Hocquart, 1812). Există 7 criterii prezente-n analiza psihofiziologică a scrierii - viteza, presiunea, forma literelor, direcţia scrierii, dimensiunea scrierii, continuitatea, ordonarea distanţelor şi a mărimilor dintre litere, cuvinte. În acest context se manifestă genuri de scriere care se subdivid în specii de scriere, iar genurile se divid în moduri de scriere. Viteza scrierii poate să fie accelerată (rapidă), lansată, lentă, stabilă, precipitată, frântă, hotărâtă, decisă. Există cca. 175 specii de scrieri, scrieri obişnuite, bizare, şi grafeme deghizate, şi chiar aşa numita *scriere albă*, mai puţin semnificativă.

- scrierea inegală este mai ales generată de sensibilităţi mai accentuate
- scrierea rapidă exprimă forţă în activitatea susţinută
- scrierea simplă, exprimă claritate, naturaleţe, spontaneitate (la dreptaci)
- scrierea largă, incompletă (eronată), gladiolată, este a debililor

Cu cât o literă sau alt semn este mai mult sau mai puţin într-o formă deosebită şi restrânsă, cu atât reprezintă mai puţin o trăsătură fundamentală exceptând autografele. Humbert a redus cele 175 scrieri (specii) la 70, conservând semnificaţiile la scrierea joasă, înaltă, hyper-gonică, rotundă, sinuoasă, rigidă şi altele pentru expertize. Nu a păstrat analiza scrierii impedante, convulsive, dezlegate ca şi-a celei foarte complicate. Semnele mici sunt implicate în diagnoza grafologică dacă au destulă frecvenţă, încât să devină oarecum o caracteristică. Dacă sunt rare şi mediocre nu se iau în seamă decât cel mult ca tendinţe. Dacă sunt foarte rare se eludează - din prudenţă. Scrierea cu pixul face literele să aibă relativ aceeaşi grosime. Din aceste motive, nu se iau în seamă decât în cazul experţilor. Dau material de interpretare bun, scrisorile de mai multe pagini, şi autografele. Primul aspect cu relevanţă în expertiza grafologică este procesul căutării semnificaţiei scriiturii ca mişcare fiziologică, fapt ce include calitatea, energia, întinderea şi constanţa, unui fel de a scrie. Semnificaţia este relativă (etiogenie). Oricum semnificaţia implică atenţie privind relaţia complexă gest - cauză. Ca atare, este necesară stabilirea de mare fineţe, pentru grafotem. Ea are în atenţie mediul de provenienţă a persoanei care a efectuat scriitura şi aspecte ce ţin morţiş de persoana respectivă - statut & rol special. Nu trebuie ignorat faptul că această dimensiune a

scriiturii este valabilă mai ales la persoanele adulţi. La copii şi la oamenii vârstnici, scriitura trădează gradul aproximativ de impedanţă / regresie. Viteza scrierii este, importantă, adiţional pentru semnificaţie. Primează pedanţa mişcărilor, exprimabilă prin combinarea literelor (``flirtul`` grafic), armonia sau inarmonia pe acest plan, mărimea, distincţia, ordinea, cursivitatea + contrariile acestora (armonia fatigabilă, asocierea bizară a literelor, lipsa de fluiditate scrisului, textul mărunt). Contează claritatea sau confuzia, simplicitatea sau complicaţia, moliciunea sau fermitatea scrierii (tremurul literelor ``Parkonson`` grafic). Viteza de scriere / lentoarea se referă tot la aspecte temperamentale. Interesează dacă scriitura are detenta lentă şi capătă (împrumută) vigoare sau dacă procesul este invers. La acestea se adaugă prezenţa sau absenţa continuităţii ori a discontinuităţii, omisiuni, repetări, greşeli de punctuaţie, sens. Scriitura inorganizată se datorează mai ales stângăciei de a folosi instrumente de scris. În genere, scriitura inorganizată nu redordează gândirea în condiţii satisfăcătoare privind automatismele. Această formă de scriitură există la toate vârstele. La copiii novici în a scrie este evidentă o creştere progresivă a literelor în fiecare rând, fapt ce persistă la adulţii cu o structură infantilă. Diferenţa de mărime de la prima literă a rândului la ultima se observă a fi cam între 3-9 mm. Prin valorile de diferenţă se exprimă inabilitatea manuală. Aceasta este cu atât mai evidentă cu cât anii de învăţare a scrierii sunt mai numeroşi. Dacă în corpul cuvintelor lipsesc sau sunt inversate, sau adăugate grafeme la inabilitatea manuală se adaugă şi o atenţie slabă sau lipsă de interes pentru scrierea corectă. Persistenţa acestor aspecte deficitare peste 8 ani, dar mai ales la 9-10 ani semnalează debilitate şi apoi întârziere mentală. Absenţa totală de progrese n scriere este expresie a formelor avansate de deficit intelectual (idioţie). Scrisul tremurat (``piftie``) pune în evidenţă timiditate şi teama de a (mai) face rău. După 10 ani semnifică anxietatea de fond. Scrierea grosolană pune în evidenţă lipsa de supraveghere, la fel scrierea cu pete murdare. După 12 ani scriitura dezorganizată este depăşită.

S-a constatat un fapt interesant - ***scriitura tinerilor recruţi, alfabetizaţi în perioada de stagiu sau cu ceva vreme înainte este la fel cu aceea a copiilor.*** Mai semnificative sunt scrierea confuză şi scrierea excesiv spaţializată. Datorită disciplinei la şcoală astfel de fenomene apar mai rar ca şi altele, cum ar fi - scriitura confuză, excesiv spaţializată,

vulgaritate a urmelor scrierii, lentoare excesivă, instabilitate, greşeli ortografice repetate, etc. Toate acestea solicită de fapt forme de autocontrol în scriere şi în consecinţă lipsă de control în cazul prezenţei de astfel de aspecte scriptice. Scriitura foarte spaţializată încurcă pe grafologul debutant. Prezenţa acestei forme de scriere neorganizată indică o persoană non-conformistă adeseori, adică implicând o risipă de energie ancorată savant în mondenitate, imitaţia, lipsa de control. În autografe, se produce adeseori o spaţialitate mai mare a unei litere uneori chiar înlocuiri de litere, omisiuni. Astfel de situaţii pot fi cauzate de motive variate - lipsa de alimentare culturală şi a intereselor etice. Scrierea organizată cursivă, este prezentă la tinerii care abandonează şcoala (pe) la 13 ani. Aceştia sunt mediu dotaţi ca informaţii şi cunoştinţe, dau au o înclinaţie puternică spre auto-perfecţionare, instruire şi adaptare în mediul + anturajul în care trăiesc. La aceştia scrierea se va schimba în timp şi cu el mai mult datorită evoluţiei de vârstă decât achiziţiilor intelectuale. Pe acest din urmă plan mulţi vor *vegeta*. Cei care continuă studiile îşi vor ameliora scriitura printr-o ordonare şi simplificare făcute cu o briză de artist, conservând lizibilitatea (profesorii).

Exegeza Klages **-** analiza grafologică se face pe baza unui document spontan (o scrisoare datată) care include hârtia fără nicio linie. Scrisul pe cel puţin 2 pagini trebuie să fie iscălit şi să aibă un plic cu adresa la care ar urma să fie trimisă scrisoarea.

Forma scrisului proiectează / surprinde deprinderi, caracteristici automatizate ale scrierii, fermitatea, stăpânirea de Sine (scrisul clar / ferm), indiferenţa (scrisul monoton), dar şi natura maniacală şi chiar sărăcie mentală (acelaşi scris, monoton).

Scrisul colecţionarilor - dacă literele sunt delegate (rupte) între ele dar echidistante implică un spor de intuiţie, bogăţia de idei, spiritul de observaţie sau logica. Acelaşi scris, armonios, indică însuşiri elevate spiritual şi dacă nu - atunci probează snobismul şi disimularea. În toate cazurile pune / dispune în evidenţă adaptarea pretenţioasă.

Scrisul ascuţit implică energia, voinţa, independenţa, intransigenţa, inflexibilitatea. *Scrierea lansată (azvârlită)* manifestă vitalitatea, pasiunea.

Scrisul hyper-ornat incumbă minciuna, disimularea dar adoptă (înfiază) şi profilul persoanelor cu o activitate psihică extrem de prolifică, bogată, uneori elocvând mostra de

identitate pentru genii. Nu de puţine ori acelaşi atribut psihic explică scrisul unor persoane agitate, incoerente şi confuze.

Scrisul inarmonios indică instabilităţi psihice, uneori instabilitate morală, egoism dezordonat. Reprezintă caracterul dificil dar şi versatilitatea, absenţa principiilor.

Scrisul vag atrage atenţia asupra sănătăţii.

Scrisul zvelt reprezintă o vitalitate acută, critică.

Scrisul filiform indică amoralul, echivocul, instabilitatea şi imprecizia în activităţi.

Scrisul estetic atrage atenţia asupra sentimentelor nu inapărat fine însă delicate, fragile.

Scrisul inarmonios exprimă temperamentul lent şi ezitant.

Scrisul taumaturgic (``m`` / ``n`` devin ``u``) priveşte fără să accentueze un grad de adaptabilitate, sentimente blindate cu dorinţa de a fi luat (*download*-at) în seamă.

Scrisul dinamic captează semnul unei vitalităţi, entuziasmul. Dacă apare în exces, atrage atenţia asupra unor potenţiale bruiaje mentale.

Scrierea cu litere mici exprimă severitate în exprimarea de sine, dar şi fineţe intelectuală, inarmonios poate indica lipsă de elan şi chiar o meschinărie – tapet, de fond.

Scrisul enorm exprimă vigoare, imaginaţie vie, euforie, entuziasm, orgoliu, dar atrage atenţia şi asupra unor deficite de vedere. Dacă nu sunt doar majusculele prea mari şi ornate atunci se proiectează prin scris o personalitate imagistică, temperamentul sanguin. Astfel este observat ``mariajul`` vanitate (ambiţie subiectivă) – orgoliu (ambiţie obiectivă). Scrisul care pierde, treptat, din gabarit rămânând ferm indică o persoană cu spirit critic, fineţe de spirit, pătrundere. Poate indica şi tendinţe spre oboseală şi aplatizare psihică.

Scrisul infantil are detenta invadată sau marcată de litere mici, ajungând să continue gradual dar ferm cu mărirea lor. Este tipic pentru persoana entuziastă, exagerată - nu de puţine ori - artificială. Probleme deosebite se pun în legătură cu inegalitatea în dimensiunea literelor. Prezintă importanţă în ce zonă are loc o atare ``discriminare``. *Secvenţa superioară* a

literelor cu puncte repartizate pe ``i``, cu liniuţe paraşutate pe ``t`` trasează pentru a confirma inteligenţa - scrierea românească probează cazul diacriticelor (**``î`` / ``ă`` / ``â``**).

Zona mediană a literelor este aria sensibilităţii inclusiv afective. *Parterul* literei trădează zona inferioară, instinctul, erotismul şi inconştientul.

Literele elongate, în sus – surprinde / confiscă o dominaţie a aspiraţiilor, a ambiţiilor, o folosire a inteligenţei şi o exaltare, eventual branşată la imaginaţie.

Inarmonia din zona superioară pune în evidenţă exaltarea şi complexul de inferioritate.

Dacă zona mediană a literei este mai dezvoltată se confirmă o bogăţie a sentimentelor, uneori excese de acaparare. Exagerarea indică supra-estimare.

Zona inferioară emancipată confirmă un prozaism, realism, tendinţe practice şi tehnice, spirit de inovaţie. Inegalitatea şi excesele implicate în zona inferioară a scrisului literelor exprimă teribilism sexual, tendinţe veleitare, ***Sindromul ``EMO``***, etc.

După 1985, termenul ``EMO`` era folosit în muzică, fiind un apendice al Rock-ului de tip ***Hard-Core*** (***Miez Tare***) unde strigatele flirtau pe un tapet semantic de tip Thriller.

Briza a generat un CURENT / TAIFUN neocron proiectat în **Generaţia ``EMO``**

- versurile deprimante exprimă *criza fatică* (emoţională)
- gândurile negre, sau cel puţin ``mulatre``, aleg tricourile stigmat - *Cap de Mort*
- machiaj strident (feminin dar & masculin)
- *Scrisorile de Adio* erup din cultul suicidului
- freza acoperă privirea (dezertare / exil în propria imagine de Sine)
- unghii sunt vopsite în culori sumbre (negru)
- băieţii adoptă un stil efeminat (identitatea ``malaxor``)
- preferă locurile izolate ori cu stigmat pentru enclavele sexuale
- tornada cromatică a podoabei capilare trădează criza rentei afective

Bara literei ``t`` atinge cuvântul următor - spirit deductiv, rebel.

Spaţiul dintre litere rezervă şi înseamnă prudenţa.

Spaţiile inegale între cuvinte indică spiritul de contrarietate.

Ecartul, prea larg între cuvinte şi rânduri certifică nevoia de autonomie, de spaţiu şi independenţă. Rar probează tipul diletant (amatorism elaborat / pasiune artistică).

Sincopele sau fracturile din corpul literelor atrag (momesc) atenţia asupra unor posibile boli (cardiace, respiratorii, vitalitate anemică).

Scrisul condensat dar cu spaţii între cuvinte atestă un rang elevat pentru atenţie. Un astfel de scris, inarmonios, exprimă zgârcenie, chiar haos mental.

Scrisul asediat cu litere marcate de spaţii agasante între ele sau mici bucle intruzive la nivelul unor semne (``o`` / ``a`` / ``g`` / ``p`` / ``d``) exprimă tendinţe de egocentrism, rezervă, prudenţă, dispoziţie spre paranoia.

Scrisul inarmonios verifică disimularea, falsitatea. Când corpul cuvintelor are baza legată cu spaţii între ele, se confirmă plăcerea de a trăi, obsesia de confort şi sociabilitatea.

Modul de orientare al literelor invocă echilibrul endogen al persoanei

Înclinaţia spre dreapta - evidentă tendinţă spre anturaj, sentimentalism.

Înclinaţia spre stânga - penitenţă, stoicism, inadaptare, conflicte afective.

Scrisul orizontal - stăpân pe Sine, echilibrat, refractari la fantezie, predictibili.

Direcţia inegală a literelor solicită gradul de emotivitate.

Direcţia inegală a liniilor - stările de spirit. Urcarea discretă a rândului proiectează ca semnificaţie seninătatea, activităţile forice (plăcute), optimism. Azimutul linear ascensiv

indică ambiţii, aspiraţii, uneori arivism. *Scrisul ``alpinist``* denotă lipsa de măsură, în toate. Coborârea scrisului exprimă stresul, oboseala, scepticismul, melancolia.

Scrierea convexă (mixtă) reprezintă sugestibilitate, instabilitate.

Scrisul concav implică entuziasmul naiv.

Scrisul sinuos (serpentină) evocă mobilitatea psihică.

Viteza mare de scriere (peste 161 litere pe minut) exprimă dinamism, nevoia de regenţă. Viteza exagerată (peste 191 litere pe minut) certifică irascibilism, agilitate maladivă. Viteza inegală arată o instabilitate în atitudini şi relaţii.

Scrierea apăsată cu litere uniforme - dorinţa de a plăcea, tendinţe spre excese, dictatură. *Scrierea inapăsată* (diafană) pune în prim - plan tendinţe depresive.

Scrierea extrem de apăsată (presofilie) se vede pe cealaltă parte a paginii - exprimă forţa, nevoia de-a combate, spirit opozabil dar şi forţă de caracter.

Scrisul cu apăsări brutale şi bruşte pe grafemele finale şi pe barele lui ``**t**`` indică spiritul violent şi, uneori, manierism.

Grafemele finale întărite apar la spiritul critic, combativ, ironic.

Scrierea inapăsată, imuabilă - lipsă de voinţă, inactivitate, apatie.

Semnătura personală este un marker pentru identitatea psihică

Literele mai mari decât cele din text - vitalitate, expansiv, aplomb, prezumţie.

Grafeme mai mici decât cele decât cele din text - modestie, repliere pe Sine însuşi. *Autograful ilizibil* - disimulare, grabă.

Prima literă ornamentată - teamă, precauţie, conştiinţă obscură, impenetrabilă.

Iscălitura pedantă scrisă prea încet - tendinţe maniacale, semicult, ipocrit.

Semnătura cu tendinţe de urcare - ambiţios, intruziv, non-conformist

Semnătura cu tendinţe de coborâre - depresie, laşitate, sabotaj.

*Litera **t** cu înclinaţia barei* (acroşări) scrutează tipul avar, egoist, invaziv.

Cuvântul terminat cu prelungirea liniei finale - generozitate, linguşeală.

Plicul titrează EUL oficial.

Adresa scrisă peste linia mediană - independenţă, originalitate, intelectualism.

Adresa scrisă jos - spirit de imitaţie, convenţionalism, meticulozitate, parolism.

Adresa scrisă sus la stânga - reflexie, ataşare sau acroşare de trecut.

Adresa jos la dreapta - instinctiv, pragmatic.

Adresa jos în stânga - refractar, pesimist.

Scrierea pe plic cu totul diferită de aceea a textului - ipocrizie, bruiaj moral.

Greşeli făcute în structura adresei - tulburări, luptă între dorinţe conştiente şi impulsuri inconştiente, haocraţie, stresul post-traumatic, entropic.

Adresa cu grafeme mult mai mari decât cea din incinta scrisorii - nevoia de a fi integrat / validat social (*dignofil*) şi obsesia pentru decorul endogen (tapet afectiv).

Bochenski - *Subiectul Autorităţii recunoaşte tot ce-i este comunicat de către Purtătorul Autorităţii sub forma aserţiunii şi face parte din Domeniul unde se exercită Autoritatea persoanei regente în raport cu Subiectul Autorităţii.*

Geisser - *Purtătorul Autorităţii reprezintă prima instanţă socială care înţelege că fără o anumită ordine avan-existentă la Subiectul Autorităţii, procesul de învăţare nu poate începe şi nu se poate desfăşura.* Se poate întâmpla ca un om să fie să fie purtătorul autorităţii pentru altul şi acesta în acelaşi timp purtătorul autorităţii pentru el - ambii îşi sunt reciproc autorităţi dar în domenii diferite.

Bochenski - *Există cel puţin un domeniu în care fiecare persoană este un purtător al autorităţii pentru toţi ceilalţi. Exceptând pe Dumnezeu nu există un purtător absolut al autorităţii dar, uneori, se comite eroarea prin care anumite persoane să li se atribuie o asemenea autoritate.* Imaturitatea deşi presupune dependenţă faţă de adult nu înseamnă o etapă negativă ci forţa sau capacitatea pozitivă - puterea de creştere. Nicio autoritate nu trebuie acceptată fără justificare. Autoritatea survine din partea *contractului* (consimţământul) / *expertului* (convingerea / persuadarea) / *arbitrului* (conflictul) / *modelului* (cum ajung ceilalţi să perceapă o situaţie creată şi-n final asumată) / *King* (regentul).

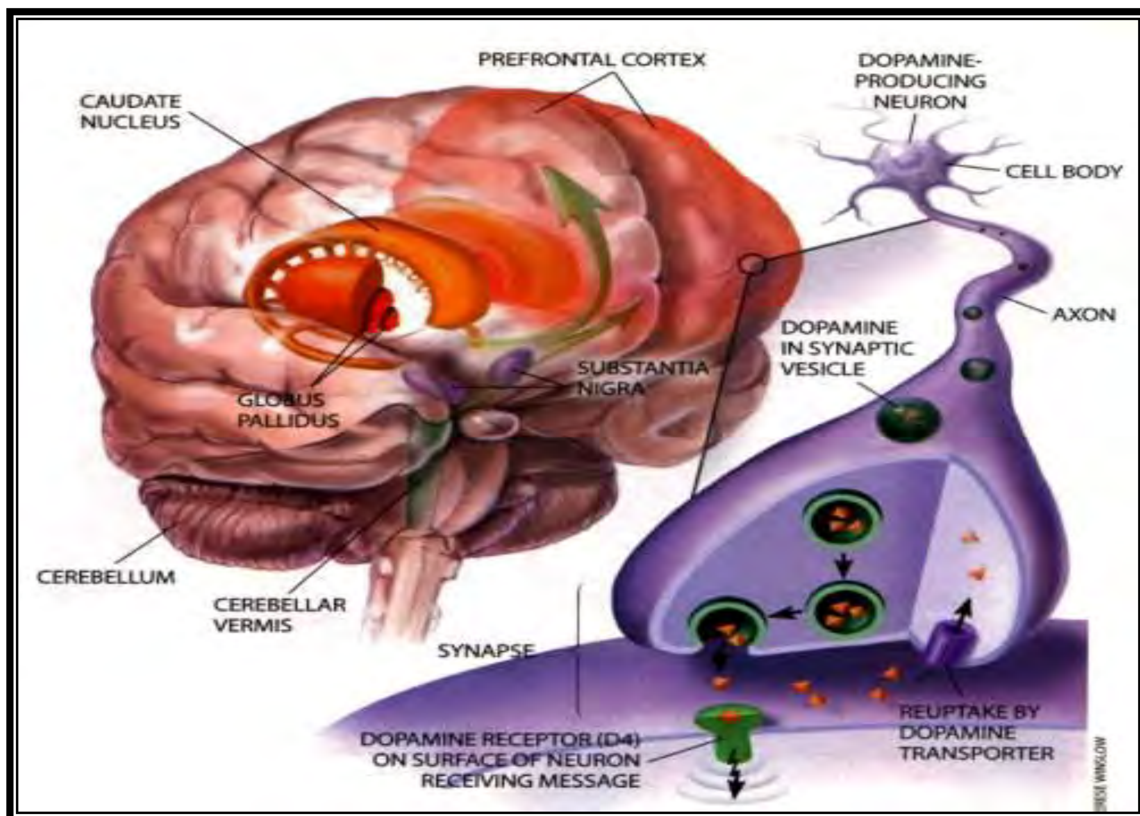
O autoritate deontică este una de sancţionare (doar) *atunci când obiectivele transcendente ale Purtătorului Autorităţii & ale Subiectului Autorităţii discordă şi când corelaţia dintre acţiunea şi obiectivul transcendent al Subiectului Autorităţii a fost creată de voinţa Purtătorului Autorităţii. O autoritate deontică este* una de solidaritate (doar) *atunci când obiectivele transcendente ale Purtătorului Autorităţii & ale Subiectului Autorităţii sunt identice şi când corelaţia dintre acţiunea Subiectului Autorităţii & obiectivul transcendent este independentă sau în afara (diaspora) voinţei Purtătorului Autorităţii.*

Strategii de eludare - toleranţa.

Strategii ale decrementării - tergiversare / răspuns tangenţial / evitarea / generalizarea.

Strategii belice - de putere (*Divide et Impera !*) / negociere (compromisul / afilierea via sistemul acceptat de permisivităţi - interdicţii). Se evită confruntarea cu elevii în faţa clasei deoarece poziţia lor poate câştiga noi aderenţi. Elevul trebuie întrebat dacă disputa este atât de importantă pentru el încât să merite o asemenea escaladare. Nu trebuie proliferate injurii / ameninţări la adresa discipolului. Se va alege alternativa care va da câştig de cauză tuturor părţilor implicate în conflict. Compromisul trasează vectorul negocierii orientat prevalent spre *cine s-a compromis cel mai mult . . .* ``Ingredientele`` puterii - resursele / intelectul / ascendenţa / carisma. Controlul - autoritar / permisiv / pedeapsă – recompensă / sugestie – negociere / ştiinţific. Profesorul - lider autoritar / democratic / *laissez-faire* (intervenţia NU este catapultată direct pe subiect ci survolează / planează asupra mediului amfitrion).
Consilierea - dezvoltare / modelare / taumaturgie / cunoaşterea - sistemică / permanentă / afabilă / naturală - copilul nu trebuie să ştie că este studiat & intimitatea (*Close-Gates*)

Sindromul ``ADHD`` = *Attentional Deficit & Hyperkinetic Disorder*

RELAŢIA *PSIHOLOG - CLIENT*

Implică onestitate / politeţe / afectivitate / cooperare / empatie / confidenţialitate

CONSILIERUL

- răspunde flexibil la solicitările erotemice
- tehnicile creative stimulează subiectul
- direcţionează locutorul să adopte soluţii creative
- conjugă oportun şi prompt factorii personali & contextul
- ţine seama de caracteristicile sociale / culturale
- lucrează asupra clientului şi, fără să impună, totuşi va sugera planul, concret, de acţiuni
- iniţiază discuţii deschise (*Open-Ask*)
- oferă o garnitură variată de soluţii

REVERENŢA

Morala este un cod de valori care vizează acţiunile umane iar etica - ştiinţa definirii şi validării acestui cod. Este pentru client şi garantează dreptul la auto-dirijare. Punctul de vedere, central în consiliere, priveşte autonomia în procesul de alegere şi de luare a deciziei. Consilierul nu va adopta o atitudine de superioritate şi nu va încerca să preia (confişte) controlul. Acesta trebuie să asigure echilibrul stimulare / reflectare.

INDEPENDENŢA

Consilierul este permanent neutru şi analizează doar starea de fapt (*mostra empirică*).

ATITUDINEA

Consilierul rămâne deschis faţă de orice legătură cu o instituţie / autoritate.

Atunci când exercită prin natura atribuţiilor sale funcţii ercitive (asumate) apte să controleze / limiteze clientul trebuie să pună în cunoştinţă de cauză respectiva persoană.

CONFIDENŢIALITATEA

Consilierul transmite, exclusiv, fapte şi nu evaluări.

IMPARŢIALITATEA

Dreptul la alternative este pasat responsabil în sfera de libertate decizională a clientului.

METODA FEURSTEIN ``Face to Face`` CONSILIEREA IPSEITALĂ

Medierea de intenţionalitate & reciprocitate - FeedBack-ul gestionează stimulii inanodini (plăcuţi). Medierea sensului - Izolăm experienţa de învăţare. Pasajul empiric arondat imperativului teleologic este itinerat foileton la nivel cognitiv (limbaj verbal) / afectiv (limbaj para-verbal şi non-verbal). Stimulăm copilul să pună întrebări ori la nevoie este încurajat să ofere explicaţii personale vizavi sau cu privire la situaţia dată ca punct de plecare.

Medierea transcendenţei - printr-un baleiaj controlat şi advertent al informaţiilor - realitatea nu mai este exprimată ci sugerată. Favorizăm gândirea reflexivă prin exerciţiul de transfer alogen pentru învăţare - se trece de la relaţie la corelaţie pe baza şi-n contul dihotomiei intrapolare / extrapolare.

Medierea competenţei - trierea activităţilor asumptizate prin inferenţă se face la nivelul de expertiză al celui care învaţă pentru a se permite / legitima trimiteri la experienţe concrete din viaţa copilului. Răspunsurile licite se cer recompensate. Strategia de succes (eclativă) devansează izocron accentul pe succesul final. Prevalează nu palmaresul solitar ci natura / aportul factorilor responsabili de el.

Medierea autoreglării - facilitează ipsevaluarea şi determină metacogniţia - reflecţia subiectului e catapultată de la înălţimea aşteptărilor asupra propriului sistem de gândire. Feed-Back-ul este iterat la capătul fiecărui exerciţiu de învăţare via Maze-Back prin clivarea problemei în itemi de cogniţie. Scopurile stabilite de comun acord pentru depăşirea unor probleme remise de contingent probează sentimentul responsabilităţii şi astfel imaginea de Sine e ranforsată. Monitorizarea propriului comportament din perspectiva succeselor colportate în geografia eventivă interesează şi califică simţul realităţii de care subiectul nu poate fi străin / indolent.

Medierea participării - Eu sunt câte puţin din tot ce-am întâlnit printre semenii mei.

Medierea individualizării - sentimentul de unicitate legitimează / explică nevoia de autonomie / independenţă via Status / Rol. Subiectul trebuie nu stigmatizat pentru

inevitabile sincrazii ci apreciat în baza calităţilor personale. Prin urmare, copilul implicat / surprins în diverse sarcini specifice propriului stil legitim de învăţare este monitorizat heterocron dar evaluat ipsocron.

Medierea asumării problemelor - se impune nidarea scopurilor în sarcina asumată. Învăţarea de comportamente şi de răspunsuri la comportamente e asumată la un nivel veridic drept accesibil / realizabil prin forţele proprii ale subiectului consiliat. Acesta trebuie să se simtă atras şi nu obligat / somat în realizarea sarcinii.

Medierea provocării interesului - atitudinea este deschisă / adecvată la confruntarea copilului cu situaţii inedite.

Medierea pentru auto-schimbare - proces normal / / inevitabil / acceptabil.
Nu te poţi depăşi pe Sine dacă nu te adaptezi la celălalt - *Eu sunt altul* (Mallarme)

COMUNICAREA NON-VERBALĂ

- Spatele drept şi capul sus, precum şi poziţia trasă în spate a umerilor va sugera interlocutorului încredere în Sine şi hotărâre.

- Poziţia corpului aplecată în faţă cu măsură poate face minuni la un interviu de Job, la un curs sau la o şedinţă, exprimă interes pentru mesajul receptat.

- Poziţia corpului lăsată pe spate, sprijinită de spătarul scaunului poate sugera, din contra, dezinteres, atitudine refractară faţă de anturaj.

- Poziţia corpului cu bazinul puţin împins înainte şi cu mâinile în buzunar, eventual cu degetele mari în exteriorul pantalonilor va însemna încredere în Sine.

- Poziţia liftată, cu mâinile pe masă şi cu trupul aplecat înainte va însemna o atitudine de autoritate, dorinţa de-a se impune.

- Poziţia lăsată pe spate cu mâinile împreunate la ceafă trădează superioritatea.

- Mâinile ascunse în buzunare sau oricum altundeva decât la vedere poate sugera interlocutorului faptul că ai ceva de ascuns.

- Mâinile apropiate cu degetele mari unul sprijinit de celalalt indică încrederea în Sine sau, uneori, chiar aroganţă.

- Mâna dusă la faţă, sprijinind bărbia sau falca este un semn de plictiseală sau de inascultare a interlocutorului.

- Mâinile încrucişate la piept sugerează o atitudine închisă, suspicioasă şi, după caz, o persoana care se apără.

- Mâinile proptite reciproc, eventual jucându-se haotic etalează irascibilitatea.

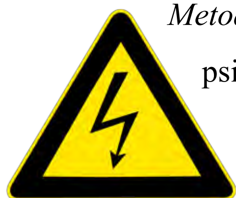
- Gestul reflex de-a scoate ochelarii de pe nas şi de-a plasa unul dintre braţele ochelarilor în dreptul gurii, trădează interesul, uşor impus, de comunicare.

- Gestul de-a duce o mână sau un deget la ceafă arată disconfortul sau dilemă.

- Mâna dusă în dreptul feţei sau al ochilor semnifică minciuna sau lehamitea.

STUDIU DE CAZ

AVERTISMENT:

Metoda Feurstein vizează **consilierea copiilor supra-dotaţi intelectual** dar psihic traumatizaţi sau cu grave şi persistente sincrazii de conduită (turpitudine). *Blisterul semiotic* poate fi asimilat cu un TONOMAT pentru că-n incinta lui se perindă sinoptic matricele de inferenţă, sidiare pentru acest tip de CONSILIERE - PSIHOLOGICĂ.

Raţionamentul Clark - Cauzele problemei ajung să enunţe problema cauzelor . . .
Procesul de conştiinţă poate fi evitat dar ori tocmai de-aceea el va cunoaşte stringenţa unui Recurs. Tonul afabil a iniţiat / promovat dialogul obiectiv şi prin urmare lucrurile au mers - la nevoie îmbrâncite - în direcţia asanării suspiciunilor expediate reciproc. Pronumele de reverenţă trasează şi implică limite imuabile. *Face to Face* nu face apel la acest mod de interpelare. De fapt această viziune e deja implementată adânc şi-n modul de concepere a emisiunilor TV ``Talk-Room`` unde moderatorul şi invitaţii - efebi & persoane senescente - vorbesc la PER-TU. Copilul a dovedit / exersat un real interes în planarea comunicării şi aplanarea intemperiilor acesteia. Deschiderea către exterior ajunge să fie una spre propriul Eu! Detenta consilierii - astfel asigurată - a permis decelarea atitudinilor negative prelevate din experienţa subiectului şi conştientizarea de către Eu a diverselor efecte pasate în timp la adresa imaginii de Sine. Impactul era - prin urmare - dovedit. Stigmatizarea şi sentimentul anexat ei au percutat puternic structurile de personalitate.

Raţionamentul Bower - primează nu atitudinile în Sine ci relaţiile instituite între ele.
Acelaşi act criminal, branşat la context şi statutul social / profesional trasează graniţe impenetrabile (Poliţistul - erou / Banditul - criminal). Valorile impuse social depăşesc individul (anonimul) pentru că interesează / formează / califică persoana lui.

În fiordul acestui raţionament apare briza sau *curentul* de opinie menit să ventileze pozitiv modul de gândire al tânărului. ***Tranşeele cunoaşterii de Sine adâncesc perspectiva***:

``Poate cineva să arunce nu ochii ci doar privirea spre steaua mea?``
``Când te uiţi în sufletul meu ţi-e frică de prăpăstii?``
``E greu să taci cu oamenii?``

Diamantul erotemic reflectă Eul asumat franc dar sau tocmai de-aceea ferm de către Psiholog: ``Umbra poate să facă ce ai spus fiindcă ea reprezintă o prelungire a Fiinţei în Lumina propriei tale conştiinţe. Cine ştie să admire munţii nu se pierde cu firea. Poate fără ea.``

Cum toate vorbesc, răspicat, de la Sine, restul depinde de relaţia dintre cuvânt şi semnificaţia lui care se impune tacit pe dialectul contextului.

Raţionamentul Schargel - Eul se caută / reflectă în apele interioare ale fiinţei.
Copilul a reacţionat hotărât şi prompt:
``Dacă eu am o cavernă afectivă atunci e timpul să mă simt Munte!``

Poţi fi privit / admirat când eşti la înălţimea aşteptărilor. Subiectul intervine:
``Cum să privesc drept în faţă o lume întoarsă pe dos ?``

Nu poţi descoperi pe altul dacă nu te regăseşti / accepţi pe tine însuţi. Replica:
``Eu trebuie să plâng cu lacrimile lumii!``

Raţionamentul Smink - Fiecare tinde să devin stabil prin instabilitate (echilibrul interior). Nevoia de adaptare continuă la Sine ori la altul e moştenită protogenetic şi asimilată pentru a fi cultivată social. Intervenţia clientului apare veloce:

``Toţi mă văd în stare de orice şi bun de nimic ! Aici nu e o contradicţie ?``

Poţi să te descoperi chiar prin tot ce te contrazice, priveşte, condamnă. Tânărul consimte: ``Valorile sunt ca un baraj. Trece de el acela care ştie să-şi menţină echilibrul interior în MAREA odisee spre ţărmul cunoaşterii de Sine . . .

Raţionamentul Reese - Lupta cu tine se dă mereu în teritoriul altora.
Copilul denunţă pentru a vehicula / depăşi o stare de fapt:
``Mă simt intrus în propria mea fiinţă! Cineva trebuie eliminat! Sacrificiul de Sine!``
Clipa este o redută şi prin urmare ea se cere asumată pentru a fi depăşită. Tânărul califică pentru a depana şi specula momentul catalizator:
``Aş vrea să fiu un arbore pentru că vreau să aflu cum e să mori în picioare!``

Raţionamentul Linksman - pentru Sine celălalt este considerat nu rival ci competitor. Confortul afectiv / cognitiv surprinde individul tempestiv / intempestiv prin emulaţie. Tânărul prinde ``din zbor`` metafora:
``Sunt capabil să las îngerul meu păzitor infirm dacă ar fi nevoie să dau aripi viselor de copil! Iubesc mai mult LUMINA decât Soarele . . . ``

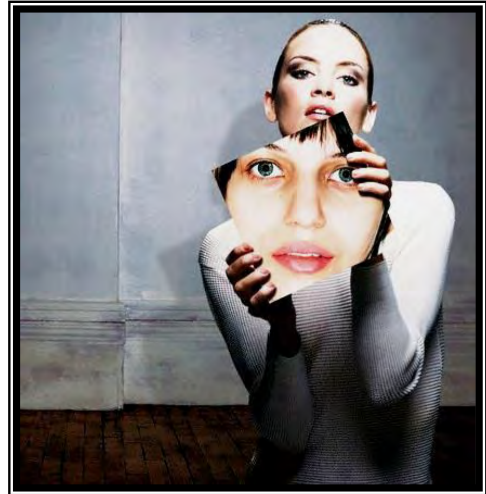
Raţionamentul Troxler - oamenii diferă prin ce arată dar se aseamănă prin tot ce ascund. Ierarhia nu trimite la discriminare deşi o cultivă. Copilul adoptă atitudinea inechivocă:
``Nimeni nu e capabil să mă condamne pe cât pot eu să-l iert . . .``

Raţionamentul Kreider - cine zăboveşte prea mult în intersecţie devine semafor.
Promptitudinea dar şi advertenţa strategiilor de surmontare a diverselor obstacole ating, fără să lezeze, imperativul teleogen legitim / accesibil / oportun. Inferenţa elevului câştigă altitudinea pe care apoi o escaladează precaut:
``Eu nu o să pretind, niciodată, mai mult decât pot înţelege.``

Raţionamentul Brown - tenacitatea şi succesul trebuie recompensate prin renta afectivă. Copilul face pentru a-şi asuma pertinent o recenzie afectivă la nivelul propriului Sine:
``Am învăţat să văd în lacrima mea cum se reflectă chipul tau``
Creativitatea - descoperirea surclasează experienţa ipseitală în acord cu memoria sintală.
Originalitatea - invenţia depăşeşte experienţa sintală în acord cu memoria ipseitală.

Raţionamentul Hale - Pentru a te descoperi este nevoie să renunţi, mai întâi, la tine.
Tânărul intervine prompt şi apodictic pe liziera doctrinei cu privirea agăţată în lianele capcană dar cardinale pentru constituţia psihică / etologică:
``Dacă o să am calea blocată mă voi transforma, la nevoie, în DRUM!``

EPILEPSIA & CO_2

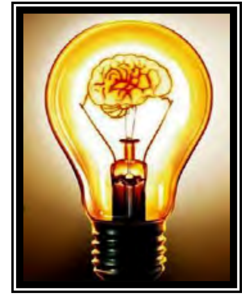

O scădere a nivelului pH-ului din creier, adică o creştere a gradului de aciditate în incinta ţesuturilor, duce la oprirea crizelor de epilepsie. De la buricul sec. XX s-a văzut că dacă un epileptic inspira CO_2, crizele lui erau mai puţin intense. Dioxidul de carbon face ţesuturile creierului mai acide, crizele de epilesie reducând nivelul pH-ului din creier. Această constatare a fost cercetată pe bazele cunoştinţelor actuale de biologie moleculară, de către o echipă multidisciplinară folosind ratuşi modificaţi genetic. Cheia sau yala fenomenului a fost descoperirea proteinei ``ASIC1-a`` la nivelul creierului, din categoria ``canalelor ionice``, cele care facilitează circulaţia între celulă şi exterior. Ratuşii cărora l-i s-a suprimat gena acestei proteine au parcurs crize de epilepsie mai dese şi mai puternice. ``ASIC1-a`` s-a eschivat în a declanşa criza, dar la detenta ei asociată cu o scădere a pH-ului, poate s-o blocheze. Proteina e implicată în activarea neuronilor de inhibiţie - *Exegeza Ziemann* (2008) ``Unul dintre lucrurile cele mai incitante ale studiului nostru, este faptul că pune în evidenţă efectele anti-epileptice importante ale acidului asupra creierului, lucru pe care îl ştiam cu 100 de ani în urma prezentului experiment, dar faptul nu era înţeles şi nici intuit ca fiind menit să identifice rolul proteinei ``ASIC1-a`` **Exegeza *Pascal Boyer* & *Robert Laffont*** (2001) Mulţi profeţi, care au dat naştere religiilor sufereau de *epilepsie temporală*: Buddha / Moise / Sf. Paul & Mahomed căruia îngerul Gabriel i-a dictat *Coranul*, scris de Allah.

* * *

Persoanele cu o mutaţie a genei HFE sunt de 3 X mai expuse la un atac vascular cerebral. Studiul ``Herlev`` University Hospital (Copenhaga, 2008) observă că una dintre acţiunile HFE consta-n creşterea elocventă a cantităţii de fier din organism fapt ce sporeşte şi implică un risc cu 180 % mai mare la cei cu 2 mutaţii ale genei! 1 / 4 europeni sunt purtătorii HFE mutant care incită, astfel, la atacul vascular cerebral (infarct sinaptic).

Dr. Andrew Schwarz (Universitatea Pittsburgh), a spus că ``începem să ne dăm seama cum funcţionează creierul. Asta ne va ajuta să tratăm sindromul Parkinson + Alzheimer şi pareza pe lângă alte boli psihice``. Cu sondele introduse în cortexul unei maimuţ, Computerul a decriptat impulsurile electrice ale creierului pentru a le traduce în mişcări prin braţul robotic, similar celui uman. După antrenament, animalul cu braţele imobilizate, a cinetizat braţul robotic pentru a se hrăni cu bucăţi de fructe. Mişcările braţului au fost fluide şi naturale. Paul Matthew (Clinica *Hammersmith*): ``Există speranţa livrată pacienţilor imobilizaţi de pe urma accidentelor sau cu membre amputate. Am trecut de la ficţiune la fapte.`` Institutul Riken (Japonia) a obţinut ţesuturi de cortex cerebral, ``guvernatorul`` creierului uman, din celule suşă recoltate din embrionul uman. Aceste ţesuturi reconstituite / depanate ar putea bloca maladia Alzheimer prin vaccin. Şi cancerul sau diabetul prin substituţia celulelor, ţesuturilor şi organelor bolnave din corpul uman devin o simplă analiză de cronograf. Institutul Riken (2008) a obţinut ţesuturi de cortex cerebral şi din celulele *suşă pluripotente induse* (IP-S). Acest tip de celule suşă este obţinut altfel, în laborator, pe baza celulelor adulte prelevate din piele sau din alt organ al corpului uman, noul procedeu excizând polemica provocată de chestiunile etice privind sabotarea embrionului uman - amfitrion. Copiii cu un IQ elevat la vârsta de 10 ani au şanse robuste să devină mari amatori de băuturi alcoolice când devin adulţi. Asocierea dintre consumul de alcool la vârsta adultă şi IQ-ul copiilor este mai puternică la fete decât la băieţi, spune Dr. David Batty - Universitatea Glasgow (Scoţia, 2008). Iată o parabolă amuzantă prin raportare la orizontul sumbru remis de exegeză - turma de bivoli se deplasează cu viteza celui mai molcom membru. Când gaşca este vânată, de obicei este ucis cel mai slab şi mai din urmă animal. Această selecţie, naturală, este benefică turmei ca întreg, pentru că eliminarea celor mai slabi depanează viteza şi destinul turmei. Creierul uman poate opera, paradoxal, doar atât de repede cât îi permite cea mai puţin performantă celulă. Consumul de alcool, după cum se ştie, omoară - prima dată - doar celulele mai slabe. Consumul regulat dar moderat de bere distruge astfel cele mai vulnerabile matrice nervoase, creierul funcţionând mult mai repede / eficient. Acesta este şi motivul pentru care aproape fiecare se simte mai deştept după câteva beri . . .

Psihologii britanici au observat că elevii ``aiuriţi``, care se uitau în anumite puncte din spaţiul sălii de curs sau pe fereastra în loc să se concentreze permanent la profesor au rezultate mai bune la şcoală. Cu toate că profesorii îi califica pe aceşti elevi drept visători şi le spun mereu că trebuie să fie atenţi, aceştia sunt cei mai deştepţi din grup, obţinând cele mai bune rezultate la teste. Minorii cu vârste între 4 şi 6 ani aveau mai degrabă tendinţa de a evita sa-si privească interlocutorul direct în ochi dacă aveau de efectuat o sarcină dificilă sau nouă, dar se uitau mai puţin în gol dacă problema era tranşată cu o persoană familiară. Pentru copiii mai mari, refuzul de a privi interlocutorul frontal era mai degrabă asociat cu sarcina complexă decât cu familiaritatea persoanei care îl testa. Studiul arată cum elevii inteligenţi îşi feresc privirea atunci când au de tratat sarcina dificilă sau nouă.

* * *

Psihiatrii au efectuat un studiu prin care au dovedit, în premieră - Clinica *Lapeyronie Montepellier* (Paris, 2008) că prin rezonanţă magnetică nucleară (RMN) pot fi depistate modificările existente în creierul persoanelor cu risc suicidar. Dr. Fabrice Jollant a comparat activităţile cerebrale a 3 grupe de bărbaţi cu pofile psihologice diferite. 13 bărbaţi prezentau antecedente depresive şi tentative de suicid. 14 au trecut doar prin episoade depresive. 16 nu prezentau niciun fel de tulburări, specifice. Autorii studiului au arătat subiecţilor feţele unor persoane care exprimau, succesiv, bucurie şi furie. Cu ajutorul tehnicii RMN specialiştii au analizat efectul pe care îl au aceste imagini asupra modului de funcţionare a anumitor zone ale creierului. Rezultatele - expuse în cadrul colocviului *College de France* (2008) arată că persoanele cu risc suicidar au un mod diferit de a reacţiona la stimuli. La această categorie de persoane, imaginea unei feţe răvăşite de furie le activează foarte puternic o zonă a creierului numită cortex orbito-frontal dreapta. În schimb, la vederea unui chip care exprimă bucurie, este activată discret o altă regiune a creierului, parietală & occipitală. Pentru Dr. Jollant, rezultatele experimentului dovedesc că persoanele cu predispoziţii suicidale prezintă o hyper-sensibilitate la eşec - ele nu ştiu să se bucure. Nu reuşesc să-şi ţină în hăţuri emoţiile şi de aceea este inactivată zona creierului implicată în controlul stărilor afective. Reacţionează mult mai greu la emoţiile pozitive.

CRIMA - ARTĂ

2007 - Guillermo Vargas Habacuc a luat un caine, l-a legat de un perete într-o *Galerie de* ***Artă*** (?!) şi l-a lăsat să moară ``artistic``, lent, de foame şi sete.

Asociaţia ``Biennale Centro-Americana di Arte`` a hotărât că artistul şi-a făcut doar datoria. Experimentul a fost fixat pentru a fi reluat şi-n 2008.

* * *

După lege autostrăzile interstatale (SUA) trebuie să fie 2 km drepte la fiecare 10 km ca să fie folosite pentru aterizare de avioane în caz de urgenţă sau război. Teritoriul sălbatic din Africa este cotat la 28 %. Teritoriul sălbatic în America de Nord este de … 38 %. Atunci când englezii au ajuns în Australia au văzut un animal ciudat care sărea prin păduri. Repede au chemat un băştinaş şi l-au întrebat prin semne ce animal mai era şi acela. Cum băştinaşul repeta "**Kan Ghu Ru**!" ei au adoptat acel nume pentru animal (``cangur``). După mult timp cercetătorii au sesizat că de fapt băştinaşul spunea ``**Nu înţeleg nimic!**``

* * *

Dacă o statuie reprezentând un erou pe cal prezintă exemplarul cabalin cu 2 picioare în aer, personajul a murit în bătălie. Dacă are 1 picior în aer a murit rănit după bătălie şi dacă are 4 picioare pe jos a pierit de moarte naturală… În războiul civil din SUA după conflict se afişau răniţii şi morţii. Când armata nu avea pierderi se posta formula "***0 K***illed" (``0`` morţi). Aşa s-a născut expresia ``***0K***``. Cuvântul *CIMITIR* survine din grec. *KOIMETIRION* ("Dormitor").

În Anglia medievală era interzis pentru cupluri să facă sex fără aprobarea regelui. Când un cuplu dorea copii trebuia să ceară o aprobare scrisă de la rege şi primea o placă pe care o puneau în casă:

"*__F__ORNICATION __U__NDER __C__ONSENT OF THE __K__ING*"

FUCK! De acolo vine (ţanţoş) acest cuvânt.

* * *

Un acid gras descoperit în carnea de peşte poate bloca dezvoltarea proteinelor asociate bolii Alzheimer. Leziunile pe creier, din maladia Alzheimer, se formează prin dezvoltarea proteinelor Beta-Amyloid şi Thau. Studiul a pus în evidenţă faptul că o dietă pe bază de acizi graşi DHA (*Docosa Hexaenoic Acid*) poate faulta procesul, nociv, de emancipare a proteinelor titrate. DHA, un tip de acid gras *Omega 3*, se găseşte la anumiţi peşti - somonul şi macroul.

* * *

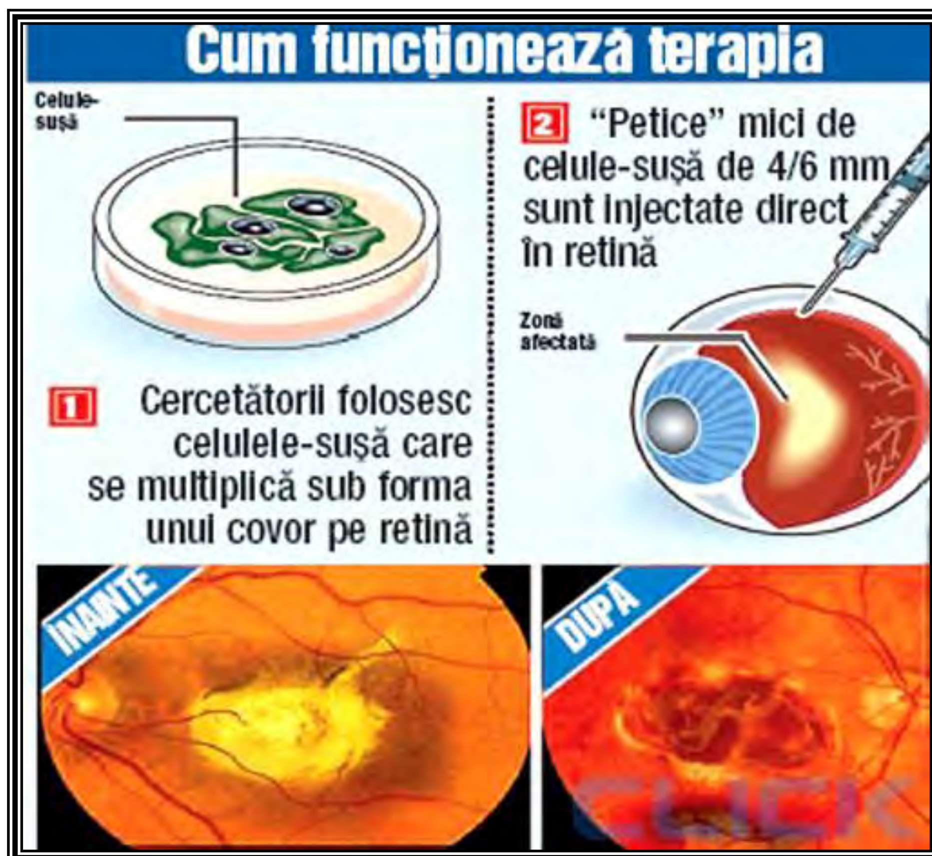
Cercetătorul american CRAIG VENTER a descoperit calea de a determina bacteriile să producă hidrogen. VENTER, devenit celebru în 2000, după ce a anunţat că a reuşit să descifreze codul genetic uman, şi-a anunţat intenţia de a dezvolta primele specii de organisme create în întregime de om. CRAIG VENTER intenţionează să dezvolte în laborator microorganisme artificiale care să producă biocombustibili şi hidrogen, dar care să şi absoarbă dioxidul de carbon şi alte gaze letale sau, cel puţin, nocive din atmosferă. Microbii *verzi* vor fi capabili să digere poluanţii produşi de activităţile umane, dar pot deveni şi o alternativă ecologică la actualii combustibili fosili - petrolul şi cărbunele. Institutul ``Craig Venter`` - Rockville / Maryland (SUA), a depus dosarul de patentare pentru aşa-numita ``Microplasmă de Laborator``, o bacterie artificială creată prin sintetizarea ADN-ului. Institutul revendică proprietatea exclusivă asupra acestui revoluţionar ``organism sintetic cu viaţă autonomă, care poate creşte şi se poate înmulţi``. Bacteria artificială a fost creată de o echipă de cercetători la Institutul, din care face parte şi laureatul Nobel pentru medicină, Hamilton Smith. După 5 ani de eforturi, oamenii de ştiinţă au reuşit să creeze artificial virusul Phi - X174, care infectează bacteria E-Coli. Cercetătorii au

avut imediat revelaţia că pot crea în laborator orice virus (Marburg & Ebola). Vestea *naşterii* vieţii artificiale a ajuns rapid la *White-House* (``*Casa Albă*``) WASINGHTON. *Pentru prima oară, Dumnezeu are un rival. VENTER şi colegii săi au cotropit nişte limite, iar opinia publică nu a avut şansa de a dezbate implicaţiile sociale, etice şi ecologice viitoare pe care le impune crearea vieţii artificiale* (Pat Mooney, *Institutul de Bio-Tehnologie* ``ETC Group``, SUA). Veteran al Războiului - Vietnam, VENTER şi-a câştigat o faimă, greu de egalat. El este fondatorul Companiei ``Celera Genomics``, vedetă după ce-a lansat Proiectul ``Genomul Uman`` în scop comercial. Ţinta era de-a crea o bază de coduri genetice, umane, la care viitorii clienţi puteau avea acces în baza unei taxe. Ideea a fost primită foarte rău de elita ştiinţifică, ambiţionând geneticienii să producă întreaga secvenţă a genomului uman pentru a fi dată publicităţii, pe gratis. ``Celera`` a folosit totuşi ADN-ul de la 5 persoane, între care şi CRAIG VENTER, pentru a genera secvenţa genomului uman. VENTER şi un cercetător - rival - Francis Collins, de la *Institutul Sănătăţii* (SUA - 2000), au mediatizat decriptarea genomului uman. Anunţul, făcut în prezenţa preşedintelui american Bill Clinton, a echivalat cu un adevărat seism pentru comunitatea ştiinţifică. *Institutul pentru Cercetări Genetice* (TIGR), fondat în 1992 de CRAIG VENTER, avea să finanţeze inaugurarea Companiei *Synthetic Genomics* (2005) abilitată să folosească micro-organisme în prealabil bruiate genetic pentru a produce etanol şi hidrogen drept combustibili de alternanţă. ``Pentru viitor genomurile artificiale reprezintă mijlocul - standard pentru a produce aproape orice. Industria chimică va depinde de ele. Sperăm că şi industria energetică. Aceasta e cea mai mare contribuţie pe care o pot avea`` a conchis VENTER, unul dintre ctitorii descifrării genomului uman şi care a reuşit să construiască, în Laborator, un cromozom de sinteză, primul pas spre crearea unei forme de viaţă artificiale (2007). ``Suntem pregătiţi pentru a face trecerea de la citirea codului genetic la scrierea lui``, a precizat VENTER. Cromozomul botezat *Mycoplasma Laboratorium*, copiază părţile esenţiale pentru ADN-ul bacteriei *Mycoplasma Genitalium*. Ulterior deportat într-o celulă vie, preia controlul, creând astfel o nouă formă de viaţă. Se pot realiza medicamente revoluţionare dar şi terifiante arme biologice - mostre imanente pentru constituţia (legislaţia) viitorului OM – ARTIFICAL, o replică sau *Motto* la OMUL BIONIC . . .

* * *

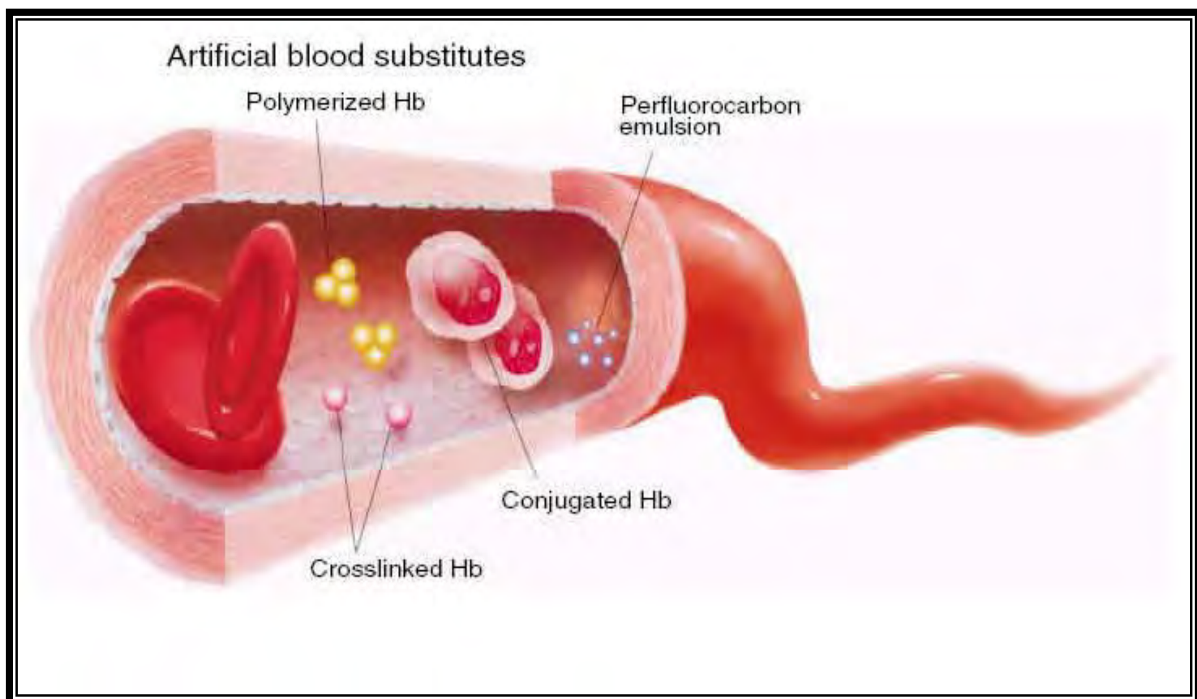
Milioane de orbi din întreaga lume au primit cu imensă bucurie vestea că cercetătorii din Marea Britanie au descoperit un tratament, miraculos, care poate să le restituie vederea. Această operaţie (max. 45 min.) realizată cu ajutorul lotului special de CELULE SUŞĂ, apte să blocheze senescenţa maculară, principala cauză a slăbirii vederii şi premiza orbirii parţiale la cca. 30 % din populaţia lumii. Universitatea Londra - Clinica ``Moorfield`` şi Universitatea Sheffield au lansat, în premieră arma pentru VINDECAREA orbirii. Procedeul constă în injectarea pe zona retinei a unor CELULE STEM, care proliferează în mediul unde au fost transplantate şi preiau, pentru a exercita, funcţiile celulelor bolnave.

``După implantul cu CELULE SUŞĂ, chirurgia oculară va domina terapia pentru a elimina un coşmar - cecitatea (orbirea)``, a declarat Prof. Dr. Pete Coffey. După injectarea cu CELULE STEM, miracolul survine. De la o privire tulbure, inclară, pacientul redistinge, mai întâi culorile, pentru ca mai apoi să vadă (aproape) perfect.

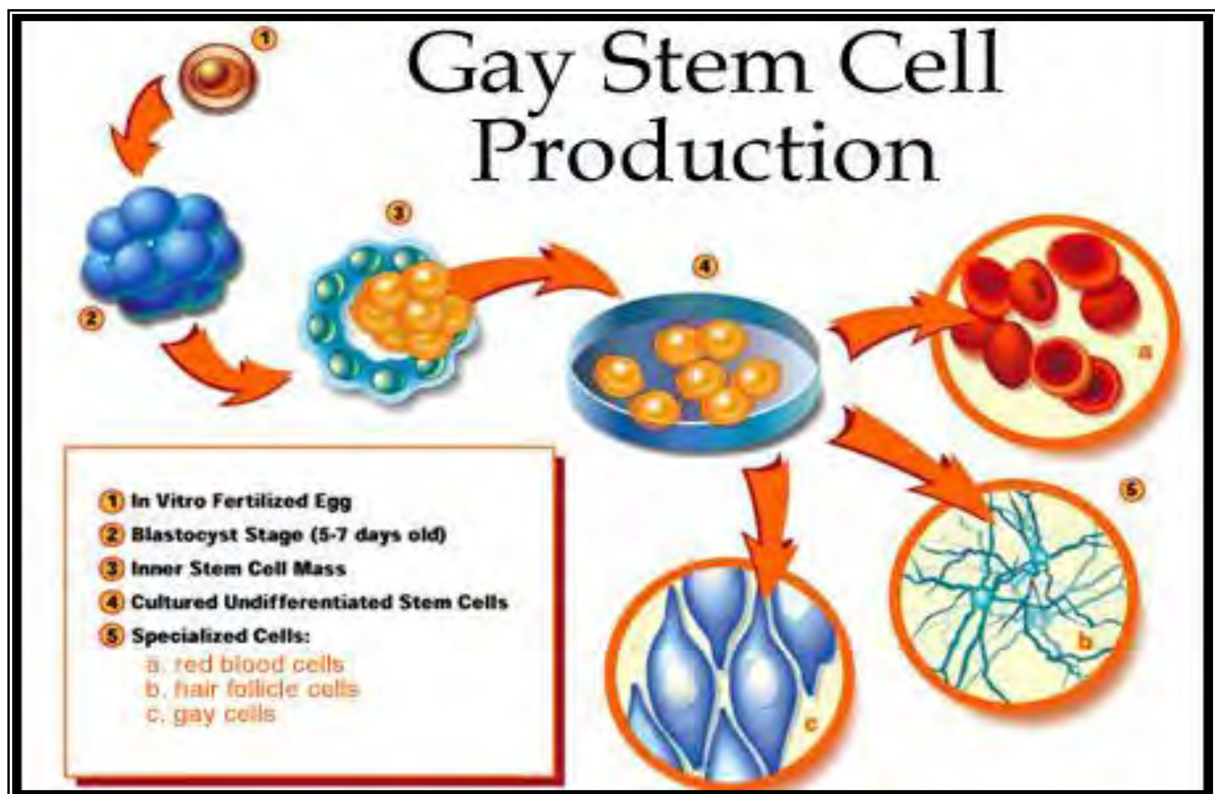

* * *

S-a creat sângele artificial, din molecule de plastic! Acesta va putea fi folosit la transfuziile hematice. Noul tip de combustibil uman are ``alura`` mierii, este mult mai uşor de transportat, nu trebuie să stea la frigider, iar perioada de valabilitate este mai mare decât a celui natural. Sângele poate fi donat oricărei persoane, indiferent de grupa sanguină. Universitatea *Sheffield* a pus formula la punct & virgulă. Sângele artificial este format din milioane de molecule de plastic, asemănătoare, prin gabarit şi formă, hemoglobinelor, celulele roşii care transportă oxigenul de la plămâni la ţesuturi. ``Polimerii (compuşi chimici) vor fi ignoraţi de sistemul imunitar (Dr. Lance Twyman). Sângele din molecule de plastic poate fi depozitat 1 / 4 an chiar la temperatura camerei. ``Dacă faci transfuzie cu sânge artificial, nu mai trebuie să te îngrijorezi că se pot transmite infecţii, precum hepatita sau HIV``, a completat Dr. Twyman, cel care ``a moşit`` 5 ani formula de producţie a sângelui artificial - universal. El poate fi donat tuturor persoanelor, indiferent de grupa sanguină. Prof. Chris Cooper (Universitatea *Essex*) traduce natura sângelui artificial: ``Este vorba despre un substituent pe baza de hemoglobine de la om sau bovină, iar altul pe bază de perfluorcarbon.``

Universitatea Göettingen - oamenii de ştiinţă au prelevat celule medulare de la subiecţi de sex masculin şi au izolat bancul de *celule parentale*, primordiale (STEM) care se pot dezvolta în absolut oricare ALT tip de celulă. Dr. Nayernia a descoperit cum procedura funcţionează şi-n cazul celulelor prelevate de la femele - cobai. Exemplarele decupate au fost stimulate apoi pentru a se dezvolta pur şi simplu. Deşi, în aparenţa, ele arătau ca şi celulele obişnuite, *Marker-ul Genetic* a confirmat faptul că erau de fapt celule spermatice parţial dezvoltate (*spermatogonie*). La majoritatea masculilor, aceste celule se dezvoltă în spermatozoizi maturi. Experimentul a migrat - *Northeast England Stem Cell Institute* – (Newcastle). S-a permis în cele din urmă dezvoltarea spermei din celule prelevate de la femei (!) Nayernia a spus: ``Avem dovezi că este posibilă, cel puţin la cobai``. Spermatozoizii s-au dezvoltat din celule primordiale obţinute pe baza ţesuturilor embrionare (2006). Au fost creaţi 7 pui de cobai, folosind CELULE STEM pescuite de la embrionii de ratuşi în vârstă de 3 zile. Noua soluţie pleacă - ţanţoş - de la celule medulare din organisme adulte. Ambele tehnici oferă cuplurilor - *de acelaşi sex* - şansa de a îşi concepe copiii prin furnizarea exclusiv a unuia dintre cele 2 ingrediente, magice - sperma (GAY) & ovulul (LESBIENE).

* * *

Poveşti cu GAY au fost introduse în diverse şcoli primare din Anglia. Iniţiatorii proiectului *No Out-Siders*, Universităţile *Sunderland & Exeter & UK Institute 4 Education* doresc ca *homosexualitatea* să fie privită, normal, încă de la vârsta fragedă. Acest Proiect este sprijinit chiar de *Sindicatele Profesorilor* din Marea Britanie**.** Seria include o poveste despre un prinţ care respinge dragostea a 3 prinţese frumoase înainte de a se îndrăgosti de un bărbat. O altă poveste se referă la o fetiţă spaţială cu 2 mame şi una despre puiul de pinguin cu 2 tătici. Pentru implementarea Proiectului s-au investit 600.000 £ din bani publici.

BISERICA din Occident pune *cătuşele pe tort* . . . DELEGAŢIA formată din Pastori & Ambasadori Ectenici de la Catedralele Stockholm & Uppsala a defilat la GAY – FEST (2007) fluturând *Dragostea e mai puternică decât orice.* Scopul iniţiativei Bisericii este acela de-a rupe (deflora) tăcerea mare a maselor cu privire clară la comunitatea LGBT (lesbiene / gay / bisexuali / trans-sexuali). *Biserica noastră este deschisă. Fiecare merită locul său* . . . (Anna Katrin Bosbach, PASTOR - Catedrala *Uppsala*)

Suntem martorii unui proces complex de extirpare a prejudecăţilor la nivelul memoriei colective. *Toleranţa valorilor* (Occidentul) caută să invadeze pentru a domina şi expulza *valoarea toleranţei* (Orientul). Cea mai bună imagine solicită un contrast pe măsură . . . Lumea, ca atare, îşi probează echilibrul la extreme. Vom semăna foarte mult cu ceilalţi şi tot mai puţin cu noi înşine - la fiecare 40 secunde un om se sinucide (*Organizaţia Mondială a Sănătăţii*, 2007) Peste 10 % dintre persoanele care s-au sinucis în New-York au venit special pentru acest lucru, potrivit unei expertize care vorbeşte răspicat despre un sindrom nou - <u>Suicidul</u> <u>Turistic</u>. (*Academia de Medicină* – SUA, 2007) ``Nu cred că mulţi dintre noi ştiu sau îşi imaginează că unii vin special la New-York doar pentru a-şi pune capăt zilelor``, a declarat Psiholog David Vlahov. Circa 274 de persoane, care n-aveau domiciliul în respectivul megalopolis (NY), s-au sinucis la New-York (Manhattan) pe cronoductul 1990 - 2004. Majoritatea a plonjat în gol de gol de pe Pod / *Zgârie-Nori*.

Sinuciderea într-un loc istoric ``garantează o notorietate imposibil de obţinut altfel pentru aceste persoane``, a explicat Richard Seiden (suicidolog). *Serotonina* este o substanţă gestionată de creierul uman şi ea reprezintă marker-ul neural asociat frecvent şi elocvent cu impulsul spre autosabotarea fiziologică. Orice sinucidere este la început o tentativă de-a capta şi dresa renta afectivă din partea celor care au generat frustrări greu de surmontat. Multe persoane care vor să se omoare aleg locuri celebre pentru a trece în cealaltă lume printr-o sfidare stupidă şi irepetabilă a stării de anonimat emoţional. Preţul ei se răscumpără dar cu propria viaţă. E un altfel de testament. Unul scris cu sângele victimei de la înălţimea aşteptărilor, disperate şi ultime.

SINUCIDEREA nu este invenţia stresului urban ci o proiecţie tragică dar elocventă a propriei noastre constituţii (legislaţii) organice! Metabolismul uman e familiar cu *suicidul* tradus prin ***Apoptoză***, un proces apt să determine autoextincţia - celulele din corp se obligă să-şi provoace propria dispariţie! Aceasta se întâmplă atunci când ***apoptoza*** sau *moartea celulară programată* constituie pentru a restitui forma de ***sinucidere*** aleasă de celulele iremediabil lezate, fiind implicată în variate procese fiziologice: reglarea sau depanarea sistemului imun şi patologic - apărarea imună antivirală / anticancer.

Aşadar, NU doar SINUCIDEREA face parte din viaţă dar şi viaţa - genetic - face parte din SINUCIDERE . . .

* * *

Uitaţi blugii şi tricourile decoltate! Revine în forţă uniforma şcolară! (24 MARTIE 2007, *Jurnalul* ``TVR``) titlul mesajului sugerează mai mult decât exprimă. Primul pas spre manipulare . . . Oana Badea, *Consilier* la Ministerul Educaţiei, Cercetării & Tineretului, a subliniat apăsat faptul că *Legea pentru Siguranţa în Şcoli* prevede doar prin votul prealabil al Comitetelor de Părinţi / Elevi apelarea la semne distinctive **SAU** uniformă . . . şi asta nu pentru estetica / prestanţa instituţională ci din raţiuni alocate securizării actului educaţional. Una dintre mame itera la *JURNALUL* ``TVR`` (24 MARTIE 2007): ``Uniforma este necesară fiindcă NU toţi copiii pot să se îmbrace la fel``. Se remarcă ascunsă prezenţa ideii de UNICA FORMĂ, tolănită de la un capăt spre celălalt al frazei.

Alura persoanei juridice dă faliment prin raportare la imaginea propriului copil. ``TVR`` amintea printre şi dincolo de altele faptul că HARVARD & YALE au făcut din UNIFORMĂ un Brand instituţional. (JURNAL, 24 MARTIE 2007) Este important de la altitudinea marilor aşteptări să aruncăm - fără să abandonam - o privire în prăpastia devenirii spre ce semnifică HARVARD & YALE pentru a demola atitudinea injustă care vrea să impună acolo unde nu poate convinge - multe voci, unele deja răguşite clamează obsesia de-a copia şi noi, ca la ora apusă de *Caligrafie*, exemplul marilor *Şcoli din Apus* pentru o reformă instituţională apetisantă.

E riscant să pretinzi mai mult decât poţi înţelege. Colegiile HARVARD & YALE au erupt juridic din societăţile ectenice - Preşedintele instituţiei era PASTOR. Emanciparea lor s-a produs / explicat doar prin conflict - unul din care religia protestantă dominată de forţele (prea) liberale s-a declarat, în cele din urmă, depăşită şi-ntr-un fel pe cale de consecinţă, anacronică. ``Pentru prima oară în istoria omenirii legătura dintre educaţie şi formarea de caracter, prin învăţătura morală + religioasă a fost voit abandonată!`` (Page Smith, *Ucigând Spiritul*, Editura *Wiking*, New-York, 1990)

Ca reacţie la umilirea juridică, pentru a evita un genocid instituţional, denominaţiile protestante aveau să deschidă zgomotos porţile propriilor Universităţi în numele / prenumele nevoii civice de religie. După cum s-a înţeles sau măcar intuit aceste şcoli paraşutate din ideea (lezată) de protestantism n-au mai exprimat în *Psihologia Colectivă* decât un pseudonim acostat disperat la ţărmul compromisului - deja în şcolile academice concurente regenţa clericală a fost demisă. Noua elită universitară era compusă din oameni de afaceri, avocaţi, bancheri şi magnaţi din lumea transporturilor de cale ferată . . .

Protestantismul, supus noilor determinări, a continuat influenţa asupra societăţii americane, pluvionată de imigranţi. Educaţia prezuma astfel o mentalitate antagonică prin raportare la generaţiile de imigranţi.

UNIFORMA - *unica formă* din şcolile HARVARD & YALE a devenit un fel de ADN social, ancorat şi refugiat în hemoragia acelor vremuri din care clipele au trecut rănite sau mutilate în tranşeele Istoriei . . .

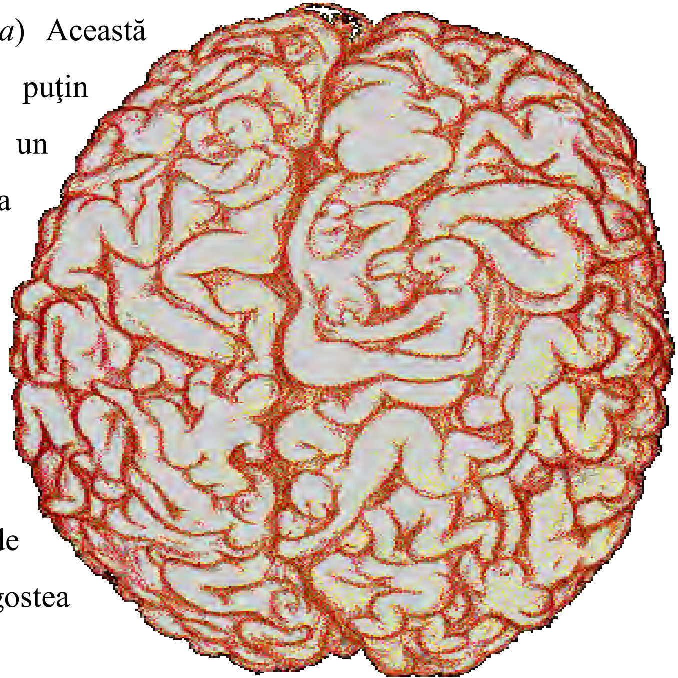
ROMÂNIA - aproape 20 % din liceeni au consumat alcool în şcoală. (*Adevărul*, 03 MAI 2007) CLEPTOMANIA asociată discret dar ferm cu DEMOCRAŢIA (Demos = Popor & Kratos = *Conducere*) a trădat concubinajul din care s-a născut o percepţie clandestină pentru limbajul cotidian dar definitorie pentru psihologia tinerilor - CLEPTOCRAŢIA. Şcoala de astăzi se află într-un colaps semantic. Fuga de alţii sau de răspundere fără să fie sinonime îşi dispută pentru a condamna aceeaşi fiinţă. Principiile de viaţă, altminteri sănătoase - tun, pe care sistemul de învăţământ le promovează şi apără curricular, din păcate *chiulesc* în masă dincolo de pragul clasei. Libertatea este fără de preţ şi ca atare ea nu face pentru a satisface ori depana obiectul conştiinţei ignorând *Bursa de Valori* pe care un adolescent, de regulă, iniţial este solicitat şi nu tentat ori invitat să le aspire. Acestea ajung să-l invadeze şi-n cele din urmă să-l constituie / restituie în relaţia cu lumea şi propriul Sine. ***A fi autentic este mai important decât nevoia de conformism***. Elevii (52 %) aleg alcoolul pentru că-i exprimă mai bine şi le redă curajul! Cazul elocvent şi cât se poate de alarmant se leagă fedeleş de studentul provenit din ASIA care s-a sinucis după ce a provocat cel mai violent atac armat developat într-un mediu academic - Universitatea ``Virginia TECH``, SUA) Atunci, pe 16 APRILIE 2007, atentatul s-a finalizat cu 33 de morţi. Majoritatea actelor de suicid / omucidere şi violul au fost prezumate printr-o doză de alcool. O lume în care textul caută să devină pretext provoacă inflaţia de cuvinte în Gramatica devenirii bântuită nevralgic de sensul tot mai greu de acceptat al unei vieţi care se perindă arogant sau lasciv prin faţa tânărului precum FATA MORGANA, după care cel care tot aleargă spre infinit riscă, până la urmă, să devină - el însuşi - parte din finit.

Savantul Umberto Veronesi - *Specia umană evoluează dinspre Modelul Bipolar (homo / hetero) spre Modelul Unic (bisexual)* (2007).

Diferenţele masculin – feminin intră în carantină. Bărbatul care nu mai e obligat să lupte pentru supravieţuirea incertă, sălbatică, liminală, produce tot mai puţini hormoni specifici, androgeni. Milioane de femei expulzează, de pildă prin micţiune, diverse anticoncepţionale (estrogen artificial). Aceşti hormoni NU dispar în natură. Mediul este astfel invadat de hormonul sexual feminin - estrogenul - care odată ajuns în solul fertil şi-n apa de băut contaminează ambele genuri - masculin / feminin. Unii se îmbată cu apă chioară / oarbă dar toţi bem apă. Tinerii sunt cei mai expuşi la bruiajul performanţelor sexuale - vitalitatea spermatozoizilor a scăzut la 2 / 3 după ultima *Conflagraţie Mondială* fapt ce-a determinat soluţii inedite - *Banca Seminală* (Danemarca) problema radiază catenar asediind (şi) modul prin care oamenii se identifică / oferă în partajul erotic / social. Băieţii preferă plete şi accesorii feminine ori specifice genului masculin în paleo-civilizaţia umanităţii (brăţară / cercel / colier). Destule fete au părul scurt şi preferă pantaloni. Funcţia sexuală după inaugurarea clonării intră sub escorta mai pertinentă a influenţelor epistemice / culturale. Fetele care au privirea ``burghiu`` masculină au trecere la Casting. Bărbatul robust cotropit de o gloată de muşchi indică imaginea ce trimite acum spre maimuţă pentru că astăzi este şarmant noul tip - cel atins dar nu lezat de efeminism. Pletele băieţilor indică la nivel preconştient (sediul amintirilor) apetitul pentru incontinenţa afectivă ori sexuală - virilitate. Niponii adolescenţi adoră părul vopsit cărunt fiindcă această cromatică este asociată la nivel infrapsihic şi ineluctabil, cu maturitatea, vârsta libertăţii personale, a emancipării de sub tutela parentală. Tunsoarea *Creastă de Cocoş* trădează şi exploatează nevoia de afirmare peste cea de conformare. **Cenzura socială (HOMO) intră-n colaps natural, intim. Azimutul erotic amendează conservatorismul - actul sexual HETERO iterează pentru a depăşi conduita GAY prin relaţia anală. Doctrina filmelor (pretins) HETERO elocvează lesbianismul.** Revistele PORNO se citesc doar cu o mână. Industria *Hot-Movies 4 Adults* a făcut dintr-un item cenestezic (părul) condiţia pentru actul sexual care fură pentru a-şi asuma discret dar ferm tenta liminală spre incest / pedofilie - actorii, prin epilarea pieptului şi a zonei inghinale sunt ``copiii cei mari`` care au plonjat în escapade sau orgii sexuale. Un fel de regresie spre impulsurile native, perverse, atavice . . .

Noua Zeelandă & Australia au legalizat prostituţia chiar pe stradă (!) *Revoluţia va fi anatomică sau culturală*? Răspunsul vine ca o rachetă lansată din buncărul unei viziuni, incendiare: ``Ambele. Peste 2 generaţii orientarea bisexuală va deveni societate``. (Umberto Veronesi - Universitatea *Sapienza*) Această egalitate, intuibilă, dacă nu implică cel puţin incită *aplatizarea* . . . Accentul trece ca un pieton grăbit de pe educaţie pe zebră la colţul intersecţiei unde orgoliul şi frustrările îşi dispută / trădează prioritatea tocmai spre ***nevoia*** sexuală (procreare - timpul *prizonier*) pentru a instaura ***doctrina*** erotică (Loisir - timp *liber*) Iubirea imorală (sabotează valorile) tinde spre una amorală (ignoră valorile - dragostea ``nebună``)

Macedon, Aristotel, Michelangelo, Proust, Gide sunt exemple izolate sau, mai bine spus, celebre din lumea GAY. Astăzi s-ar fi simţit dacă nu flataţi cel puţin integraţi.

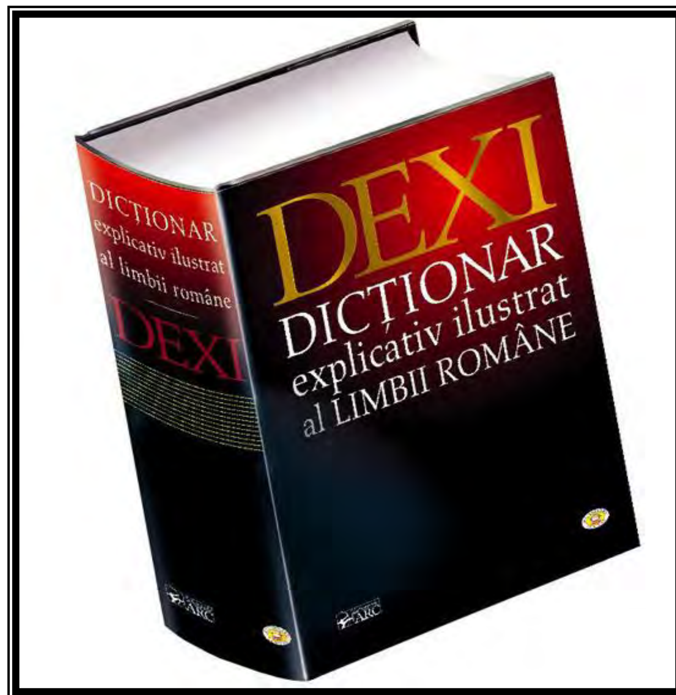
Concluzia savantului Veronesi se cramponează de VIITORUL *bisexual*, ca nişte cătuşe de propriul lor prizonier - totul vine însă din TRECUT. Aşa ca un fel de amintire - dezertor pentru memoria umanităţii şi-n amintirea ei! Identitatea sexuală şi filosofia orientării sunt convocate în paradigma unei gândiri paleocrone, şi-n acelaşi timp, futuristă: ``Iubirea faţă de tineri e mai nobilă fiindcă solicită procrearea NU a celuilalt trup ci a sufletelor`` (PLATON - *Grecia Antică*) Graniţa dintre EU şi ceilalţi este *CRATIMA* - bastard în căutarea propriului drept la cuvânt. Societatea bisexuală intuită ferm de Veronesi va avea, credem noi, mai mulţi eroi decât martori, mai multe interjecţii decât prelegeri . . .

``*Du-te în P*Z*A mă-tii!*`` ``*Du-te în P*LA mea!*`` ``*Îmi bag P*LA!*`` ``*A sta cu P**A în mână.*`` ``*A face L*BA*`` Dacă sunteţi de-a dreptul şocaţi aflaţi că NU e cazul şi pentru autorii cărţii (*Universitatea* ``Alex. Ioan - Cuza``, IAŞI) unde aceste expresii *zburdă* în format complet (!) pe temeiul că sunt ``populare``.

Coordonatorul *DICŢIONARULUI EXPLICATIV ILUSTRAT AL LIMBII ROMÂNE* * (DEXI, 2007) Eugenia Dima, cercetător ştiinţific (*Institutul Lingvistic* ``A. Philippide``) pune punctul pe ``i`` sau cel puţin aduce pe acel ``i`` sub punctul de vedere - incitant pentru statutul acordat termenilor în cauză:

``La nivel popular aceste cuvinte NU sunt obscene - doar la rangul academic. În *Dicţionar* nu am vrut să omitem aceste cuvinte care aparţin limbii române.``

Pe graniţa dintre popular şi bădăran acest LEXOGRAF vine din mediul elevat, academic. Impactul social poate duce la un *crater* mai mare decât *Planeta* pe care DICŢIONARUL, asemenea unui *Meteorit*, a fost decis să aterizeze . . .

Din ce în ce mai multe persoane au darul (furat) de a-şi mina sistematic propriile raţionamente la capătul cărora se perindă, lejer sau clandestin, concluzii limitate, perimate şi expirate. Discursul surprins în prăpastia ipocriziei sau ilarităţii face ``alpinism``. ``O gafă este atunci când un politician spune adevărul``. (Michael Kinslay) Într-o lume tot mai nebună a fi normal ţine de minoritate şi-ntr-un fel sau celălalt chiar de sentimentul izolării. Dacă unii fac pe proştii asta nu obligă propria soartă ca în timpul rămas ei să fie totuşi, sau din nou, deştepţi. Mezina din familia Preşedintelui BĂSESCU, a ţinut să facă de pe reduta scandalului invectivelor tatălui ei la adresa unui om de presă privat de propriul Mobil, următoarea declaraţie - bombă (grenadă):

``Unchiul meu Mircea Băsescu s-a adresat fetelor din familie cu apelativul ***păsărică***. Ce exemplu, mai clar, să dau că nu s-a pus vreodată problema de rasism atunci când tata a numit-o pe Jurnalista de la acel post TV ***ţigancă*** de vreme ce în fiecare vară şi pe mine mă face la fel . . .`` (Ziarul *Libertatea*, 25 MAI 2007)

S-a vrut şi confirmat branşarea perfuzii a imaginii parentale pălită (anemiată) serios de pe urma accidentului verbal empiric invocat. Elena Băsescu a uşuit din propria declaraţie un adjectiv pe care nu-l mai reproducem aşa cum din speculă odorifică a ţinut să precizeze, la nervi, *Preşedintele - Jucător TRAIAN BĂSESCU.* Deşi Grădina Domnului este mare, se găsesc destule persoane care sar gardul . . . Fiica Preşedintelui ROMÂNIEI face pentru a remorca din pripă o corespondenţă cel puţin naivă între gestul blindat afectiv, familial (***gluma***) şi contextul public unde - aceeaşi atitudine orală - confiscă pentru a trăda la nivelul funcţiei de rol mediatic semnificaţia opusă, calcitrantă - ***insulta***. Dacă la un om când pui într-o ureche lanterna aprinsă observi - instantaneu - că îi strălucesc orbitor de tare ochii, atunci înseamnă că, din şi printre păcate, lumina nu a putut întâlni nimic în drumul ei prin capul gol evadând direct pe calea . . . privirilor. La unii mintea ***zboară*** până când devine ***păsărică.*** Invazia de stoluri întregi provoacă ambuteiaje, din fericire, doar pentru cei ***încuiaţi*** … la minte pentru ``inventar``.

Copiii triază competenţele celor abilitaţi să-i formeze. Acest proces capătă profil juridic. În Germania un grup de adolescenţi a deschis propria unitate de învăţământ (*Methodos School*, 2007) unde au fost angajaţi profesori care predau după Curricula stipulată de fondatorii - discipoli. *Autoritatea informaţiei* (competenţa) amendează *informaţia autorităţii* (modelul) prin transferul / exilul de putere instituţională de la adult spre minor, de la cauză (profesor) spre efect / Feed-Back (elev). Există un conflict semantic periculos de vreme ce FAMILIA stă, în percepţia tinerilor, pe primul loc la distanţa maximă faţă de societatea - matcă îmbrâncită, cum aţi intuit, pe ultimul loc. cu toate cca. 60 % dintre voluntarii la un studiu pentru diagnoza morală au declarat că NU se simt mai bine în propria familie. Conformismul este asimilat sau cel puţin aspirat / ventilat şi compostat în opinia adolescentului ca o formă de alienare. După cum se vede *gaşca* devine o *societate – diasporă*. Toate frustrările prezumă pentru a deporta şi permite o agresivitate, ambele ţinute prizonier în lesă pentru a fi dresate sau cel puţin stăpânite în şcoală sau de părinţi.

Violenţa se refugiază sub umbrela trupei de cartier - libertatea de opinie alungă dreptul la conciliere prin teribilism, singura modalitate prin care tânărul accede dinspre o lume ipocrită (Moş Crăciun & Barza ``mesager natal``) la statutul de tip autentic în goana lui disperată şi cu ochii închişi, spre el însuşi, refractar sau indiferent la toţi cei care nu (mai) fac parte din lumea lui. Vânătorul orb devine vânat în propria lui rătăcire, interioară. Nu gratuit elevii de liceu paraşutează atenţia cel mai mult pe atmosfera intolerantă din şcoli. Individul ameninţă pentru a depăşi sau confisca persoana . . .

Dovada? Mariajul imoral dar elocvent al valorilor antagonice - Miliardarul Bill Gates, Isus + Hitler au acelaşi domiciliu în lumina Modelelor la care se raportează tinerii români. Liceenii se vor ca filosoful Gabriel Liiceanu care a fost acuzat de plagiat fiindcă s-a dovedit c-a înfiat pasaje prin traducerea unor secvenţe din opera lui Heidegger (``Repere pe Drumul Gândirii``, Editura Politică, Bucureşti, 1988). Aşadar NU creditul moral contează ci maniera prin care acesta este speculat şi investit pentru a fi rambursat la nivel public . . .

Elevii / studenţii români sunt făcuţi din contraste şi marcaţi de ele - se declară *rebeli, stresaţi, egoişti, moderni, efervescenţi, dezorientaţi, materialişti*. Părinţii lor sunt clasaţi drept *comunişti*, *expiraţi* şi … *liniştiţi*! Realitatea condamnată este totuşi acceptată: participanţii la sondaj, recoltaţi exclusiv din mediul urban, au indicat FAMILIA ca lider topic pentru că *aşa trebuie să fie, este cel mai important lucru în viaţă, oferă ajutor financiar şi moral.* Vicevalorile, prin raportare la cele titrate anterior, sunt: *prietenii, şcoala (<u>teoretic</u> mă pregăteşte pentru viaţă), banii (``ochiul diavolului`` doar dacă sunt prea mulţi), societatea (coruptă).* Modul de-a trata contextul alocă spaţiu pentru forme de extremism - *un Gay este tolerat dacă stă cuminte la el în casă . . . Rromii sunt asociaţi cu furtul, violenţa şi crima.* Cei interpelaţi au spus că *şcoala este impotentă - nu poate oferi educaţia pentru viitor . . .*

Studiul ``Valorile Tinerilor Români`` a fost publicat pentru Exegeza BRITISH COUNCIL (2006). Nu sunt agreaţi profesorii supăraţi, care ignoră alte păreri ori se enunţă subiectivi la notare. Tinerii preferă un alt tip de şcoală - prin serviciile media (*Discovery Channel*, *National Geographic* + INTERNET). Acesta este un semn pentru alt consemn - programa şcolară NU scrutează matur orizontul de aşteptare al elevului. Mulţi dintre noi după ce fac socotelile cu propriul lor destin, trag linie şi se culcă lasciv sub el . . . Tinerii însă au dovedit că important NU este ce ai făcut cu anii din viaţa ta ci cu viaţa din anii tăi.

Autopsia clipelor moarte suscită pentru a trasa vectorul conştiinţei postume la orizontul din urmă al conştiinţei . . . Tipul de relaţie, intimă, al Prof. CORINA VASILE cu BOGDAN COSTACHE (elev - adult) a incitat mai mult decât a convins. Ministrul Educaţiei, CRISTIAN ADOMNIŢEI: ``*Relaţia Profesor – Elev atunci când nu e morală rămâne, totuşi, LEGALĂ*`` (*Evenimentul Zilei*, 02 IUNIE 2007)

Poate vom dinamita confortul psihic obsesia de retenie juridică dar trebuie să precizăm că-n realitate iubirea NU e o tentaţie care să ţină morţiş de Bursa Valorilor sociale pentru că scrutează dincolo de ele la cea mai teribilă ODISEE a fiecăruia dintre noi - spre celălalt în MAREA tăcere dintre cuvinte acolo unde pentru a trăi orice VAL caută să devină ŢĂRM prin cea mai delicată evadare - *Ce e dragostea? NEVOIA de-a ieşi din tine însuţi* (Baudelaire) Adolescentul (viitorul) se percepe în Diasporă sau contra-timp atunci când este raportat (deferit) la propriul prezent. Iubirea NU e o ţintă ci refugiu pentru că exclude falimentează judecăţile de valoare - *Cu cât gândeşti mai mult cu atât iubeşti mai puţin* (Balzac) Prof. CORINA VASILE nu a mai luat în seamă doctrina impusă de *Biserica Adventistă* din care a decis să facă parte şi ignora starea ei civilă, ea fiind măritată de peste 5 ani. Iubirea autentică (trăsnită) este DRAGOSTE NEBUNĂ. Bogdan strigă acum din cealaltă lume drama unei generaţii chiar de la propriul Sine, unul care a pătimit mai mult decât a gândit, a visat mai mult decât a fost menit să trăiască. Amintirea lui este ca o floare artificială - frumoasă dar veşnic tristă la fereastra conştiinţei. Dragostea este legea divină a naturii umane. Geneza destinului fiecărei iubiri şi drumul lui EU spre TU dincolo de cuvinte este la izvoare, acolo unde apele NU reflectă calm şi fidel nimic în imaginea lor! Semn că privirea îşi caută încă ochii, aşa cum Orizontul se pierde spre ceea ce oferă . . .

``Dacă în SUA 14 % dintre profesori sunt ameninţaţi de elevi cu arme şi 10 % din şcolile publice au anunţat cel puţin o crimă săvârşită de minori în ANGLIA s-au raportat anual 7.000 fapte de violenţă pe timpul orelor de curs + 600 copii condamnaţi pentru infracţiuni. Şi-n BUCUREŞTI situaţia este capitală pentru geografia delincvenţei - 11 % din liceeni consumă droguri, 15 % ofensează corpul didactic, 7 % fură. Rădăcinile acestui haos de autoritate sunt de import.

Prăpastia politică, ideologică dintre şi peste generaţii (diferenţa mai mare de 15 ani între subiecţi) a provocat *Ciocnirea Civilizaţiilor* - prin rana deschisă adânc în memoria clipei. Teza HUNTINGTON (1993) s-a născut moşită de cele mai grave conflicte postbelice care au lezat plexul BALCANILOR de VEST unde Ex-YU era poarta larg deschisă spre şi pentru libertate - *emigranţii* căutau ilegal, după *Cortina de Fier* să obţină statutul legal de *imigrant*. Conflictul n-a dispărut ci s-a tradus - deportat în timp şi cu el . . .

1) Caricaturile la adresa lui Mahomed (Danemarca, 2005) au alienat în numele *aprins* (incendiat) al libertăţii de opinie relaţia Occidentului cu lumea islamică.

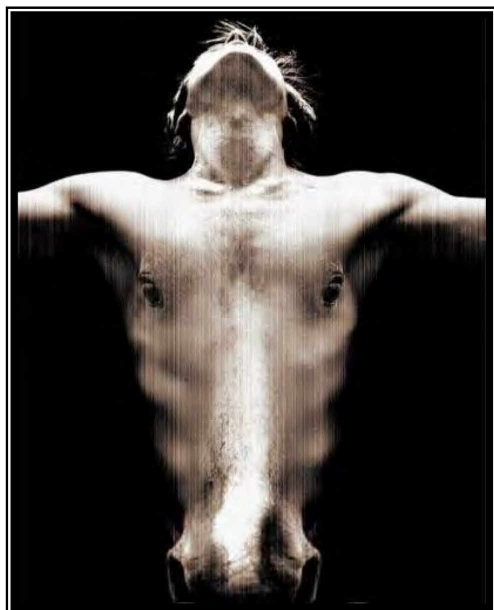
2) Tinerii ``majoritar imigranţi`` cu severe probleme de adaptare la sistemul comunitar european după cum a declarat fostul Ministru de Interne, Nicolas Sarkozy, devenit ulterior Preşedintele Franţei au fost combatanţi în cele mai teribile conflicte de stradă din FRANŢA postbelică - sute de victime, pagube estimate la cca. 60 milioane EURO. Tulburările au fost declanşate prin moartea a 2 minori care au încercat să scape de Poliţie după o tentativă de furt. Ei s-au ascuns într-un convertor din Clichy Bois unde au murit electrocutaţi. Al 3-lea delincvent acuzat pentru acelaşi tip de infracţiune se afla spitalizat în comă (*Biroul de Presă* / POLIŢIA - PARIS, 29 OCTOMBRIE 2005)

``Legislaţia din FRANŢA a interzis purtarea voalului islamic în toate instituţiile de învăţământ public - această discriminare a contribuit la crearea sentimentului de excludere a imigranţilor totul ducând la violenţele ştiute. Noi am apărat mereu alianţa civilizaţiilor în scopul apropierii dintre Islam & Occident. Am vrut să facem înţeles faptul că aderarea Turciei la Uniunea Europeană este importantă pentru acest domeniu, dar unii nu au vrut să (ne) înţeleagă, mai ales Franţa!`` a replicat Premierul TURCIEI, Recep Erdogan (Cotidianul *Milliyet*, 07 NOIEMBRIE 2005) Fără a deveni avocatul cuiva ci al principiilor trebuie să precizăm că o ţară ca FRANŢA una care se consideră leagănul drepturilor omului şi sanctuarul unui generos model social s-a dovedit incapabilă să asigure condiţii de trai decente pentru tinerii francezi - descendenţi ai imigranţilor care au avut rolul decisiv pentru succesul economic al Franţei după cel de Al 2-lea Război Mondial. Este vorba de cca. 800.000 persoane, sumă relativă şi asta pentru că Franţa NU a făcut statistici cu minorităţi al căror statut juridic a fost respins chiar de Constituţie . . .

3) COPENHAGA a devenit şi ea o ``torţă vie`` o dată cu incendiile provocate la diverse maşini şi imobile de elevii & studenţii supăraţi de faptul că CENTRUL pentru TINERET din 1982 pus la dispoziţia adolescenţilor emigranţi care doreau o integrare socială (imigranţi) a fost vândut de stat unui grup religios (2000) acuzat ulterior c-ar fi promovat traficul de fiinţe umane, drogurile + orgiile sexuale.

Marea problemă a Europei este tocmai ideea pentru UNIUNE surprinsă într-o derivă ce o distanţează tot mai mult şi-n contrast faţă de conceptul pretins tandem - COMUNIUNE. Valul uriaş de imigranţi a devenit un *Tsu-Nami* ce ameninţă istoria & identitatea Occidentului. Valorile Europei asimilate n-au fost asumate de noii veniţi, ci devorate! Cum fiecare este câte puţin din tot ce-a întâlnit, tinerii s-au trezit prin forţa şi-n cătuşa unor atare împrejurări invadaţi de ``celălalt`` perceput drept rival într-o vehementă criză a propriei identităţi . . .

Violenţa pentru a se combate trebuie mai întâi să devină LEGE, adică să fie respectată! NU este opinia mea ci noul ``argument`` pentru modelul Uniunii Europene grăbit să adopte LEGEA hotărâtă să maltrateze noţiunea de educaţie: ``Profesorii au dreptul să recurgă la forţă dacă disciplina trebuie impusă sau restaurată.`` (Alan Johnson, Ministrul Educaţiei - ANGLIA, 2007) Legea explică totul dar nu scuză nimic! ***Argumentul forţei* a demis *forţa argumentului***. Am introdus puloverele KEVLAR (vesta anti-glonţ) dar părinţii ne-au solicitat apoi un răspuns privitor la modificarea uniformelor şcolare pentru a le imuniza la atacul cu arme albe - cuţite. (Adrian Davis - Compania *Blade Runner*, Londra - 2007) O potecă nouă cu prea multe flori incită mai mult decât poate garanta . . . Educaţia contemporană s-a oprit pe prăpastia clipei din abisul căreia o sintagmă inedită caută să escaladeze pentru a schimba imaginea stereotip (docilă) cu percepţia conflictuală (rebelă) - educaţia ***blindată***. Acest drum care vine dinspre intoleranţă duce tot spre ea pentru că protejează NU conştiinţa (persoana) ci instinctul de conservare / (individul). Europa riscă să facă mai multă Istorie decât poate duce . . . Epivoluţia ideii de conformism a inundat conceptul de educaţie. Uniforma prin definiţie plasează persoana juridică în faţa şi-n detrimentul celei fizice. Această ierarhie ţine să avantajeze colectivul - accentul plonjează prevalent pe conformism. O carieră de succes ancorată în iniţiativa proprie îşi găseşte refugiul în persoană. Acest exerciţiu însă este ales chiar de purtătorul uniformei şi nu impus - salariatul a fost, din propria voinţă, mai întâi candidat şi apoi salariat. La vârsta căutărilor adolescentul este câte puţin din tot ce-a întâlnit. El iese pentru a evada din tipare căutând a se depăşi pe Sine. Copiii aceştia sunt ca o fugă a celor mai frumoase FLORI în faţa propriului anotimp . . . NU puneţi *uniforma* peste natura umană. E ca şi cum aţi vrea să deportaţi TIMPUL INTERIOR într-un calendar sub lumina oarbă, a conştiinţei, sub ochii închişi ai unei lumi din care valorile rătăcite îşi caută disperate OAMENII. Rădăcinile timpului nu se uită la stele deşi caută mereu calea spre ele . . . EUL şi lumea se reflectă în disputa identitară ca 2 oglinzi ce sunt puse faţă-n faţă pentru a fi răvăşite prin căderile de imagine, repetate nevralgic, la INFINIT, în abisul celeilalte entităţi.

Toţi trăim sub acelaşi cer însă, fiecare, are propriul lui orizont - Conrad. Pe orbita unei stele a momentului DANIEL RADCLIFFE, cel care a dat viaţă lui Harry Potter, a venit (hotărât) timpul să se ofere într-o altă lumină conştiinţei publice. Teatrul *Gielgud* - Londra este locul unde pe 27 FEBRUARIE 2007 a interpretat rolul unui grăjdar ce face / desface obsesii erotice pentru cei 6 cai ai săi. Psihologic mesajul se impune / restituie criptat. Armăsarii rămân în final orbi după ce iubitul lor îi mutilează cu o ţepuşă - actul are o discretă dar fermă tentă de exorcizare a propriilor instincte, animalice pe care obsedat eroul caută să nu şi le scape de sub control pentru a le ţine captive în hăţurile conştiinţei. Ulterior tânărul îşi predă seama, ca pe un prizonier de război o dată ce constată faptul că doar ce NU accepta îi putea aduce satisfacţia, fiziologic şi intelectual. Aceste vicii pentru că-l *priveau* adânc l-au determinat să recurgă prin fuziunea OM - ANIMAL, pe culmile orgasmului, la abominabilul gest prin excizia oculară . . . Conştiinţa a devenit acum, pentru totdeauna, OARBĂ. ***Ciudat sau nu trebuie să (ne) amintim că pe timpul sexului oral şi simultan cu orgasmul partenerii tind să-şi menţină ochii închişi de vreme ce starea fiziologică prin care trec invocă la nivel atavic experienţa confortului primar din uterul - amfitrion, unde fătul blindat cu satisfacţia protecţiei materne nu poate vedea însă nimic prin oceanul amniotic.*** Radcliffe a deportat original intriganta piesă a lui Peter Shaffer ``EQUUS`` (***Calul***) apărând gol pe scenă . . . Kathleen Rowling s-a născut la Bristol – ANGLIA şi s-a integrat în ``BISERICA lui SATAN``. Dacă vă întrebaţi cine mai este şi această persoană aflaţi că nu este alta decât autoarea celei mai râvnite cărţi pentru generaţia mileniului III - HARRY POTTER. *Semnul Fulgerului* stigmatul eroului hoinar printre paginile cărţii poartă şi respectă imaginea Diavolului . . . Un text se vrea citit mereu doar atunci când exprimă mai mult decât poate sugera propriul lui cititor. La capătul emoţiei, CUVÂNTUL stă de planton, mut ca un semn de carte la pagina fiecărei vieţi . . .

Organizaţia Mondială a Sănătăţii & Asociaţia Mondială de Psihiatrie / Psihologie au publicat un studiu de anvergură: ``VIOLENŢA ŞCOLARĂ - EPIDEMIOLOGIE, ISTORIC & PREVENŢIE`` (2007). Pe primul loc se află ROMÂNIA - 70 % dintre elevi se tem când merg la şcoală de iminenţa unui atac fizic. Pe ultima poziţie staţionează, senin, OLANDA. Exemplul şi-a inventat pentru a confirma / depăşi propria lui teorie. Dacă societatea respectă şi promovează libertatea, de orientare şi atitudine sexuală la nivel instituţional (OLANDA & BELGIA - căsătoria GAY, mono-sexuală) frustrările individuale sunt vehement sabotate. Efectul? O lume deschisă (lasciv) spre non-conformism faultează serios violenţa. Impactul cercetării a reuşit să transforme într-un argument pentru o nouă doctrină socială prezumţia incomodă şi cronică - *toate drepturile colective trebuie să flirteze cu apetitul sexual pentru a controla şi devia ineducaţia, frustrările, manipularea - generatoare de ISTORIE violentă* . . . 2 ``alibiuri`` într-un atare proces, de conştiinţă, pot incomoda fiind greu de trecut (odată) cu vederea. Biserica Ortodoxă - RUSIA (2007) a decis să sprijine 2 proiecte ale lui Lebedev, CARTEA & FILMUL despre un destin celebru, scanate şi emancipate la orizontul unei abordări incitante - RASPUTIN a fost ucis la ordinul Guvernului ANGLIEI girat de liberalul DAVID LLOYD – GEORGE care dorea controlul Rusiei suspectată că ar vrea să ***încuie*** un Armistiţiu cu Germania după eşecul militar suferit de Antantă contra Turciei (Gallipoli, 1915). Lebedev aduce sub ochii Occidentului nu doar scopul crimei politice ci şi motivul ascuns în catacombele prejudecăţilor societăţii din RUSIA pentru a genera şi legitima intoleranţa viitorului bolşevism prin raportare la enclavele sexuale: ``eliminarea Ţarului Nicolae al 2-lea şi venirea la putere a Prinţului Dimitri - ***bisexual*** supus Londrei.`` Hitler nu a mai executat stagiul militar de vreme ce-a contractat Sifilis după aventura cu o prostituată (Viena, 1908). ``Astfel s-a găsit suportul ştiinţific pentru nebunia Fűhrer-ului de la Berlin. Geneza Holocaustului este lămurită`` - Psihiatrul Bassern Habeeb (Clinica *Hollins Park* - Warrington, ANGLIA). Dacă soarta triază oamenii atunci ISTORIA alege DESTINE . . . Din acest punct de vedere, cercul - prizonier se ``închide`` pentru clipele - imigrant exilate în prăpastia devenirii . . .

Psihologia Reclamei a incitat mai mult decât a lămurit. Multe întrebări s-au perindat, altele chiar au fost date dispărute pe graniţa dintre COMPORTAMENTUL natural al INDIVIDULUI erupt din nevoia pentru satisfacţia orgolioasă a imaginii de Sine & CONDUITA impusă PERSOANEI din raţiuni de conformism psihologic - adaptare socială. Viaţa este din această perspectivă o cursă ale cărei obstacole sunt probate mai ales din interiorul propriei fiinţe. Delincventul este asociat cu individul şi nu cu persoana în ierarhia civilă şi-n limbajul comunitar. Spotul publicitar caută vedete şi nu anonimi atunci când vrea să lanseze un produs nou, orfan de ``renume`` pentru că psihicul uman operează mai întâi cu premise - textul e, dincolo de orice, un pretext. Cum s-a înţeles sau măcar intuit, cel mai feroce argument în logica unei reclame pescuieşte din inconştient impulsurile sexuale, pentru a flirta cu ele acolo unde voinţa persoanei dă faliment prin raportare la stringenţa plăcerii fiziologice, liminale, nevoie sălbatică, specifică individului şi nu persoanei. Apetitul erotic este ataşat, prin intermediul reclamei, la un obiect cu potenţă mercurială elevată fiindcă subiectul, cel mai adesea, inconştient, caută să cumpere (automat) NU atât produsul cât ANEXA lui . . . adică ***imaginea*** speculată (tranzacţionată) din punct de vedere sexual. Totul este cumpărat într-un cadru lasciv pentru a implica revanşa la nivel infrapsihic - manipularea prin potenţa financiară sau de achiziţie (recuperare) a propriilor impulsuri sălbatice, supuse zilnic unui exod sau embargo social. Peste această ``achiziţie`` se tolăneşte impardonabil un PREŢ - oficial, al produsului escortat de un trup ispititor . . . E momentul în care OBIECTUL comercial devine unul de conştiinţă. Spoturile publicitare au rolul de-a persuada fără a convinge destinatarul accentul survolează pentru a cădea pe emoţii ignorând judecăţile de valoare - imaginile din reclame provoacă privitorul acolo unde morala trebuie să-şi pună centura de castitate pentru a nu fi violată pe bordura din ce-n mai tasată a bunului simţ . . . *Asociaţia Deontologică a Profesorilor* (ANGLIA - Harrogate) a solicitat autorităţilor să blocheze imediat accesul tinerilor la ***www.YouTube.com*** incriminat pentru manipulare / incitare în cazul dar şi-n ciuda elevilor (2007) Adolescenţii trădează structuri de personalitate vehement articulate şi prea puţin coerent integrate la nivel infrapsihic. Empatia scanează un transfer de identitate dinspre problemă spre persoană. Adolescentul

se confirmă vulnerabil la provocări adică exact la ceea ce sunt predispuşi / tentaţi. Pe tapetul informaţiei (Hit / Promo / Reclamă) sunt baleiate informaţii / negaţii indecente sau imorale. Problema devine tragedie atunci când o realitate care nu trebuie să mai persiste (violenţa) este mascată / recuperată NU explicit ci implicit, perfid. *Back-Masking* recrutează textele TABU ascunse / restituite prin lectura INVERSĂ! Pe cale (potecă) de consecinţă flancul malefic din mesaje (orale / vizuale) este pasată spre inconştient unde percepţia totuşi există dar la un nivel inaccesibil conştientului, a tot ce este evident şi poate fi optat sau evitat. Acest tip de mesaj acţionează precum XILINA - substanţă ce exclude NU injecţia ci durerea (algia / senzaţia) provocată de ea. Formaţiile *Led Zeppelin* & *Metallica* au trecut repetat pragul Tribunalului pentru suicidul provocat adolescenţilor - partizani prin intermediul mesajelor subliminale (imperceptibile conştient sunt pasate / trăite la nivel inconştient) cu alură satanistă din piesele lor. *Beau zilnic cum floarea îşi primeşte roua* - textul invadează în DIRECT inconştientul - locul unde obsesiile şi dorinţele cu statut de INTRUS (*Acum vreau doar ce văd*) sunt branşate la nevoile rezident care le contaminează sexual şi moral. Aici în buncărul psihicului uman (inconştientul) totul este sălbatic şi refractar la educaţie sau imun la cenzură. Obiectul de conştiinţă rămâne, astfel, mutilat - doar unul de interes primar, arogant, irevocabil. Principiile nu renunţă la noi ci invers - oamenii le dau brânci de pe marginea prăpastiei orgoliului personal (atitudine) / impersonal (doctrină) în golul din propria fiinţă . . .

A domina este mai important decât a convinge. Trend-ul capătă sau cel puţin împrumută alură militară. Persoana dă faliment prin raportare la noul individ - ZOMBIE. Profilul victimei alocat pe chipul crispat / cenzurat al Mileniului 3: Boris Ratnikov a iterat avertismentul specialiştilor (psihologi) ``Armele neurotronice sunt mai periculoase decât cele biologice / nucleare / chimice fiindcă pot sabota doar pentru a exploata / aliena *Sistemul Psihic Uman*``. S-au proiectat Generatoare / Computere pe bază de ADN uman care provoacă la distanţe impresionante (300 km) un serios bruiaj neural elocvat prin reverie, trac, lipotimie, surditate, cecitate, sindromul ZOMBIE - corpul este paralizat însă individul rămâne conştient. Cum aceste sisteme pot fi plasate pe orbita terestră lucrurile iau (confiscă) o turnură care zgâlţâie atenţia comunitară . . . La solicitarea Serviciilor Secrete (RUSIA) 2 femei au reuşit, de la distanţă, pe baza smogului bioelectric expediat să provoace la persoana ţintă (absentă) infarctul de miocard, fatal . . .

Generalul Ratnikov a precizat faptul erent (special) că RUSIA se ocupa de arsenalul psihotronic încă din 1923 pentru ca, mai apoi, Ex-URSS să dispună în marile Sit-uri urbane de cca. 20 Laboratoare, hidate (ascunse) şi custodiate de *Comitetul Securităţii Statului* - KGB (***K****omitet* ***G****osudarstvenoj* ***B****ezopasnosti*)

Uniunea Europeană este răvăşită de trend-ul unui joc practicat solidar de copiii solitari. (*The Independent*, 26 IUNIE 2007) Franţa constituie apogeul problemei. Cei care au murit sufocaţi n-au avut parteneri de joc. Detenta explicaţiei vizează pentru a proba inaşteptat însă legitim chiar memoria Europei al cărei profil demografic (Puzzle) a fost asediat / bruiat de frustrările developate prin infinitele crize de percepţie şi depanare ale propriului Sine odată cu valul de emigranţi, mulţi livraţi nu gratuit chiar de independenţa surogat a ex-coloniilor marilor puteri, la rândul lor - ţinta unei ``invazii`` scăpate de sub control. Această realitate merge (apăsat) spre aparentul paradox - logica de integrare în Uniunea Europeană s-a legitimat prin teribilul proces de ***secesiune*** - lotul statelor nou apărute este mai mare la data apariţiei prezentei cărţi cu peste 1 / 3 raportat la harta continentului din pragul Primului Război - Mondial. O dovadă că atributul psihic validează orgoliul juridic - adeziunea / secesiunea sunt depăşite sau prezumate prin detaşare / emancipare. Libertatea de conştiinţă şi toleranţa devin antonime în situaţii - limită. Naufragiul TITANICULUI confirmă falimentul EULUI moral, confiscat pentru a fi abandonat la vama raţiunii de SINELE agresiv, intolerant branşat la nevoia acută, de supravieţuire, prin raportare la valul iminentei morţi. Jocul prin strangulare deportează şi alienează competiţia colectivă în aversiunea personală exprimată pentru celălalt. Un argument ireconciliabil trădează şi explică astfel MOARTEA copiilor în special când agresiunea urcă treptele orgoliului de Sine, rănit sau mutilat în buncărul propriilor frustrări . . . în izolare - reminiscenţă patologică a nevoilor clamate social - independenţă, detaşare, originalitate, regenţă. Instinctul de conservare natural şi prin urmare ineducat vede în altul veşnica provocare - atunci când celălalt devine sau cel puţin este perceput ca ameninţare directă trebuie imediat eliminat. Voinţa de-a controla tinde să acapareze pentru a dresa - prin JOC - nevoia intolerabilă, de a domina. Viitorul catapultează violenţa drept antiteză la autoritatea adultului şi asupra propriului EU, contaminat / confuz sub presiunea noilor valori sociale - beligerante, contradictorii. Jocul criminal ajunge la un moment dat DESTIN pentru eroii lui - amintiri funebre ale conştiinţei de Sine, strangulată / sacrificată pentru memoria nevralgică, a celorlalţi. ***Soarta alegerii e, în esenţă, alegerea destinului. Copilul este o mostră de viitor în economia timpului interior.***

O sculptură din ciocolată cu lapte a expus, în mărime naturală, pe Fiul lui Dumnezeu despuiat (!) Artefactul a staţionat la New-York, *Manhattan`s Roger Smith Hotel*. Statuia culinară extrem de apetisantă şi controversată aparţine lui CASIMO CAVALLARO. Tot ce se întâmplă astăzi pentru mâine dacă nu aprobă cel puţin ascunde în apele tot mai tulburi ale conştiinţei sociale un nou tip de MARKETING ECTENIC - tendinţa devine provocare pentru a impune doctrina personală în atenţia comunitară şi-n curentul (torentul) opiniei publice . . .

Un *recurs* inedit la procesul de conştiinţă a fost validat prin filmul ``ZOO`` la Festivalul Internaţional ``Cannes`` (2007) Intriga a escaladat, tenace, toate aşteptările publicului pe care le-a depăşit drastic plecând ferm chiar de la cazul - real - privind soarta unuia dintre cei mai titraţi şi veneraţi Manageri ai celebrei Companii ``BOEING`` (SUA). Kenneth Pinyan (45 ani) a decedat la *Clinica* ``Seattle`` (SUA) din cauza unei perforaţii de colon provocată de penisul unui cal . . . ``Am decis să contrabalansez, poate, cea mai umilitoare moarte din istorie`` s-a explicat regizorul ROBINSON DEVOR. Filmul a decupat pentru a devia un curent de opinie ancorat brutal şi cronic în tabu, ignoranţă sau intoleranţă. Privirea (exigentă) plonjează pe enclavele sexuale - generate mai ales în condiţii de austeritate / penitenţă, sabotare sau exploatare a cenzurii conştiente asupra impulsurilor inconştiente, erotice, naturale şi ineducabile, sălbatice, comune la fiecare dintre noi într-un grad mai mult sau mai puţin pertinent dar la fel de incontestabil - *Fiecare este altul prin ce arată şi toţi suntem la fel prin ce ascundem* (Troxler) Orfelinatul, cantonamentul, armata, puşcăria, păstoritul, secta uneori substituie cenzura *persoanei* cu atitudinea *individului* turpitudinar - ascuns sau deportat prin jungla exigenţelor societăţii sau printre lianele propriei personalităţi - experienţa GAY / ZOO. Acum nevoia de altul poate evada din cuvinte pentru a trece, sălbatic, peste ele dincolo de text - omul fuge de la regulă în afara ei spre ANIMALUL din propria lui fiinţă. Principiile şi obsesiile lumii, de această dată, s-au aprins destul pentru ca să incendieze toate prejudecăţile noastre pe marile frontiere (DORINŢĂ / NEVOI) & (EU / TU). Devor speculează magistral faptul că o conştiinţă este liberă doar atunci când NU mai este morală (contaminată) şi - invers: ``Imaginează-ţi un loc - o grădină, un platou sub un vulcan unde ai putea face cele mai trăsnite lucruri din lume. Acolo sunt OAMENI - la fel ca tine - se simt confortabil cu tot ce faci şi NU te judecă. Acest film este unul despre prietenie dar implică o atenţie sporită spre voinţa de a-ţi recunoaşte pornirile - detenta naturală, atavică, ineducată. E un mod prin care se traduce libertatea de-a consuma pentru a-ţi asuma o relaţie, plină de sens, cu un … ANIMAL. Poate este o *capcană*. Poate - NU.`` ***Braconajul, în apele interioare ale Fiinţei, a fost surprins pentru a fi judecat sau, cel puţin, asumat.***

BIBLIO-MAPA:

BOCHENSKI J. (1992) ***Ce este Autoritatea ?*** Editura *Humanitas*, Bucureşti

BOWLBY J. (2000) ***L'attachement***, Editura *PUF*, Paris

BYDLOWSKI M. (2000) ***Psihanaliza Maternităţii***, Editura *3*, Bucureşti

CHIHAI A. F. (2006) ***Psihologie Eclativă***, Editura *Casa Corpului Didactic* (MH)

CHIHAI A. F. (2007) ***Psihologie Epicronă***, Editura *Ştef*, Drobeta Turnu - Severin

FREUD S. (1991) *3* ***Eseuri despre Teoria Sexualităţii***, Editura Centrum, Bucureşti

GASPARI - CARRIERE F. (1990) ***Les enfants de l'abandon***, Editura *Privat*, Paris

GEORGESCU A. (2001) ***Compendiu de Pediatrie***, Editura *All*, Bucureşti

LEMENI G. (2001) ***Consiliere şi Orientare***, Editura *Humanitas*, Bucureşti

MIUŢ P. (2000 / 2001) ***Psihologie Generală,*** Editura *Eurostampa,* Timişoara

MUNTEANU A. (1993) ***Psihologia Copilului şi Adolescentului***, Editura *Augusta*, Timişoara

MUNTEANU A. (1997) ***Stadiile Dezvoltării***, Editura *Augusta*, Timişoara

TUDORAN D. (2002) ***Consiliere şcolară***, Editura *Presa Universitară*, Timişoara

http://www.psicologia-online.com/

http://www.neurologia.it/

http://www.biomedcentral.com/

http://www.newscience.com/

http://www.dailynews.com/

http://www.theguardian.co.uk/

http://tempsreel.nouvelobs.com/

http://www.thesun.co.uk/sol/homepage/

http://thetimes.co.uk/

http://breitbart.com/

http://nymc.edu/

http://www.unc.edu/news/

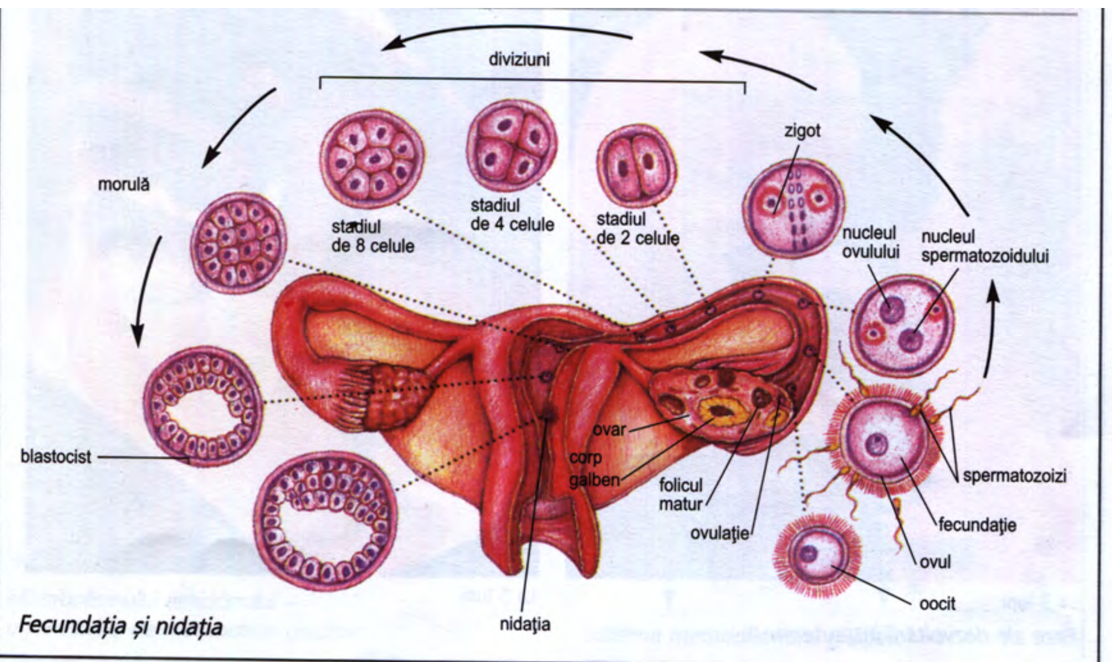
http://thisislondon.co.uk/

http://bbc.co.uk/

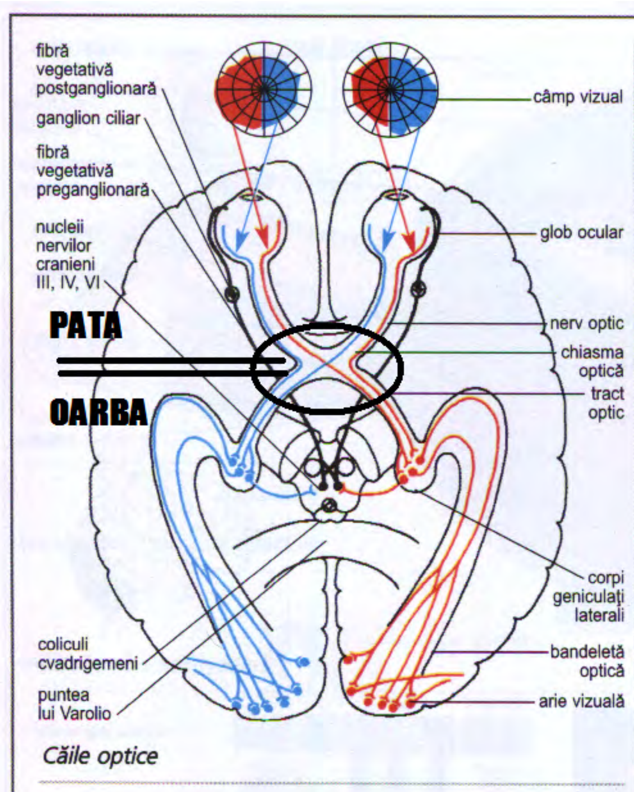
http://www.belgradenews.com/

http:// www.washingtonpost.com/

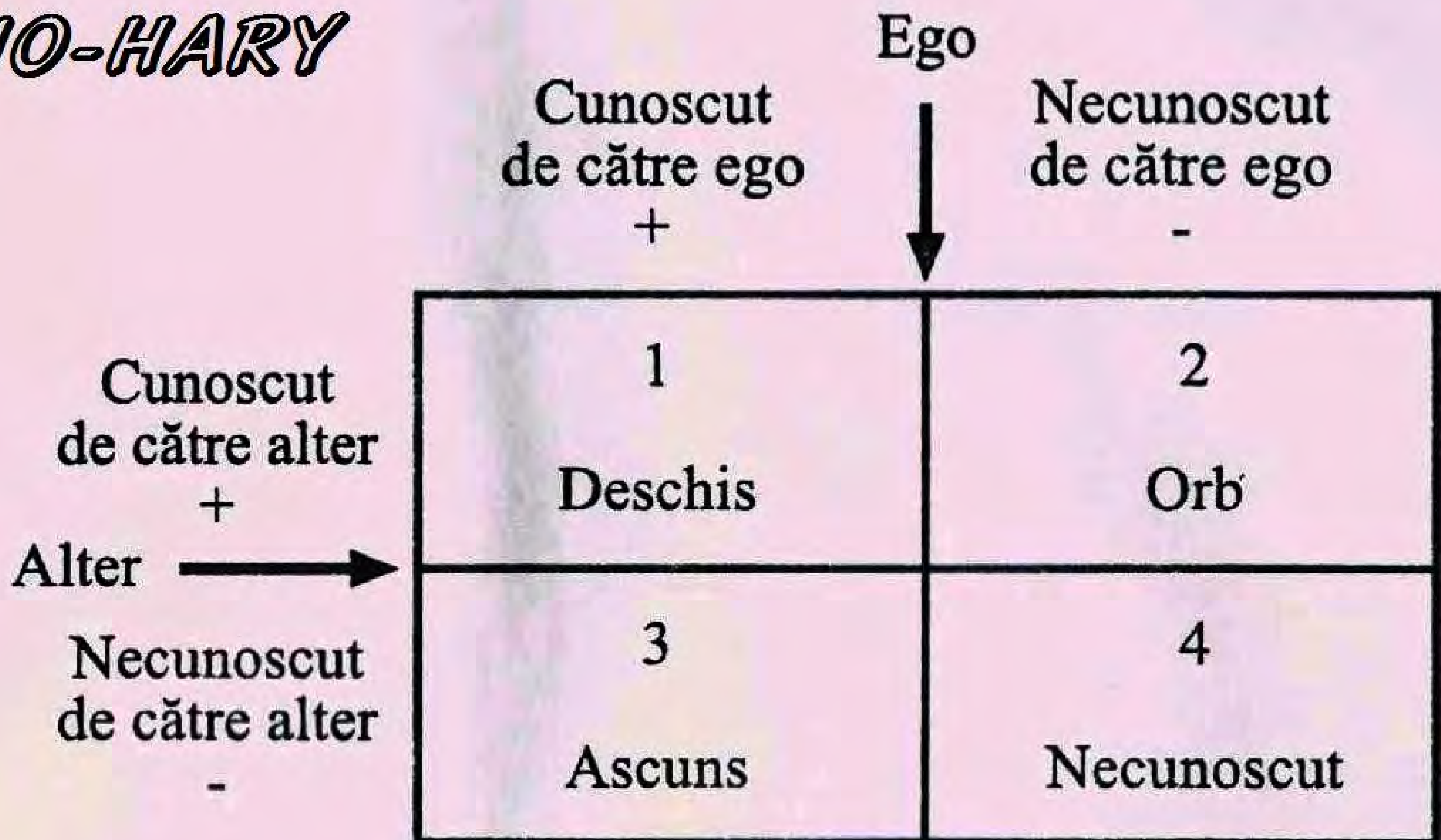

Fecundația și nidația

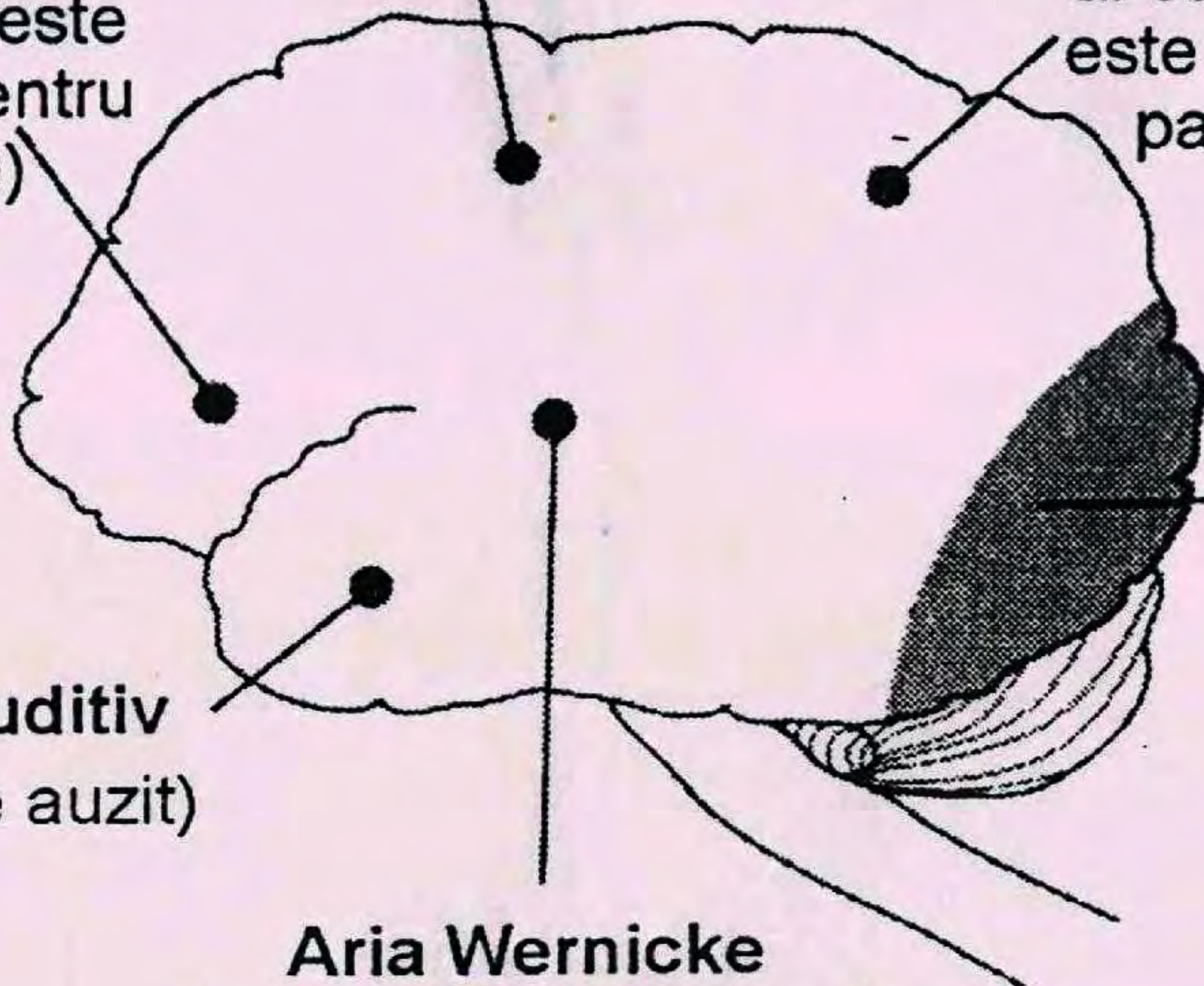

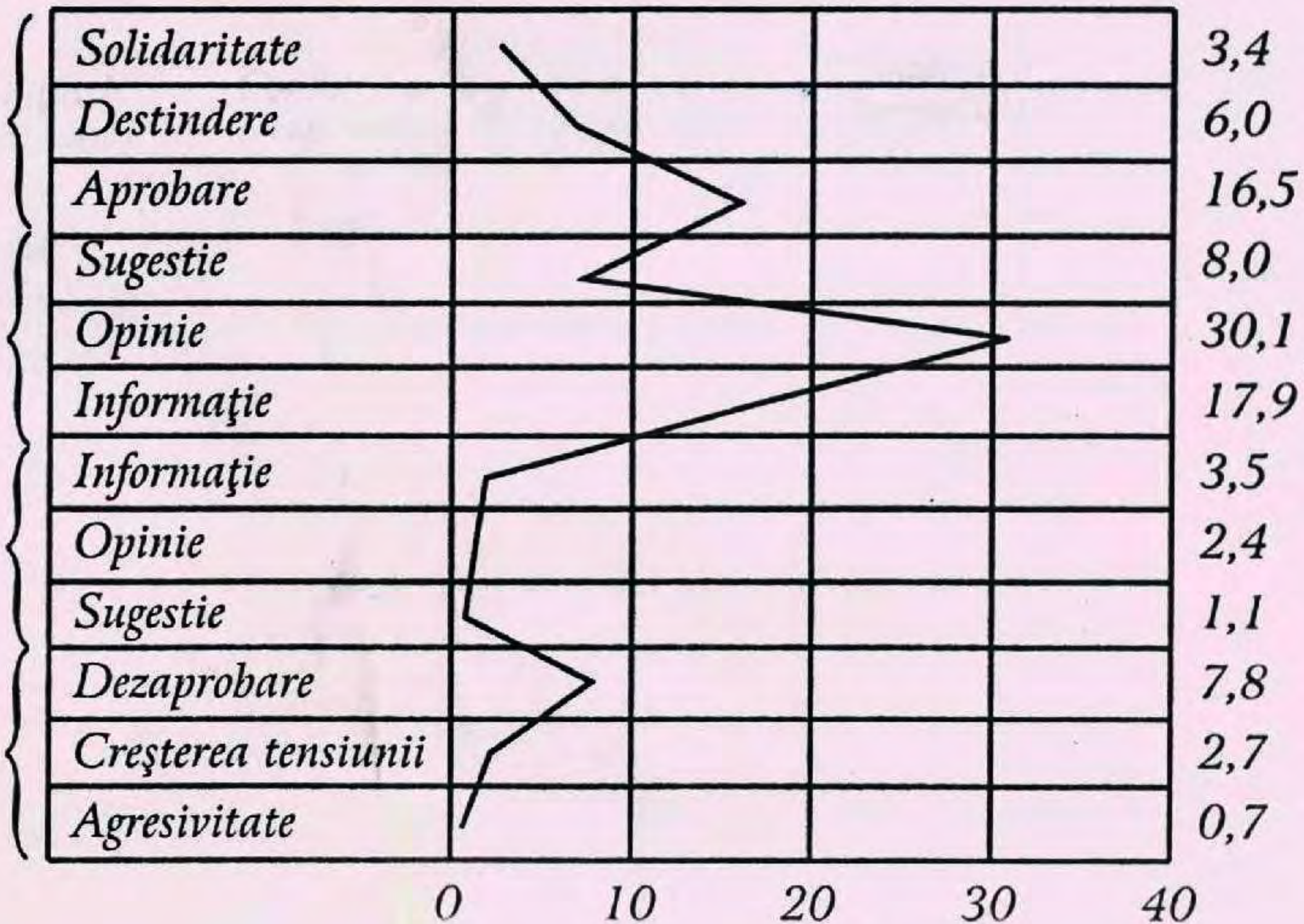
Căile optice

Fereastra JO-HARY

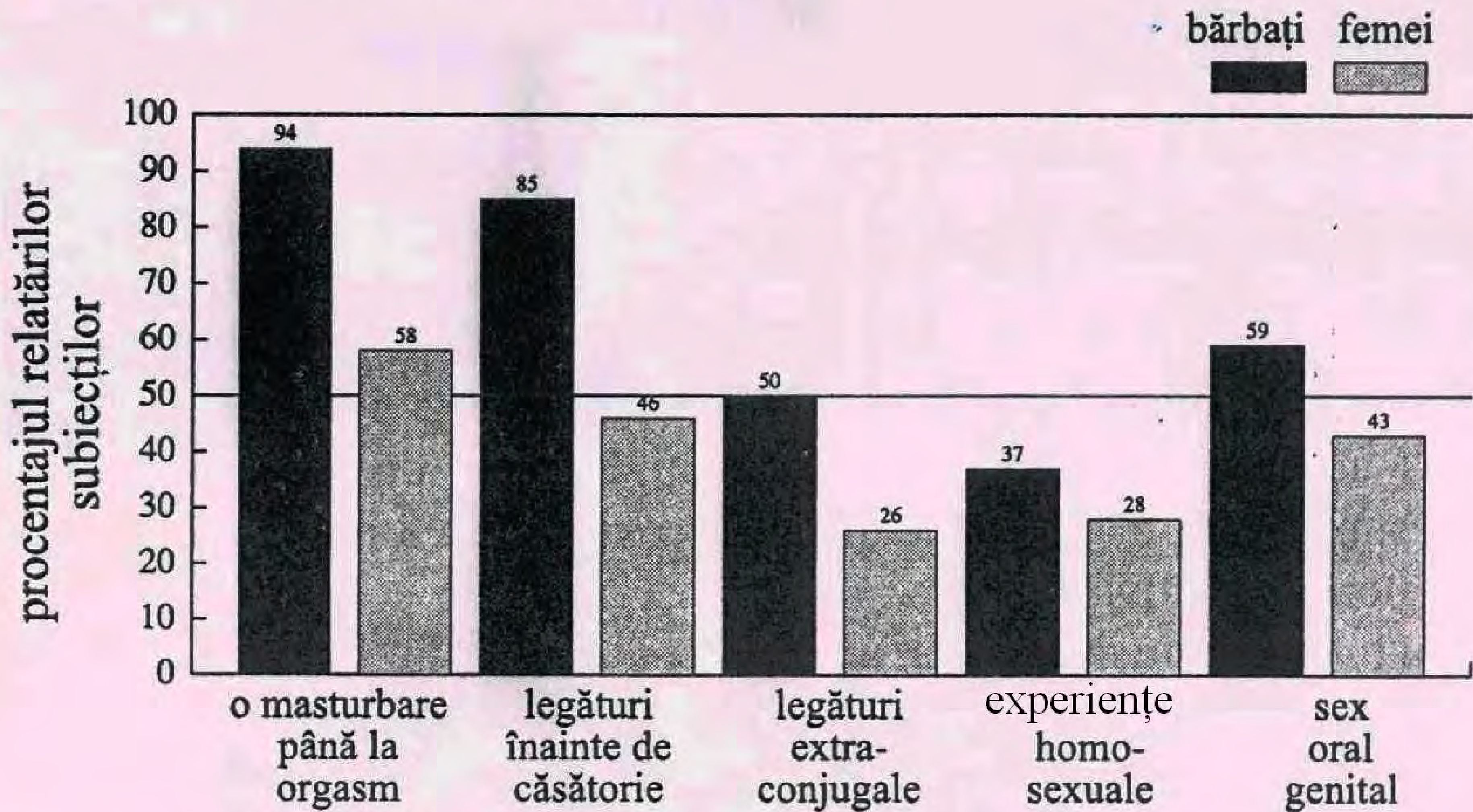

Modelul cunoaşterii reciproce

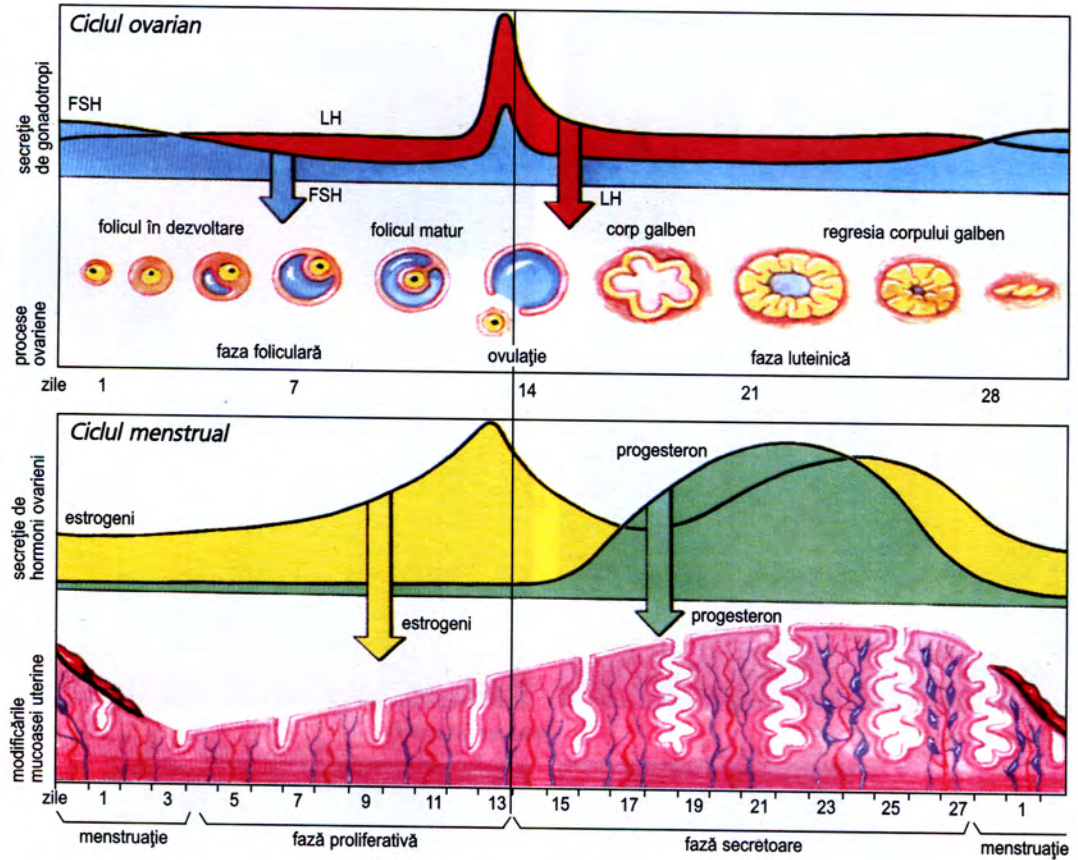

Aria motorie
(mişcarea gurii)
Girul angular
(pattern-ul vizual
al cuvintelor scrise
este transformat în
pattern auditiv)
Aria Broca
(cuvântul este
pregătit pentru
vorbire)
Cortex vizual
(cuvântul scris
e văzut)
Cortex auditiv
(cuvântul e auzit)
Aria Wernicke
(cuvântul este înțeles)

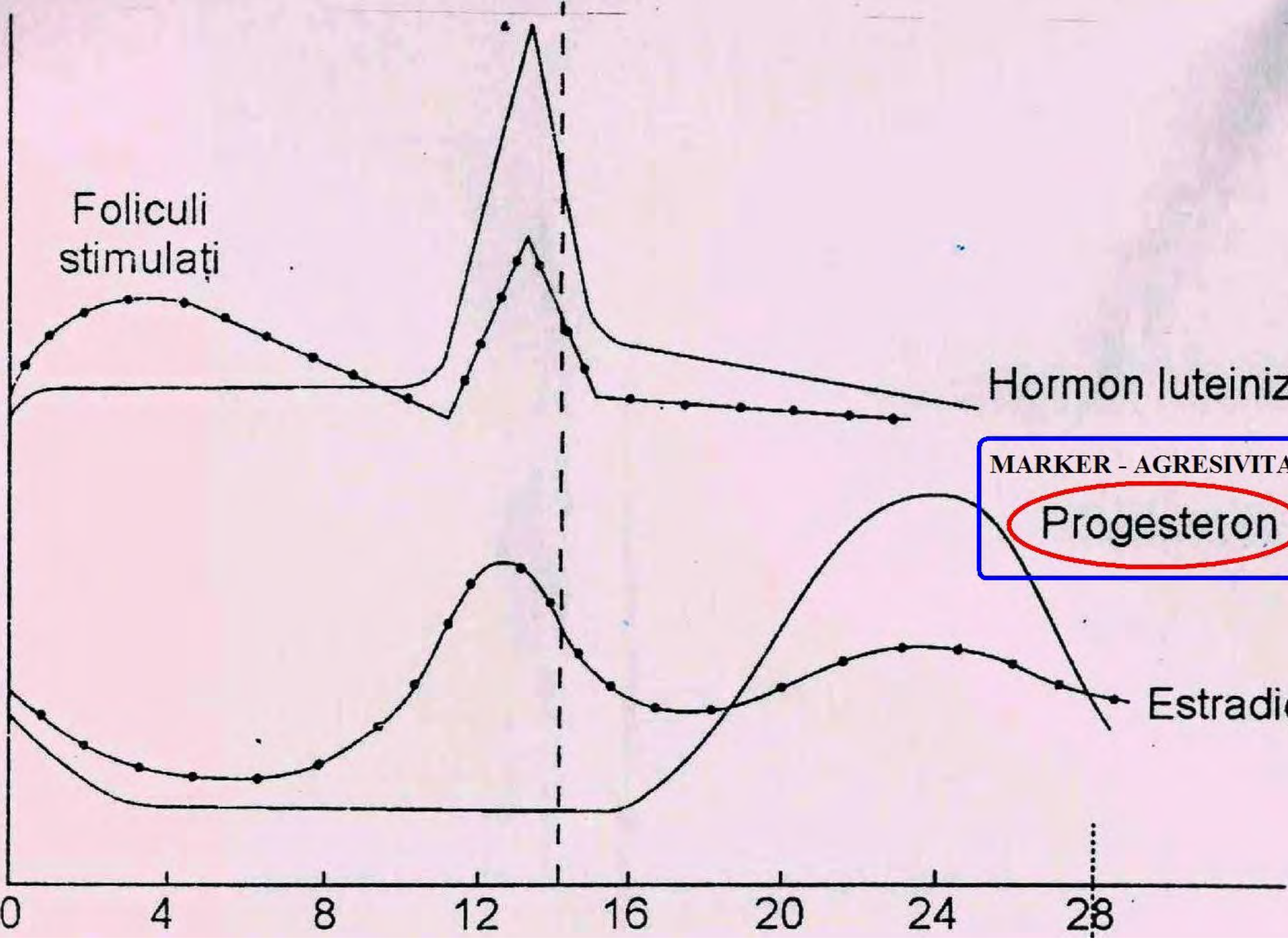
Tipuri de interacţiuni şi frecvenţa lor relativă

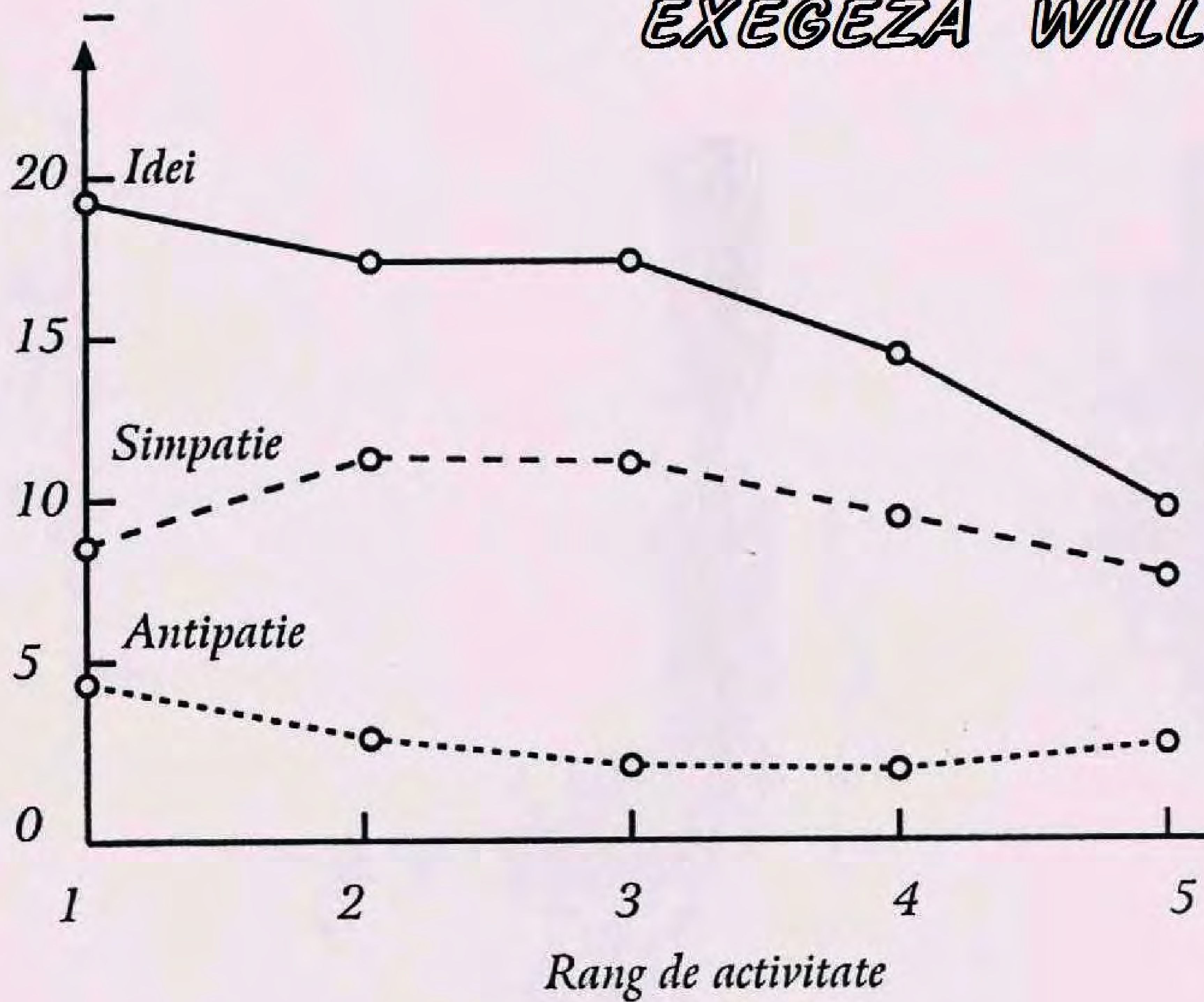
Frecvența diferitelor forme de conduită sexuală printre bărbați şi femei

Ciclul ovarian
secreție de gonadotropi
FSH
LH
FSH
LH
folicul în dezvoltare
folicul matur
corp galben
regresia corpului galben
procese ovariene
faza foliculară
ovulație
faza luteinică
zile
1
7
14
21
28
Ciclul menstrual
secreție de hormoni ovarieni
estrogeni
progesteron
estrogeni
progesteron
modificările mucoasei uterine
zile
1
3
5
7
9
11
13
15
17
19
21
23
25
27
1
menstruație
fază proliferativă
fază secretoare
menstruație

Hormoni gonadotropi
Hormoni estrogeni
Foliculi stimulați
Hormon luteinizant
MARKER - AGRESIVITATE
Progesteron
Estradiol
0
4
8
12
16
20
24
28

EXEGEZA WILLIS
20
15
10
5
0
Idei
Simpatie
Antipatie
1
2
3
4
5
Rang de activitate